

S.N. LAZAREV
DIJAGNOSTIKA KARME
KNJIGA 3

S.N. LAZAREV
DIJAGNOSTIKA KARME
KNJIGA TREĆA
LJUBAV

TOO "OPTIMA"
Sankt-Peterburg
1998.godina
S.N. Lazarev

Nijedan dio ove knjige nije dozvoljeno kopirati u bilo kojem obliku, korištenjem elektronskih ili mehaničkih pomagala, uključujući fotokopiranje i kserokopiranje, a bez pismene dozvole izdavača.

ISBN 5-901044-03-7

Planirao sam izdati treću knjigu nekoliko godina nakon izlaska druge. Ali je informacija izišla na svjetlo dana nakon izlaska knjige bila toliko važna, da sam odlučio kod narednog tiskanja druge knjige uvesti jedno ili dva nova poglavlja. No stisnuti informaciju u jedno ili dva poglavlja nije bilo moguće. Zato sam odlučio štampati treću knjigu odvojeno. Mislio sam u proljeće 1996. godine izdati knjigu koja bi sadržala odgovore na dobivena pisma. Situacija se je, međutim, počela tako brzo mijenjati da sam odlučio sačuvati naslov "Dijagnostika karme" i dati informaciju o zadnjim istraživanjima.

Još jednom želim upozoriti čitatelje: ničemu ja ne učim i na ništa ne apeliram. Postoje moji pokušaji da shvatim svijet oko nas, postoji iskustvo u pomoći bolesnicima. O tome želim priopćiti čitateljstvu. Ako se slika jučer opisanog svijeta u nečemu počinje razlikovati od današnje, ja ne unosim ispravke, već ostavljam sve kako je bilo. Ne znam kako će se završiti ova svojevrsna reportaža ali osjećaj relevantnosti mojih istraživanja gura me naprijed. Mnogi čitatelji već su shvatili da imitacije koje su izašle nemaju sa mnom nikakve veze. Ako napišem četvrtu knjigu, mislim da se to neće dogoditi prije isteka tri-četiri godine.

Prije čitanja ove knjige bilo bi dobro skinuti sve uvrede na Boga, na roditelje, na svijet oko nas, na sebe i na sudbinu. Čitatelji mogu dobiti dojam da se knjiga sastoji od komadića, međutim iza toga stoji jedna cjelina.

UVOD

Što je savršeniji sustav, to je jača njegova tendencija da se izolira od svijeta, da se orijentira isključivo na sebe. Znači, istinsko savršenstvo mora u sebi nositi negiranje samoga sebe - to je preduvjet za preživljavanje.

Zadnje vrijeme sam počeo primjećivati da sve probleme pokušavam rješavati samo metodom duhovnog čišćenja. Teoretski sam potpuno u pravu, ali neće uvijek biti dovoljno vremena da se dospije duhovno očistiti. Tu je potrebno ispravno djelovanje.

Jednom mi je pacijent ispričao jednu priču.

- Jedna je žena počela primjećivati pojavljivanje ranica u ustima, nikakvi lijekovi nisu pomagali. Posjetila je najbolje moskovske ljeknike, ali sve je bilo bez rezultata. Obračala se i vodećim svjetskim doajenima, ali ozdravljenja nije bilo. Pokušavali su joj pomoći i ekstrasensi. Došlo je do određenog poboljšanja ali kasnije je sve počelo od početka. Svi pokušaji da se izliječi nisu imali uspjeha. Nakon određenog vremena ona je slučajno ispričala o svojim problemima, a sugovornik je nabacio:

- Ti imaš metalne navlake, one oksidiraju i stvaraju ranice.

Nakon skidanja navlaka nestalo je problema.

Ja sam se suočio sa sličnom situacijom. Rukovoditelj jedne manje firme zamolio me je za pomoć.

- Pročitao sam Vašu knjigu, - priča on, - nisam zakvačen za novac. Svojim suradnicima platim više od njihovog realnog doprinosa, a za zdravlje ne štedim novac. Međutim, u zadnje me vrijeme stalno prati osjećaj nekakve nesreće.

- Imate dobru intuiciju,- odgovorih mu. Jedina zakvačenost koju vidim, - to je sretna obitelj, tj. neprijatnosti koje se događaju u sudbini. To doživljavate uz određeni otpor. Taj se program prenosi na Vaše podređene.

Pogledao sam polje djelatnika firme i vidio sam slično kršenje. Slučaj je bio uobičajen, i ja sam na njega zaboravio. Međutim, nakon određenog vremena opet sreo rukovoditelja firme.

- Znae, - priča mi taj čovjek, - kod mojih suradnika su počele neprijatnosti. Htio bih razjasniti u čemu je stvar. Uz to osjetio sam neku nerazjašnjenu agresiju u odnosu na suradnike.

Prvo gledam polje ljudi koji okružuju tog čovjeka i vidim snažnu agresiju. U osnovi je zakvačenosti za sretnu sudbinu prezir prema ljudima. Na razini polja se vidi kako se žeste njihove duše. Uz to, to je uglavnom povezano s njihovim rukovoditeljem. Znači, kod njega je porasla agresija zbog nekakvog nezadovoljstva, ili on nije izdržao iskušenje. Dijagnosticiram njega i, meni neočekivano, ne nalazim nikakve agresije. Ispada da stanje njegovog duha u ovom slučaju nema nikakvog značenja. Oko sat vremena komuniciram s njim i grozničavo pokušavam pronaći razlog. On ima 2-3 varijante mogućih problema ali one nisu, koliko vidim, povezane sa situacijom. Paralelno u mislima vrtim desetke svojih varijanti, ali svaki put nailazim na zid. Kada su se svi moji stereotipi raspali i više nisu funkcionirali, u glavi je nastala praznina. Rješenje je došlo elegantno i neočekivano.

- Svoje suradnike Vi kvarite visokim plaćama.

Sugovornik se zapanjio.

- Kako to shvatiti ?

- Ako čovjek radi greške i za to nije kažnjen, raste njegova zakvačenost za sretnu sudbinu. Njegova duša postaje ponosna i agresivna. Ako čovjek dobiva visoku plaću a ne zavređuje je, ako vidi da za isti posao drugi dobivaju puno manje, to također povećava zakvačenost za sretnu sudbinu. U ovoj situaciji nije lako ostati izbalansiran. Umjetnicima je to lakše. Običnom izvršitelju je vrlo teško. Znači, obraćam se rukovoditelju:

- Vi želite dobro svojim suradnicima i u Vašem shvaćanju to je odsutnost kazne prilikom prekršaja i maksimalni osobni dohodak, tj. stvaranje najveće duhovne i fizičke ugone za potčinjene. Tako ih Vi sve jače vežete za sreću i stabilnost. Zato oni podsvjesno moraju razrušiti ovu stabilnost da bi preživjeli. U uobičajenoj situaciji oni bi trebali uništiti posao, tj. izvor opasnosti, ali Vi imate dobru intuiciju i energetiku. Zato se i ne uništava toliko posao, koliko sudbine potčinjenih.

- Gledajte,- pokazujem mu, - kod jednog od Vaših suradnika situacija se približava smrti, drugi ima hijeroglif smrti u polju. Ali ako oni umru, Vi ćete biti kažnjeni. Prije je većina roditelja smatrala da je smisao pedagogije u stvaranju maksimalno ugodnih uvjeta za dijete i u neprekidnim moralnim pridikama. Ali dijete nikada nije prihvaćalo pridike, čak ni postupci ili ponašanje roditelja u tome nisu relevantni. Bitno je ono što vodi i odgaja dušu djeteta - to je unutarnje stanje duše njegovih roditelja. Pedagogija je tu, s jedne strane, ljubav prema djetetu, a s druge strane - stvaranje onih situacija s kojima će se ono sresti u životu i osiguranje od takvih

situacija. Ako roditelj oštro kazni dijete zbog prekršaja, uz istovremeno pokazivanje ljubavi, to će biti puno bolje od odustajanja da mu se nanese duhovna i fizička bol. Dobrota bez discipline nije ništa manje opasna od nasilja i krutosti.

Telefonira pacijentica, moja stara znanica. Sjećam se da smo, kada su joj dijagnosticirali "rak bubrega" i ponudili joj odstraniti bubreg, imali ozbiljan razgovor.

- Da je vaš bubreg u smislu energetike bolji, operacija bi imala smisao. Ali energetika bubrega je tako debalansirana da ne vjerujem da će operacija pomoći.

Dijagnoza se kasnije promijenila, ali smo redovito bili u kontaktu preko telefona, već sam počeo riješavati umjetnička pitanja, tj. ne više zdravstvene probleme, već analiziranje različitih situacija. Ovaj puta ona je nerazjašnjeno dobila temperaturu, i to oko 40°C. Vidim zakvačenost za duhovnost i sretnu sudbinu.

- Skinite prigovore u svim slučajevima kada ste imali neprijatnosti. Telefonirajte sutra.

Drugi dan ona telefonira: apsolutno nikakvih promjena. Opet gledam njezino polje i nastavljam objašnjavati.

- Svoju razdražljivost, nezadovoljstvo i uvrede prenijeli ste na kćer i na buduće unuke. Molite se za njih.

Drugi dan ona opet telefonira i izmučenim glasom priopćava da je situacija još gora.

- Niste uspjeli skinuti zakvačenost za duhovnost i sretnu sudbinu s Vaše kćerke. Duhovnost - to nije samo moral i pravednost, to su i planovi, ciljevi, zadaci, urednost. Zakvačenost za urednost liječi se rušenjem reda, nepoštenim odnosom od strane drugih ljudi.

- Kakav red, - jeca žena. Već je nekoliko mjeseci od kako smo preselili u novi stan, živimo u takvom neredu da više ne mogu izdržati. Upravo zbog toga sam i uzela godišnji, da to sve sredim, i odmah sam se razbolila.

Onda mi sine:

- Upravo zato ste se i razboljeli jer ste to htjeli urediti. Da ste to napravili, bila bi bolesna Vaša kćer. Program zakvačenosti za stabilnost i red bi jako porasli. Shvatite, život nije red. Razmjena tvari - to je rušenje, ali pod kontrolom. Ako odstranite bilo koje rušenje, to je leš, nema razmjene tvari. Život je klatneni proces između kaosa i reda. Red je često opasniji od kaosa. Dok ste bili razdražljivi zbog onih koji se nisu ponašali u skladu s Vašim planovima i time remetili Vašu stabilnost i pojam o sreći, Vi ste se tako jako zakvačili za to da je oko Vas započeo raspad situacije, a iza toga i zdravlja. obraćajući se Bogu, molite oprostaj za Vašu apsolutizaciju reda i za to što ste to prenijeli na potomke.

Drugi dan, temperatura te žene se normalizirala.

Telefoniraju moji pacijenti: muž i žena:

- Nas je nekako istovremeno "sfrkalo", - žale se oni. Kao da je sve bilo dobro kod žene, i odjednom se sve raspalo.

- Sada je jesen, - objašnjavam im, - pojačava se kontakt s onostranim svijetom gdje se nalazi smočnica naše podsvijesti. Ispliva "prljavština" koja je prije bila neprimjetna, i naglo se pojačavaju problemi.

- Kod Vas postoji, - ispočetka objašnjavam muškarcu, - zakvačenost za zemaljske trenutke: novac i sretnu sudbinu. Ne za novac kao samo materijalno blagostanje, već i kao simbol stabilnosti i vladanja, a stabilizacija zemaljskoga se često odvijala preko žene. Neprihvatanje čišćenja bilo je u obliku uvreda. Preko uvreda ste svoga sina zakvačili za zemaljske vrijednosti. Njegovo polje nije najbolje, zato Vi imate bolesti srca. Supruga ima zakvačenost za duhovnost. Takvi ljudi imaju osjećaj da su uvijek u pravu. Svoj svjetonazor oni žele nametnuti svima. Njima se često čini da su ljudi i sav svijet nepravedni. Oni osjećaju stalan prezir i razdražljivost prema ljudima koji ruše njihove planove i stereotipove u ponašanju. Preko agresije Vaša je žena zakvačila i kćer i sina za duhovnost. Kćer se, da bi preživjela, mora uzdići iznad duhovnosti ili se je odreći, tj. mora se ponašati tako da ruši moralne i duhovne principe.

- Vi ste zadnjih mjeseci, - objašnjavam ženi preko telefona, - osuđivali i prezirali svoju kćer i niste shvaćali da ste Vi autor takvog njezinog ponašanja. To jest, umjesto da pomognete kćerci, Vi ste ju nesvjesno gurali još dublje. Zato imate problema sa zdravljem. Sada ovi problemi spašavaju život Vašoj kćerci.

Muž me pita:

- Sada imam divlje bolove u srcu. Da li moram zvati hitnu i uzimati lijekove ?

- Vaša podsvjesna agresija sada može ubiti ženu, ta agresija se blokira srčanim bolovima, zato će Vas lijekovi izvući, a nju upropastiti. Može se raditi paralelno, tj. moliti se i čistiti dušu.

Nakon nekoliko dana oni opet telefoniraju - stanje je bolje ali bez značajnih promjena.

Sada je nastupilo vrijeme kada nikome neće biti dozvoljeno biti ili materijalista ili idealista. Prije se čovjek zakvačio za zemaljsko i odstupao od Boga, njegovo tijelo je oboljelo i on je umro. On je odbio od sebe zemaljsko i išao prema duhovnom. U razmaku između toga, on je bio otprilike 98% sretan. Zatim se zakvačio za duhovno, i počeo je oboljevati njegov duh.

Dugo vremena su znanstvenici strogo odvajali racionalno od iracionalnog. Misli od osjećaja. Ali nijedno znanstveno otkriće nije se dogodilo bez onoga što nazivamo "intuitivni proboj", "ozarenost". U osnovi znanosti leži iskustvo i eksperiment. Pomoću eksperimenta se ispituje neka ideja i koncepcija, ili, kako kažu znanstvenici, eksperiment rađa otkriće. Ali da bi se eksperiment izveo treba intuitivno znati rezultate. Na dubinskoj, emocionalnoj razini, eksperiment i otkriće već su se ostvarili, preostaje samo realizirati ih. U osnovi svega leže novi emocionalni modeli percepcije svijeta. Njih stvara umjetnost, filozofija i religija. Osim toga, i životne situacije koje nam se svakodnevno događaju. Doživljavanje s ljubavlju svih životnih kolizija nam i daje bogatstvo naših osjećaja. Pokušavajući samo logikom spojiti isprekidane karike, znanost se često nađe u ćorsokaku.

Prije nekog vremena obratio mi se moj prijatelj urolog, postavljajući zanimljivo pitanje.

- Možeš li objasniti jednu stvar ? Čovjek prolazi tretman liječenja trihomonijaze. Ništa ne pomaže. Još jedna kura - isti rezultat. Nakon određenog vremena uzimaju nalaze, i oni pokazuju istu sliku. Onda, odjednom, bez ikakvih vidljivih razloga infekcija nestaje. Uzimaju nalaz - sve je čisto. Prolazi nekoliko mjeseci, a u nalazu urina se pojavljuju mrtve trihomonadide. Pod mikroskopom one izgledaju kao da je pacijent bio podvrgnut pojačanoj kuri liječenja.

- Uobičajene logike tu nema. Ali ona postoji, samo treba prihvatiti drugu koncepciju. Polazna koncepcija pretpostavlja da lijek djeluje na infekciju, na mikroorganizme koje izazivaju bolest. Sam čovjek, njegovo stanje, nisu se uzimali u obzir. Zadnje vrijeme počeli su uzimati u obzir imunitet. Zbog pojačanja efikasnosti ljekovitog djelovanja, prije toga su djelovali preparatima za imunitet. Ali koncepcija se nije promijenila: infekcija je samo zlo. U stvarnosti, svaka infekcija blokira podsvjesnu agresiju različitih tipova. Ova agresija deformira strukture polja i smanjuje lokalni i opći imunitet. Mogu se uzimati preparati za pojačavanje imuniteta, a zatim uništiti infekciju antibioticima. No, jedno ćemo izliječiti, a drugo će se pogoršati.

Na tretmanu kod mene bio je, ne tako davno, jedan muškarac. Njemu je pedeset godina a osjeća se kao potpuni impotent. Impotencija se obično stvara zbog ljubomore, uvreda i prezira prema ženama. Ova se agresija širi, a program samouništanja izaziva raspad urogenitalnog sustava. Objašnjavam pacijentu:

- Vrijedali ste se na sebe, kod Vas su druge bolne točke - sposobnosti, savršenstvo, sudbina i budućnost. Vaši su programi samouništanja otprilike jedan i pol puta iznad po život opasne razine. Znači, ili će biti prisutno naglo smanjenje spolne potencije, ili će se pojaviti jaki hemoroidi, ili će se pojaviti infekcija urogenitalnih kanala. Uspješno izliječite infekciju, dobit ćete impotenciju, zato je najbolje početi od najglavnijeg. Općenito, takav pojam kao što je "starenje", u najvećem je stupnju rezultat akumuliranih pretenzija prema okolini, sebi i Bogu.

Vratimo se na infekciju. Ovisno o unutarnjem stanju i emocionalnom usmjerenju čovjeka, njegova podsvjesna agresija eksplodira ili se smanjuje. Kada čovjek guta tablete i podvrgnut je kuri liječenja, stvara se podsvjesno ugnjetavanje tjelesnog, seksualnog zadovoljstva, seksualnih odnosa. Seks asocira na bol i bolest. Odvija se prisilno otkidanje od zemaljskih zadovoljstava. Ako se čovjek moli, posti i gladije, odvija se isti proces, ali na dragovoljnoj bazi.

Program poniženja postupno ulazi u podsvijest, i čim on se spusti na određenu razinu - podsvjesna agresija pada. Zato, jer se spajanje duše sa seksualnim zadovoljstvima naglo smanjuje. Infekcija više nije potrebna i organizam je brzo uništava. Ali u slučaju da se čovjek opet baci na seksualna zadovoljstva i zaboravi na sve, organizam u određenoj zoni drži svježiju infekciju. Agresija nije velika - nalazi su čisti. Agresija se povećala - iz ograničene zone počnu izlaziti trihomonadide, ali medij je još uvijek aktivan i mikroorganizmi u njemu ugibaju. Agresija se naglo povećava, nakon seksualnog kontakta više puta se povećava zakvačenost za tjelesna zadovoljstva, zona se otvara i odvija se aktivno širenje infekcije: čovjek pak smatra da se zarazio nakon spolnog kontakta. Ako je kod muškarca visoka podsvjesna agresija prema ženama, on će od nekoliko žena intuitivno odabrati onu koja ima najodvratniji karakter ili koja ima infekciju. Muškarca će prema takvoj ženi voditi dvojnik ili njegova sudbina. Jer uvreda - to je prikrivena želja smrti. A ako prst želi uništiti ruku ili organizam, obično oko tog prsta neće biti puno nedoumica.

- Shvatio sam te, - odgovara prijatelj. - Duhovni rad, to je, naravno, prekrasno. Ali nije svakom dato odmah sebe promijeniti. Tu lijekovi ipak pomažu, slažeš se ?

- Slažem se !

- Želim tebe ispitati. Da li možeš prema nazivima lijekova odrediti koji su od njih najefikasniji za liječenje hlamidoze. Danas liječnici-urolozi liječe metodom ponavljanja. Napravio je jednu kuru, nije pomoglo, radi se još jedna. To što pacijent počne zeleniti i što se njegova jetra raspada, - to je drugo pitanje. Uzimam floru pacijenta i u laboratoriju ispitujem njezinu osjetljivost na različite lijekove. To pomaže sačuvati i vrijeme i zdravlje pacijenta. Sada bih htio ispitati uzete hlamidozoje na osjetljivost prema četrnaest vrsta novih lijekova.

On ih počinje nabrajati a ja intuitivno određujem njihovu upotrebljivost. Samo su dva lijeka, prema mojim osjetima, mogla dati neki efekt. Nakon tjedan dana smo se čuli preko telefona. Liječnici su ispitivali efikasnost lijekova na kulturama. Samo su dva od svih dala pozitivne rezultate. Upravo ona dva koja sam naveo.

- To je, jednostavno, čudo, - čudio se moj prijatelj.

- To nije čudo, - odgovaram. - Mi svi imamo ovu informaciju, ali je ne znamo pravilno koristiti. Ako, dok prihvaćamo bilo što, odmah ne uključimo i proračun varijanti i procjenu posljedica koje se mogu stvoriti, - to se može loše završiti. Što je efikasnije djelovanje lijeka, to će više duhovnoga rada nad samim sobom trebati pacijentu. U ovom slučaju će pomoći neprekidna molitva, duži post, isključenje seksualnih kontakata. Tome se može dodati fizičke vježbe i vježbe disanja. U tom slučaju lijek neće štetiti, već će pomoći.

- Dobro, a ako se doda igloterapija ?

- U tom slučaju sve će ovisiti od osobnosti igloterapeuta. Dva različita liječnika koji potpuno identično djeluju pomoću igala, dobit će potpuno različite rezultate. I neće odozgo dozvoliti svakom čovjeku da postane liječnik, a o igloterapiji ne treba ni govoriti. Čak i kad liječnik prepisuje tablete, on uključuje svoju energetiku. Zato liječnik uvijek mora biti pomalo svećenik. Samo uz veliku rezervu ljubavi u duši moguće je postati liječnik. Onda, dok daje tablete za liječenje tijela, liječnik intuitivno liječi dušu. Ako je rezerva ljubavi mala, on liječi samo tijelo, nanoseći time štetu duši pacijenta: kasnije za to plati svojim zdravljem i zdravljem svojih bližnjih. Prema statistici, životni je vijek liječnika kraći od drugih zanimanja. Da bi se on produžio, liječnici trebaju ne samo neprekidno akumulirati rezervu ljubavi u duši, već i razumjeti jednu jednostavnu istinu: nijedan liječnik i nijedan iscjelitelj nikada nisu liječili i ne liječe, oni samo pomažu bolesniku da se izliječi.

Ne tako davno, odlučih sam na sebi napraviti pokus. Rekli su mi da sok koji je iscjeđen iz biljke, nakon odgovarajuće obrade ima lijekovitu moć. U takav medij su smjestili kulturu karcinomnih stanica. U jednom mediju stanice su uginule, a u drugom se aktivno razmnožavaju.

- Hajde, odredit ću u kojoj - ponudih.

Ispred mene su stavili pet posuda. Dvije od njih su bile napunjene tekućinom koja se koristila kao medij za eksperiment.

- U ovim dvima posudama može se pratiti aktivni rast, - rekoh, a u ovim trima - uginuće karcinomnih stanica.

Moji su se ispitivači smješkali.

- Sve je točno.

U jednoj od dviju se odvijao rast stanica, u ekstraktu cikla.

U dvima drugim posudama se nalazio ekstrakt od kupusa, u njima je bilo prisutno smanjenje karcinomnih stanica. U preostalim dvima posudama je bio ekstrakt mrkve i peršina. Trebat će i njih ispitati. U principu, sve je bilo slično. Ako jedete mrkvu, poboljšat će se vid, a mrkva smanjuje ljubomoru. Nije stvar u mikroelementima, već u energetici.

Ljubomorni bi trebali jesti kaše, kupus, mrkvu, peršin, manje paradajza, umjesto svinjetine jesti ovčetinu. Svinjetina pojačava ljubomoru. Usput, u prvoj sam knjizi pisao da je čovjek pio krv zaklanih svinja, i to se odrazilo na njegovom sinu. U krvi svinje bila je informacija ne toliko o strahu, koliko o zakvačenosti za liniju sudbine: seksualna zadovoljstva, hrana, vezanost, tj. sva tjelesna zadovoljstva koja zazemljuju dušu.

Ako čovjek stalno uzima ukusnu i raznovrsnu hranu, sve će se jače otvarati informacija koja je pohranjena u hrani. Čovjek postaje o njoj ovisan. Sudeći po svemu, prehrana mora biti povremeno i jednolična. Zato su kruh i kaše jedni od najboljih prehrambenih artikala.

Navikao sam se smatrati da dobivanje nove informacije dolazi kao neočekivani poklon. Došlo je ozarenje na čovjeka - jednom se više posrećilo, drugom manje. U svakom slučaju tako sam prije čitao u knjigama. Ispostavilo se da nova informacija uvijek dolazi uz bol i muke. Ona dolazi kao snaga zla i kao raspad. Ako se ne pojavi kod čovjeka zloba, čovjek će sačuvati ljubav, proći će iskušenje i onda će druga etapa usvajanja informacije proteći lako. Upravo ona se doživljava kao ozarenost, kao nova ideja. Tek sam kasnije shvatio u čemu je stvar. Poslije sam počeo objašnjavati pacijentima: "Osnovna konstrukcija svijeta je ljubav". Univerzum jest rezultat uzajamnog djelovanja triju suština: jedna stvara, druga ruši a treća stabilizira. Snage kaosa ili rušenja su viši stupanj reda. Znači, u njemu je skrivena najjača ljubav prema Bogu. Zato, ako na rušenje odgovaramo pojačanom količinom ljubavi u duši, rušenje se pretvara u stvaranje. Unutarnja mržnja prema rušenju jest gubitak želje za nastavkom razvoja. Zato, što više ljubavi prema Bogu mi osjećamo prilikom neprijatnosti, to dublje spoznajemo sve što je stvoreno Bogom.

Jedan od najozbiljnijih perioda mojeg spoznavanja otpočeo je krajem 1994. godine. Osjetio sam da počinjem gubiti kontrolu nad situacijom. Radio sam prema shemi koju sam razradio. Postoji zemaljsko, postoji Božansko. Zakvačenost za zemaljsko rađa agresiju, a iza toga nesreće i bolesti. Objasnio sam pacijentima zašto je Mojsije ubijao one koji su se molili zlatnom teletu. Mojsije je pokušao zaustaviti one kojima su novac i Bog predstavljali jedno. Običavao sam govoriti: "Tu je zemaljsko, a tu je duhovno i Božansko". Duhovno i Božansko su za mene bili isti pojam. Kada se koncepcija zemaljskog potpuno formirala odlučih da mogu izdati drugu knjigu, ali počele su mi se događati čudne stvari.

Prvo, naglo se povećao broj bolesnika kojima nisam mogao pomoći. Doživio sam prevare i podmetanja u najneočekivanim situacijama. Pisao sam o tome u drugoj knjizi. Štoviše, to se stalno pogoršavalo.

Htio sam pomoći jednom čovjeku. On je stiskao moju ruku, bio je jako zahvalan. Kasnije se ispostavilo da su on i njegov prijatelj razradili plan kako će od mene izvući što više novaca. Da je to bila samo prijevara, prihvatio bih to lako: ali izdao me je čovjek kojem sam vjerovao i želio pomoći. Moj sustav nije dao odgovor zašto se to dogodilo. Sve je određeno Bogom, i osjećao sam da je taj glupi i nerazumni događaj za nešto bio potreban. Ali u koju svrhu, nisam mogao dokučiti. Jedino što sam mogao napraviti, to je skinuti uvrede i prigovaranja prema tim ljudima. Napravio sam to relativno brzo. Najteže je bilo skinuti odricanje od ljubavi prema izdajicama.

- Nije loše, - mislio sam, mene su izdali a ja ih moram voljeti. Uspio sam to svladati i moje uvrede su potpuno nestale. Međutim, problemi su ostali. Nakon nekog vremena, lijevi kotači mog "Moskviča" prvo upadaju u pijesak a zatim u prljavu lokvu. Automobil se zanesu na pješačku stazu i prolazi tik između drveća: prvo otpada lijevi kotač, a zatim i desni blatobran. Da se auto nije lupao blatobranima o drveće, da se dogodio čeon udar, na mom mjestu bio bi motor automobila. Ali, sve su to bile sitne neprijatnosti. Najteže je za mene ako vidim da kod pacijenta koji ima maksimalno izbrušen sustav nema rezultata. Osjećaj je to kao kad vidiš da se čovjek utapa, a ti mu, umjesto da ga spasiš, mašeš rukom s obale.

Sjećam se jednog slučaja. Došao je jedan pacijent koji je bio fizički zdrav, ali su na razini polja počeli veliki problemi.

- Vaša duša je zakvačena za novac i sretnu sudbinu, - objašnjavam. - Vaša podsvjesna agresija prekoračuje granicu opasnu po život, tj. mina usporenog djelovanja koja sjedi u Vama može eksplodirati. Vi se morate moliti ne za zemaljsko, već za duhovno i Božansko.

On mi je povjerovao i njegovo se stanje počelo poboljšavati, ali se kasnije dogodilo nešto neočekivano.

- Ostavio sam posao, - pričao mi je, - nemam želje za radom. Nekako me je sve zemaljsko prestalo zanimati.

- Nemojte se uzrujavati, to će uskoro proći, - objašnjavao sam. Na početku se događa otkidanje od zemaljskog, pojavljuje se ravnodušnost prema istome, a zatim se čovjek vraća ka zemaljskoj sreći, uživa u njoj, ali nije za nju zakvačen.

Ali on se nije povratio. Odlazio je sve dalje i dalje a ja nisam mogao ništa napraviti. Njegova žena mi je telefonirala i kroz plač molila za pomoć.

- Zabrinuta sam za psihu muža, - govorila je, - on je svuda stavio križeve i ikone, prestao komunicirati s prijateljima i rođacima. Što god mu kažem, on me jednostavno ne čuje.

Opet razgovaram s pacijentom. Objašnjavam mu da je vrijeme da se vrati zemaljskom. Ali on ne uspijeva.

- Znate, počeo sam gubiti interes prema ženama i općenito prema životu, - priča mi.

Naravno, to bi se moglo pripisati osobinama pacijenta. Ali, osjećao sam da je to povezano s onim valom koji se digao i koji ja ne mogu zaustaviti. Znači, ne smijem izdati drugu knjigu. Postoji nešto što nije dovršeno u informaciji koju dajem. Kao nitko drugi znam kakav snažan utjecaj ima informacija koja je izložena u knjizi. U međuvremenu tržište se prepunilo piratskim imitacijama u kojima je bilo izloženo nešto od čega se čitateljima kosa dizala u zrak: svi su mislili da sam ja autor. Nudili su mi izdati drugu knjigu u dijelovima, da bi se barem nekako zaustavilo beskrajno bezakonje na tržištu knjiga, ali nisam smio riskirati. Štoviše, čitatelji su pročitali ne drugu, već treću knjigu. Realno, druga knjiga je bila napisana 1993. godine. Uzeo sam iz nje jedan slučaj a ostale bacio u koš. Počeo sam pisati knjigu ispočetka. Nisam htio da druga knjiga bude preživavanje ili ponavljanje prve. Zato se stvorio osjećaj naglog skoka prema drugoj. "Kao da je pisao drugi čovjek", - komentirali su čitatelji.

Iza cijele ove zbrke ja sam, iskreno, vidio samo jedno: moj sustav nije savršen ali puta natrag više nema, a naprijed je zid koji ne mogu svladati. Ne bi ni svladao taj zid da nisam znao koliko su važna istraživanja za one koji će se uskoro razboljeti i umirati a da ne shvate u čemu je stvar.

Danas se više ne sjećam detalja kako se to dogodilo, ali sam, korak po korak, postupno shvaćao u čemu je moja greška. Počeo sam shvaćati da su duhovnost i Bog - različite stvari; da su sposobnosti i intelekt - prvi sloj duhovnog, da u osnovi svega leže tanji slojevi: čudorednost, čestitost, pravednost, moral, ideali. Iz dana u dan, pokušavajući riješiti situaciju dolazio sam do razumijevanja toga da je duhovno puno veća vrijednost od zemaljskoga, materijalnoga. Ali želja da duhovno postane cilj još je veća od odricanja od Boga.

LJUBAV PREMA LJUDIMA I SVIJETU

Sada je siječanj 1996. godine, gledam kroz prozor na grane drveća koje su pokrivene snijegom, opet vrtim događaje zadnjih mjeseci. Dakle, napisao sam drugu knjigu u kojoj sam, pokušavajući razviti svoju koncepciju, otišao dalje. U prvoj knjizi sve je bilo vrlo jednostavno: postoji agresija - postoji bolest. Skinuo sam agresiju - bolest je nestala. U drugoj knjizi sam pokušao saznati odakle dolazi agresija. Došao sam do zaključka: nepravilni sustav vrednovanja rađa agresiju. Prejaka vezanost za zemaljske vrijednosti, želja da one postanu cilj i smisao života, neminovno su dovodili do akumuliranja agresije. To znači da Boga treba voljeti jače od svega zemaljskog. Kasnije sam spoznao da moja otkrića nisu nova. Sve se to moglo pročitati u Bibliji. I ne samo u Bibliji: već i indijski filozofski izvori govore o istom. Prejaka vezanost za zemaljsko rađa strasti, a strasti izazivaju bolesti. Shvatio sam da ispočetka prelazim put koji je već bio prijeđen prije mene. Ali, budući da nisam bio ovisan o bilo kakvim izvorima i nisam se odrekao bilo kojih istraživanja, mogao sam ići naprijed. Islam, kršćanstvo i judaizam su se stvorili poslije indijske religije i filozofije. Imao sam osjećaj da ako prođem ključne točke ovih religija i generaliziram ih, doći ću ne samo do indijske filozofije i religije, već ću biti prisiljen baviti se duhovnom praksom. Ali prije toga sam trebao, s gledišta svog sustava, shvatiti zašto je u indijskoj mitologiji Bog stvoritelj, zašto je ovaj Univerzum proglašen iluzijom i zašto voljeti ga nema smisla. Realnost me je tome približavala brže nego što sam mislio. Kada sam završavao drugu knjigu, moj se sustav poimanja svijeta naglo promijenio. Znao sam zasigurno, i stotine činjenica dokazivalo je da zemaljske vrijednosti nisu Bog i da se ne smije njima moliti. Ali za mene su se duhovnost i Bog spojili u jednu cjelinu. Mučnim preosmišljavanjem uspio sam zaustaviti dramu koja se mogla odigrati u bliskoj budućnosti. Ispostavilo se da duhovne vrijednosti također ne mogu biti cilj i smisao života. Ako se duša zakvači za njih, agresija se pojavljuje u još većim količinama. U drugu sam knjigu uspio unijeti ono što sam shvatio, i bio sam siguran da je to dovoljno, da se sada luda trka može zaustaviti i nekoliko godina bih se mogao posvetiti slobodnim istraživanjima. Dapače, pojavila se i zanimljiva tema koja je bila povezana s vremenom. Osjećao sam da se iza toga pojma skriva puno toga.

Što je to vrijeme? Zašto je ono čvrsto povezano s prostorom i materijom? Vrijeme - to je uvijek neki razmak, znači ono je povezano s osobinama prostora. Ako se prostor stisne u točku, u točku će se stisnuti i materija, onda će se stisnuti i zaustaviti vrijeme. Materija i prostor - to su stabilne informacijske grupacije. Znači, kod stiskanja prostora i materije preša se i informacija - to je jedna strana. S druge strane, sabijanje informacije mora dovesti do sabijanja prostora i zaustavljanja vremena. Što je jača sabijenost informacije, to sporije mora teći vrijeme. Čovjek, kao informacijski sustav, može utjecati na prostorno-vremenske karakteristike oko sebe. Praćenjem osobina utjecaja vremena na funkcije ljudskog organizma i u skladu s tim obrnutu vezu, mogu se spoznati nove istine. Znači, treba početi od najjednostavnije stvari: pogledati što ubrzava a što usporava starenje čovjeka. Opće je poznata činjenica da jaki stres može izazvati naglo starenje. Znači, nesposobnost svladavanja stresa ubrzava vremenske procese, i kao da dolazi do ubrzanja vremena. Ali, sjećam se zanimljivog razgovora s jednom djevojkom: "Ako se stvori neka opasna situacija i ja se nečega bojim, iznutra ubrzavam vrijeme. Onda mi je puno lakše kontrolirati situaciju, ali u takvim slučajevima mjesečnicu dobivam nekoliko dana ranije." Sjetio sam se da se u kritičnim situacijama kod mnogih ljudi odvija ubrzanje unutarnjih procesa, i sve se čini usporenim. Često to pomaže da se spasi život. Ali istovremeno sam primjetio da kod kršenja viših zakona čovjek brže stari. Ako postoji agresija prema vremenu, ubrzanje starenja je vrlo veliko i popraćeno je bolestima. Žaljenje za prošlošću je neposredna agresija na vrijeme, i daje najteže bolesti. Strah od budućnosti - isto. Ali unutarnja agresija ne mora obvezno dovesti do brzog starenja: tu nema direktne povezanosti.

Sjećam se jedne pacijentice kojoj sam pokušavao pomoći 1982. godine. U to sam vrijeme primao pacijente u poliklinici na Nevskom prospektu. Krhka žena, otprilike 55-58 godina starosti, pričala mi je o svojim problemima. Slušao sam ju mirno, bez naročitih emocija. Ali kada mi je pokazala svoju sliku bio sam šokiran. Ustvari, ona je imala 40 godina. Razlika između dviju

fotografija koje mi je pokazala bila je dvije godine. Na jednoj je bila vrlo lijepa, prekrasna žena, a na drugoj, koja je snimljena dvije godine kasnije, vidio sam lice bake, ili, u najboljem slučaju njezine majke.

- Kod Vas je jaka agresija u odnosu na vrijeme, - kažem joj, a razlog tome krije se u onome što Vam se dogodilo u dobi od 18-20 godina.

Ona se s mukom pokušava prisjetiti događaja iz tog doba. Ne može se sjetiti ničega što bi bilo bitno.

- Prije nego što sam tako ostarjela, osjećala sam da iz pleksusa odlazi energija, - pričala je ona. Bez razloga se pojavila želja prema muškarcima, želja za ljubavlju.

U to vrijeme sam vidio samo vezu između agresije i bolesti, pokušavao sam pronaći uzrok ne samo u njoj, već i u njezinim precima po ženskoj liniji. Međutim, bez obzira koliko se trudio, ništa se nije dogodilo. Kako su moje iskustvo i znanje rasli, tako sam se stalno vraćao na ovaj slučaj. Dok sam završavao drugu knjigu i povrh zemaljskih vrijednosti napipao i duhovne, njezin bih slučaj mogao okarakterizirati kao blokiranje nevjerojatne ljubomore. Njezina ljubomora bila je 90 puta veća od uobičajene. U takvoj situaciji žena i njezin muž nisu mogli preživjeti. Naglo starenje je blokiralo želju za ljubomorom. Ali na koji je način ljubomora povezana s ubrzanjem vremena - nisam mogao shvatiti. Zadnjih mjeseci sve sam više imao slučajeva u kojima je čovjek bio zakvačen za vrijeme. Ako bi kod vrijeđanja viših osjećaja ljubavi i plemenitosti ispoljavao agresiju, on se kvačio za vrijeme. To jest, kršenje viših zakona dovodi do ubrzanja vremena, i vjerojatno se u duši te žene odvijalo vrlo snažno kršenje viših zakona koje je bilo povezano s ljubomorom.

Na ovu temu sam se vratio ujesen 1995. godine: na mojim nožnim prstima koža je počela boljeti i gubiti osjetljivost. Sudeći po brzini procesa uskoro sam mogao ostati bez nogu. K tome se počeo naglo kvariti vid, pojavila se dalekovidnost koju prije nisam imao. Mislio sam da je to zbog godina i nisam se previše brinuo, ali su se i kod onih koji su bili pored mene počele događati neobične stvari s vidom. Onda sam shvatio da dolazi neki opasni val, no ništa nisam mogao poduzeti. Prvi problemi su se kod mene pojavili kada sam pokušao pomoći bolesniku koji je obolio od raka.

- Uzrok Vaše bolesti je ljubomora, - objašnjavao sam mu. - Vi ste zakvačeni za voljenog čovjeka i za odnose s njim. Molite se da ljubav prema Bogu bude za Vas najvećom srećom.

Bez obzira što je on radio na sebi, njegova se ljubomora smanjivala jako sporo.

- Znate, - objašnjavao sam mu, - da biste bili zdravi treba shvatiti da su sve postojeće vrijednosti - samo sredstva za ljubav prema Bogu. U našem Univerzumu postoji materija, postoji prostor i postoji vrijeme. U skladu s materijom postoje zemaljske vrijednosti. U skladu s prostorom postoje duhovne vrijednosti. Vaša zakvačenost za duhovne vrijednosti napaja se od treće karike koja je povezana s trećim sustavom vrijednosti - to je vrijeme. To je ljubav prema voljenom čovjeku i svijetu oko nas. Za Vas je ljubav prema voljenom čovjeku i okolnom svijetu apsolutna vrijednost. Postajete ovisni o Vašoj ljubavi i to rađa agresiju. Mi smo ovisni o cilju i napajamo se ciljem. Ako je naš cilj Bog, mi se razvijamo harmonično, i svi sveti osjećaji prema svemu što je stvoreno Bogom ne mogu biti cilj. Molite se da za Vas ljubav prema ljudima i svijetu postane sredstvo za ljubav prema Bogu.

Imao sam osjećaj da sam napipao bitno, sada će se on izvući. Ono što sam prije smatrao irelevantnim, "nekakvom" zakvačenosti za vrijeme, odjednom je naglo preraslo u ozbiljan problem koji je zasjenio sve druge.

- Zar je ljubav prema ljudima nešto loše? - začuđeno je pitala pacijentica.

- Ljubav prema ljudima - to je divno, - objašnjavao sam. - Ali čim ona postane sama po sebi cilj, ona se pretvara u svoju suprotnost, u mržnju.

- Gledajte, - kažem, - dostojanstveni mladi muškarac s bradom i naočalama, izgleda kao znanstvenik ili lingvista. Izrekli su mu presudu: streljanje. Kasnije su tu presudu zamijenili doživotnim zatvorom. Ubio je ženu, zatim ju je silovao i ubio njezinu devetogodišnju kćerku.

Prema dijagnostici on nije zakvačen niti za duhovne niti za zemaljske vrijednosti. On je zakvačen za ljubav prema ljudima - postaje nasilnik i ubojica, i tu ljubav gubi. Naravno, njegove žrtve imaju analogne programe. Zato se duša ne smije ni za šta zakvačiti. Ako se povremeno čovjek otkida od novca - to ga liječi. Ako se čovjek povremeno otkida od duhovnog - to ga također liječi. Ako uz to on još teži i prema Bogu - to ga liječi još efikasnije. Čuo sam da se Serafim Sarovski dugo nije mogao riješiti psovanja, on je osjećao da duhovne vrijednosti ne smiju biti dogma. Čovjek se povremeno mora otkidati od ljubavi prema ljudima i ići prema Bogu. Zašto ljudi za vrijeme spolnog čina ponekad psuju ? Uvijek sam govorio pacijentima da iskrenost onemogućava da agresija proдре u dušu i na taj ju način štiti od bolesti. Ispostavilo se da je humor još jedno divno sredstvo. Humor uvijek ruši naše stereotipove i ne dozvoljava da bilo koja svetinja postane dogma. Iskrene podrugljive šale narodnih kazališta liječile su bolje od bilo kojih lijekova.

Izvedimo zaključke: krajem 1995. godine došao sam do zaključka sam da su se sve relevantne vrijednosti u našem Univerzumu mogu svladati. Iza granica vremena i prostora nalazi se Bog. Znači, ako se izađe preko granica vremena, prostora i materije, nećemo biti bolesni. Materija je dio Boga i u njoj postoji porcija ljubavi. Prostor je također dio Boga i u njemu je porcija ljubavi, velika. Zato vakuum rađa materiju ili, jednostavnije rečeno, duh rađa materiju. U vremenu to je još veća porcija ljubavi, zato vrijeme rađa prostor i materiju. Mislio sam da je sustav mojih istraživanja završen, ali je nagli preokret događaja pokazao da nije tako. Počnimo od toga da se je moje stanje na tankoj razini, koje stalno držim pod kontrolom, krajem godine počelo naglo pogoršavati. U običnom režimu trebao bih umrijeti krajem listopada ili početkom prosinca. Izlazio je neki novi sloj, a prilikom susreta s njim bio sam nemoćan. Najzanimljivije je bilo to da su početkom prosinca počeli telefonirati ljudi i pitati za koji je datum određen sprovod.

- Znače, - priča žena, posjećujem tečaj ekstrasenzorike i naš voditelj je rekao da je Lazarev umro. Htjela bih otići na njegov sprovod, odati mu počast.

Nakon nekoliko dana opez zvoni telefon. Zvao je iscjelitelj sa Sjevera.

- Poručite Lazarevu da ostavi sve svoje poslove, ja ga mogu spasiti od smrti. Uskoro će svi početi umirati od strašne bolesti. Lazarev će prvi oboljeti i umrijeti. Međutim, on je napravio puno dobroga za ljude i želio bih ga spasiti.

- Stvarno, spremi se i idi, - rekao mi je prijatelj.

- I sam si govorio da možeš umrijeti u ovom periodu, a upravo sada telefoniraju s takvom informacijom. Kupit ću ti danas kartu i idi kod tog iscjelitelja.

Sve je to jako sličilo istini. Umirujem ga:

- Zamisli da sve što je rekao taj čovjek istina. Otputovat ću kod njega i bit ću izliječen. A što će raditi ostali ? A ako ja počnem umirati i pomoću svoje metode pronađem izlaz, moći ću pomoći milionima, tako da nećemo žuriti s odlaskom.

Telefoniram pacijentici i pitam kako se osjeća.

- Postalo mi je gore, - kaže ona, - premda sam se stalno molila.

- Kako ste se molili ?

- No, kako... Molila sam za oprostaj zbog svoje duhovnosti.

- Pa ne smijete se moliti za oprostaj zbog duhovnosti, - vičem u slušalicu, već zato što ste se zakvačili za duhovnost, što Vam je duhovnost postala cilj. Novac i materijalna blaga su sreća i morati tome težiti. Ali ne smijete to pretvoriti u cilj i smisao života - to šteti i duši i tijelu. Duhovnost je još veća sreća, to je ono što čini čovjeka Čovjekom. Ali ona je još veća nesreća ako postane cilj i smisao života. Cilj i smisao života je ljubav prema Bogu, spajanje s njim. Nepravilna molitva ne samo što neće pomoći, već će nanijeti i štetu. Bolest je posljedica akumulirane agresije. A agresija je posljedica lažnog sustava vrijednosti. Ako čovjek postavi za cilj i smisao života bilo što osim Boga, u duši se počne skupljati agresija koja vodi u nesreće, bolesti i smrt. U današnje vrijeme, zbog naglog aktiviranja gore spomenutih procesa, to svatko može osjetiti.

Nakon nekoliko dana, prilikom tretmana, dogodio se zanimljiv slučaj, a tema je ista - duhovnost. Mladi čovjek mi je pričao da u njegovoj duši sjede zli duhovi. Bio je kod gataru, kod ekstrasensa, protjerivali su zle duhove, ali ne za dugo. Ovi zli duhovi šapću: "Ubij nekoga, skoči s balkona itd." On se diže i počinje nervozno hodati po sobi. Odjednom neočekivano divljački viče:

"Gadovi, đubrad, sve ću poubijati!"

Onda upravo životinjska, nerazgovjetna rika. On maše šakama i počinje mi se približavati. Pažljivo ga pratim. Ako dobijem po glavi, to znači da imam slične programe. Ali dečko se smiruje i spušta se ispred mene na stolicu.

- U čemu je smisao života? - pitam ga. On sliježe ramenima.

- Smisao života je u tome da se u svojoj duši sakuplja ljubav prema Bogu. U prošlim životima ste preferirali svoje sposobnosti, svoje savršenstvo. Moral, pravednost, intelekt i sposobnosti su za Vas postali apsolutne vrijednosti. Pomislili ste da su duhovnost i Bog isto. Počeli ste prezirati i osuđivati nesposobne, tupe, nemoralne i nesavršene ljude. Automatski se uključio mehanizam spašavanja duše. Vi ste počeli gubiti ono zbog čega se Vaša duša počela puniti agresijom, tj. duhovnost. Budući da ste se vrlo snažno zakvačili, đavo se čvrsto ukorjenio u Vašoj duši. Zato vračare i ekstrasensi nisu mogli pomoći. Molite se da duhovnost, moral, sposobnosti i intelekt postanu sredstva za skupljanje ljubavi prema Bogu. Ponavljate svaki dan:

"Najveća sreća, naslada i smisao života za mene i za moje potomke je ljubav prema Bogu".

- I onda će đavo izaći iz moje duše? - pita on.

- Ne, on će samo zauzeti pripadajuće mu mjesto. Ono što mi zovemo "đavol" - to je infekcija koja proždire nesavršene duše. Ona je neophodna kao element evolucije. Kada su znanstvenici počeli pratiti stanice organizma ispostavilo se da se bez neprekidnog napada mikroba stanica prestaje razvijati. Mikrobi proždiru nesavršenu stanicu, onu koja se razvija u krivom smjeru. Znači, organizam mora preživjeti ne na račun potpunog uništavanja mikroba, već na račun usavršavanja moralne orijentacije. Navikli smo smatrati da je zlo đavol a dobro je Bog. Budući da Bog jest sve što postoji, to je istovremeno i dobro i zlo. Đavol je infekcija koja živi u duši svakog čovjeka. Raspad znači smrt za organizam. Ali razmjena tvari, to je već raspad, doduše, pod kontrolom. Ako bi razmjena tvari bila potpuno obustavljena, tj. raspad, čovjek bi se pretvorio u pokojnika. Zato se suština sastoji ne u zaustavljanju, već u kontroliranju raspada. Kako pojačati kontrolu? Vrlo jednostavno. Što je čovjek bliže Bogu, to jaču snagu on ima i to veću mogućnost kontroliranja situacije on dobiva. Bog jest ljubav. To jest, što više ljubavi u našoj duši, to jače, nakon određenog vremena, mi sebi podređujemo svijet oko nas, pretvarajući zlo u dobro. Izvana se možemo vrijeđati, svađati, negodovati - to nije strašno. Bitno je da duša iznutra isijava ljubav. To je umijeće koje nije lako odmah postići.

Nakon sata rada nad sobom mladi čovjek opet ulazi u sobu, vidim da se njegova duša počinje ispravljati i pomalo počinju svjetliti duše njegovih potomaka. Sada sam miran.

Na jednom tretmanu žena mi je postavila zanimljivo pitanje:

- Mog djeda je pogodila munja. Nakon nekog vremena baki je postalo zlo i nju su odvezli u bolnicu. Nakon sat vremena u sobu je uletjela kuglasta munja, udarila u krevet na kojem je prije toga ležala baka. U susjednoj sobi je na ogledalu ostao trag od munje u cik-cak obliku. To nije slučajno, zar ne?

- Nije slučajno, - kažem joj nakon pregleda polja. - Munja kao i radijacija jače napada onoga tko se zakvačio za duhovnost. Duhovnost je, osim svega, još i kontrola nad situacijom. Ako duhovnost postane cilj, kod najmanje destabilizacije situacije moje polje postaje agresivno. U skladu s time ono privlači agresiju. Vaš djed je imao visoku podsvjesnu agresiju prema ljudima koji su uništavali njegove duhovne vrijednosti. Kod Vaše bake je isto ali u manjoj mjeri. Znači ako ste susretljivi prema tupim i nesposobnim ljudima i molite se da Vam duhovnost i savršenstvo budu samo sredstva za ljubav prema Bogu, bit ćete manje podložni munjama i radijaciji.

Jaki, energični čovjek koji ima volju, iskustvo i intelekt ipak može doživjeti potpuni krah zbog nepoznavanja zakona koji upravljaju Univerzumom. Mislio sam na to dok sam gledao još jednog pacijenta. On mi je sporo, s prekidima, pričao svoju priču.

- Još donedavno imao sam puno prijatelja. Promet mog poduzeća je iznosio nekoliko stotina tisuća dolara.

Sve je bilo izvrsno. Sada nemam prijatelja, moj dug iznosi oko 100.000 dolara, rodilo mi se bolesno dijete. Ali nikad nisam napravio nekome zlo. Živio sam prema zakonima Biblije. Gdje je pravednost ?

- Biblijski zakoni su zakoni o ljubavi, Vi ste ih prekršili. Vi ste često prezirali i osuđivali ljude. Ne smije se prezirati one koji su materijalno siromašni. Ako se počne moliti novcu, počneš prezirati one koji ih nemaju. Zato je Krist govorio da "... prije će deva proći kroz rupicu igle nego će bogati ući u Carstvo Božje". To znači da je bogati podložan većem iskušenju da od novca napravi smisao života. Ali Krist je govorio još nešto: " Blaženi su siromašni duhom jer njihovo je Carstvo Nebesko". To znači da kod bogatog duhom postoji veće iskušenje napraviti od duhovnosti cilj i smisao života. Hoću reći da se ne smije prezirati one koji su siromašni materijalno i one koji su siromašni duhom. Vi ste to radili.

- Da! - klima glavom muškarac. - Uvijek sam prezirao budale i izdajice.

- A Vaše dijete je već spremno za ubijanje takvih i njegova duša je prepuna mržnje prema svijetu: zato je ono bolesno. Kultura rađa civilizaciju. To jest, duhovnost rađa novac i materijalno blagostanje. Napravite od novca cilj i izgubit ćete ga. Ako napravite od duhovnosti cilj, i to ćete izgubiti. Duhovnost se stvara od morala. Moral nastaje od ljubavi prema ljudima. A ljubav kojom volimo ljude dobivamo od Boga. Ljubav prema Bogu rađa ljubav prema svijetu i prema ljudima, zatim nastaje moral, pa duhovnost, i onda ono što mi zovemo blaga civilizacije". Ako ste napravili cilj od bilo kojeg stepenice koja vodi ka Bogu, Vaše ljestve će se srušiti.

- Recite, što u praksi znači ljubav prema Bogu ? - pita pacijent.

- Evo, gledajte: sve ovisi o Bogu - Bog, međutim, ne ovisi ni o čemu: Bog jest ljubav. Zamislite da Vi volite čovjeka i ništa ne može utjecati na Vašu ljubav - novac, porodično stanje, položaj u društvu, nepostojanje talenta, moral itd. Biti ovisan o nečemu - to znači primati. Glavno u ljubavi nije primanje, već davanje. Ako Vi i dalje volite čovjeka koji Vas je izdao i uvrijedio, znači u njemu volite Boga. Ako se ne bojite biti iskren, i prilikom svih situacija ne ugrožavate osjećaj ljubavi u duši, Vi se približavate Bogu.

Postoji još jedan bitni trenutak: što ste bliže Bogu, to je opasnije.

Lice sugovornika se izdužuje.

- Kako pak to shvatiti ? Što je bolji alpinista, to će biti opasniji put kojim će on ići ? Logično.

- Čim je čovjek bliže Bogu, to više sreće on dobiva, - objašnjavam. - I to jača će biti bol gubitkom te sreće, tj. kod povećanja ljubavi prema Bogu treba se orijentirati ne samo na bogatstvo osjećaja, sreću i naslađivanje, već i na velike patnje. Zato se u ikonama Majke Božje odrazila ne samo sreća zbog ogromne ljubavi prema djetetu koje se rodilo, već i patnja zbog gubitka koji slijedi. Jednostavnije rečeno, Bog nije samo sreća, već i patnja. A preciznije, Bog je izvan granica sreće i patnje.

U listopadu 1995. godine morao sam putovati u New York. Tamo sam planirao baviti se samo liječenjem. Osjećao sam da se moram isključiti iz svih svojih poslova i izbalansirati situaciju koja se naočigled počela raspadati. Mislio sam da je druga knjiga potpuno izbalansirana: sada, dok se čovjek otkida od zemaljskog, neće se više bacati prema duhovnom i uzeti to za cilj, ići će prema Bogu. Mislio sam da ću se ograničiti drugom knjigom, i pola godine ili godinu dana neće misliti na sve psihologije. Međutim, sudeći po onomu što se počelo oko mene događati, shvativ da predaha neće biti. Neka važna tema nije zatvorena: na neki način je ona povezana s vremenom, ali ne mogu shvatiti kako. Potpuno isključivanje iz posla, kako se nadah, pomoći će mi da opipam tu temu. Prije odlaska imao sam dva teška pacijenta kojima sam pokušavao pomoći. Prvi je bio dječak, otprilike deset godina starosti, koji ima rak krvi; drugi je bio

muškarac, također s malignim oboljenjem, uz to još i u četvrtoj fazi. Uzrok bolesti kod obojice: apsolutizacija duhovnosti. Kod dječaka to su sposobnosti i intelekt: zakvačenost rađa nadmenost i prezir prema manje sposobnima i manje pametnima. Postoji mržnja prema onima koji ponižavaju, i uza sav moj trud da pomognem njemu i njegovim roditeljima da promijene situaciju, poboljšanja nije bilo. Nešto ometa, ali koliko god pokušavam opipati što to jest - ne mogu. Dječakovo se stanje pogoršava. Roditelji marljivo rade na sebi. Ali klizanje u provaliju se nastavlja. Isto i s drugim pacijentom. Objašnjavam mu da je uzrok njegove bolesti ljubomora.

- Shvaćate li da je ljubomora pojačani osjećaj za vlasništvo. Obitelj je zemaljsko blago, a ako čovjek zbog parcele zemlje postaje zavidan, prezire i osuđuje i tako se zakvači za zemaljske vrijednosti, on će se isto tako ponašati i u obitelji. Međutim, obitelj nije samo zemaljska, već i duhovna vrijednost. Duhovni teritorij također ne smije postati cilj. Zamislite situaciju: imam komad zemlje i ja tjeram onoga koji je poželio na tom komadu nešto graditi. Tako postupam jer je to moje vlasništvo, i to je normalno. Zamislite sada da mrzim čovjeka koji je prošao po mojoj zemlji: to više nije normalno. A sada zamislite da sam spreman ubiti bilo koga tko će proći po mom komadu zemljišta ili pored njega, to je već patološki slučaj. Znači, ako je zemljište za mene apsolutna vrijednost, onda sam spreman ubiti bilo koga, a ako je to zemljište sredstvo, agresije neće biti.

Muškarac koji ima rak gleda u mene i pokušava shvatiti što mu govorim. On radi na sebi, moli se, ali je njegova zakvačenost za ženu, i u skladu s time agresija prema njoj se ne smanjuje. Mi se sastajemo iz dana u dan, grozničavo pokušavam ispraviti situaciju, ali ništa ne pomaže. Postoji nešto što je iznad duhovnosti i to napaja zakvačenost za ženu. Stotine puta sam prevrtao različite varijante i dolazim do jednog zaključka: ljubav prema bližnjem već je samostalna vrijednost u ovom Univerzumu. Obitelj uključuje sve aspekte. Obitelj kao zemaljska vrijednost. Obitelj kao duhovni teritorij. Obitelj kao teritorij ljubavi.

- Za Vas je teritorij ljubavi zasada apsolutna vrijednost. A voljeni čovjek i ljubav prema njemu kao ljubav prema obitelji i djeci to je samo sredstvo za ljubav prema Bogu. Viši cilj može biti samo ono što ne podliježe raspadu i što je vječno, jer se u protivnom stvara agresija. Mi se opraštamo i dogovaramo susret nakon mog povratka.

Čini se da sam ipak opipao bitno: treći sustav vrijednosti - ljubav prema ljudima i prema svijetu. Shvaćam da ljudi koji su pročitali prvu i drugu knjigu više neće biti zakvačeni za zemaljske i za duhovne vrijednosti. Ali oni se mogu zakvačiti za ljubav prema ljudima. Osjećaj ljubavi prema ljudima je povezan s vremenskim strukturama. Koliko je opasna apsolutizacija vremena, tj. ljubavi prema ljudima, u to vrijeme još nisam znao. Progledao sam u Americi.

Na Menhetnu postoje dva ogromna nebodera-blizanca svjetskog ekonomskog centra koji su sagradili japanci. Ako se ide Brodvejem koji se nalazi stotinjak metara od ovih zgrada, na jednoj od fasada s lijeve strane može se vidjeti slikoviti pano - grupa ljudi koji trče na koturaljkama. U toj sam zgradi na petom katu imao ordinaciju. Otkada dublje dijagnosticiram pacijente, shvatio sam u čemu je suština američke psihologije. Jedan od emigranata je sve opisivao na sljedeći način: "Amerikanci su potpuno tupi narod. Oni imaju 2-3 cilja u životu: glavni je novac. Svi se ovdje mole na novac. Drugi je ševa, žderačina i piće. Za sve ostalo svakom se amerikancu fućka."

- A zar se Vama ne čini da pored takvih interesa narod prilično dobro živi i cvate ?
On sliježe ramenima.

- Napraviti od novca cilj je grijeh, je li tako? - kažem mu.

- Naravno, kaže on, - ali ja ne postavljam novac za cilj.

- Naravno, - kažem. - Ali gledajte. Ako je za mene novac apsolutna vrijednost, on je iznad svega. Znači, on je iznad ljubavi prema Bogu, iznad ljudskog života. Znači da ću na kraju ipak biti spreman ubiti dvojicu-trojicu ljudi zbog novca. Bit ću spreman ubiti bilo koga ako taj ugrozi moj novac. Zato što cilj mora biti nepokolebljiv, i sve radi za taj cilj. A sada zamislite: duhovnost postavljam za cilj. Znači onaj raj koji sam stvorio, koji je moralan i pravedan mora biti vječan. Ideja, moral i zakoni koji su stvoreni na osnovu toga postaju najviše vrijednosti, oni

su iznad ljubavi prema Bogu, iznad ljubavi prema ljudima i iznad ljudskog života. Iza toga sam već spreman ubiti ne jednog, dvojicu ili trojicu, već milione, što se i događalo za vrijeme socijalizma i fašizma kada bi se zbog neke ideje zemlja pretvarala u klaonicu. Znači da je duhovnost puno veća sreća, ali i nesreća također, ako postane sama sebi cilj. Najveća sreća - to je ljubav prema ljudima i svijetu - tako mnogi misle. Ali, ako volim cijelo čovječanstvo a ono nije ispunilo moja očekivanja, onda sam spreman ubiti cijelo čovječanstvo. Onaj tko napravi od ljubavi prema ljudima apsolutnu vrijednost ide prema Apokalipsi.

A sada s ovog aspekta razmotrimo Ameriku. Tu se rađaju i ovamo dolaze ljudi čije su duše spremne postaviti duhovne vrijednosti i ljubav prema bližnjima za cilj. To jest dolaze ljudi koji su bogati duhovnošću i ljubavlju. Da bi se, ako nedostaje ljubavi i vjere u Boga, spasila duša od ogromne agresije, pomaže odricanje od ljubavi i od duhovnih vrijednosti. Zato sve počiva na novcu i dobiti. Ljudi međusobno ne kontaktiraju jer komuniciranje i kontakti razvijaju duhovnost. Novac postaje važniji od ljubavi prema drugom čovjeku. I kako god se to činilo čudnim, to je opravdano s višeg gledišta. Međutim, tu postoji jedno malo "ali". Od ljubavi prema ljudima i od duhovnosti moguće se je odreći samo ako ovog bogatstva ima puno. Misli samo na novac i na zemaljsko blagostanje može samo onaj tko ima veliku rezervu ljubavi i duhovnih vrijednosti. To se zove "od triju zala izabrati najmanje". U današnje vrijeme taj se period, međutim, zatvara. Prije su se duhovne vrijednosti akumulirale na Istoku, na Zapadu se odvijala njihova realizacija. Ako je prije rezerve duhovnosti u čovjeku bilo dostatno za više života, u današnje se vrijeme ona može potrošiti za nekoliko godina. Ovdje, u New Yorku, sve češće dobivam pacijente koji su se otrgnuli od duhovnosti i ljubavi prema ljudima i uspjeli se zakvačiti za zemaljske vrijednosti, za zemaljsko blagostanje. Kod njih su prisutni teški oblici depresije, a nakon toga i fizička oboljenja. Podsvjesno oni osjećaju da je napraviti od duhovnosti i ljubavi prema ljudima cilj opasno. Oni počinju živjeti samo zemaljskim vrijednostima i opet se pojavljuju problemi. Za bilo što da se zakvače, sve se raspada, dolazi osjećaj bezizlaznosti. Takvim pacijentima objašnjavam da im je potrebno pravilno oblikovati sustav vrijednosti, da bez takvog pojma kao što ljubav prema Bogu oni neće preživjeti.

Sjedim u malom uredu na Jo street i pričam s još jednom pacijenticom:

- Kroz određeno vrijeme na Vas se može srušiti velika nesreća, plus bolesti, - kažem joj. Kod Vas sada radi snažan program samouništanja. Niste prošli iskušenje i niste prihvatili čišćenje koje je poslano od Boga.

- Znae u životu nisam imala jači osjećaj ljubavi prema nekome. Prije nekoliko mjeseci moja je znanica pozvala me u New York i počela sam raditi kod nje kao kućna pomoćnica. Uskoro sam doživjela jaki osjećaj. Ludo sam se zaljubila u jednog čovjeka, bila sam uistinu sretna a onda je počelo kazalište apsurdna. Moja me znanica, bez ikakvog razloga, izbacila na cestu, bez sredstava za život. Štoviše, ona je telefonirala mojoj majci u Rusiju i rekla da imam rak i da ću uskoro umrijeti.

- Eto, - pacijentica jedva suzdržava suze, - upravo u tom trenutku izdao me voljeni čovjek. On ne samo što mi nije pomogao, već je pobjegao. Kako sve to preživjeti?

- Koliko god Vam se to činilo neobičnim, ali svemu što se dogodilo ste autor Vi, - priopćavam ženi. - Bolje rečeno, Vaše nepravilno poimanje svijeta. Ljubav prema voljenom čovjeku su zidovi a ljubav prema Bogu je temelj koji je založen u osnovi svega. Vama nisu davali veće zidove jer bi Vas oni pokopali. Vaš temelj je premalen. U Americi je zakvačenost za ljubav prema ljudima manja i zato ste ovdje mogli doživjeti taj osjećaj i ne stradati pri tome, ali dio zidova svejedno se srušio. Ako volite ovaj svijet više od Boga, da biste se njemu vratili, ovaj svijet mora biti krut i nepravedan prema Vama. Ako sačuvate ljubav ne ispoljavajući agresiju prema drugima i sebi, kontakt s Bogom će se pojačati i nastupit će čišćenje. Ljubav prema drugom čovjeku je postala takav cilj da se kontakt s Bogom naglo smanjio, a to je ugrožavalo Vašu dušu. Vaš život se mogao spasiti samo brzim gubitkom ljubavi i krutim ponašanjem okoline prema Vama. Vaša majka dobila je ponižavajući telefonski poziv jer je ona na Vas prenijela želju da voljeni čovjek postane viši cilj i sreća. Ono što ste smatrali da je katastrofa i nesreća, ustvari je obimna operacija za spašavanje Vaše duše i Vas same. Ponekad u životu ljudi

se sretnu, osjete snažnu uzajamnu ljubav, i poslije ili umiru ili oboljevaju, ili se vrijeđaju međusobno, te se rastaju i tek onda razbole i umiru. Tijekom cijelog tog perioda u njihovim strukturama polja oblikuje se duša njihovog djeteta. U duši postoji vječna Božanska iskra i površinski omotači koji se oblikuju ljubavlju roditelja tijekom nekoliko života. I da bi se duša pravilno oblikovala roditelji moraju povremeno gubiti sve vrijednosti kako bi se njihove duše očistile ljubavlju prema Bogu. Što više ljubavi prema drugom čovjeku, to će dijete biti savršenije, a time će istovremeno biti bolnija destabilizacija ili privremeni gubitak ove ljubavi. Ali ovaj obvezan uvjet je zbog toga da se se ljubav prema drugom čovjeku ne sraste s ljubavlju prema Bogu. U trenucima gubitaka i patnje, molitva kojom čovjek moli Boga da mu se da ljubav prema Bogu kao najveća sreća, naročito je djelotvorna.

Jednom je žena zamolila da objasnim uzrok smrti njezine kćerke.

- Recite, u čemu je moja krivnja ? - pitala je.

- Pred Bogom nema krivih, to je prvo. I drugo: onaj program zbog kojega je ona umrla nije došao od Vas. To je njezina osobna karma. Vaša kćerka nije umrla zato jer je nešto napravila: ona je umrla zbog toga da ne napravi određene postupke koji bi mogli nanijeti štetu njezinoj duši. Smrt je bila zaštita njezine duše. Nakon određenog vremena ona je mogla zavoljeti drugog čovjeka, ali njezino nepravilno poimanje svijeta sve bi izbrisalo. Pola godine prije toga njoj je poslano iskušenje preko vrijeđanja osjećaja ljubavi i povjerenja, ali ona nije prošla. Ta snažna ljubav koja je bila djevojčici predviđena bi ju, umjesto razvoja njezine duše, samo osakatila. Zato Vašoj kćerci uopće nije bio dozvoljen takav osjećaj u životu.

Jedna zanimljiva epizoda još jednom mi je prilično jasno pokazala da se rak liječi ljubavlju prema Bogu kada ona postane cilj, koji se pojavljuje ako ljubav prema čovjeku postane cilj.

- Znae, - priča jedan od pacijenata, - ja živim na Floridi a moja kćer u New Yorku. Prije nekoliko mjeseci pojavili su se kod nje bolovi u lijevoj podrebrici. Ona je otišla u medicinski centar, napravila rentgenogram. Konstatirana je karcinomna oteklina na gušterači veličine nekoliko šaka. Kćerci su predložili ići na operaciju i kemoterapiju. Ostalo je dva tjedna do početka kure liječenja. Ona je čitala Vašu prvu knjigu. Počela se moliti svaki dan, skoro ništa nije jela. Nakon dva tjedna napravili su još jedan rentgenogram - oteklina nije bilo. Liječnici su bili šokirani, nisu mogli ništa objasniti i odlučili su da su bili pomiješali slike.

- Objasnit ću što se dogodilo, - kažem ocu djevojke. - Prvo, dobro da ona nije uspjela doći k meni, jer bi sve nade uložila u mene i to bi joj ometalo rad na sebi. Drugo, gušterača je povezana s odnosima s voljenim čovjekom. Pankreatitis, dijabetes, rak gušterače - to su znaci da su voljeni čovjek i ljubav prema njemu postali apsolutne vrijednosti. Kod Vaše kćerke je zbog nepravilnog vrednovanja sustava vrijednosti počela naglo rasti podsvjesna agresija, i u skladu s time stvorila se oteklina. Treće, ona je shvatila da može umrijeti i zato je odbacila sve ono što je prije toga bila najveća sreća. Kada se ona počela moliti Bogu, ona je intuitivno osjetila da je za nju najveća sreća i smisao života ljubav prema Bogu. Nestalo je agresije i nestala je oteklina. Dok razgovaram s pacijentima često ponavljam da nijedan liječnik, nijedan iscjelitelj ne liječi, on samo pomaže da čovjek ozdravi: ozdraviti može samo čovjek sam, na račun pojačanja impulsa volje koji ga, preko ljubavi, približava Bogu.

Prije nekoliko dana dogodila se zanimljiva situacija u kojoj sam nehotice postao sudionik. Telefonirala mi je znanica iz Rima i rekla da je došao njezin voljeni čovjek i odjednom se počeo loše osjećati.

- Njegovo se stanje pogoršava opasnom brzinom, - rekla je. - Biste li mogli objasniti uzrok ?

- Uzrok je vrlo jednostavan, - objašnjavam. - On je u vas vrlo jako zaljubljen.

- I to ga može odvesti u smrt ? - pita ona.

- I te kako, - odgovaram. - Što se jače on zakvačuje, to je agresija jača. Ona može ubiti Vas, i zato se okreće i počinje ubojito djelovati na njega.

- Što da radimo ?

- Prvo, molite se oboje. Drugo, manje ljubavi i seksualnih kontakata, a ako ih imate, to mara biti isključivo s prezervativom, jer to smanjuje senzualnost i zakvačenost za ljubav prema drugom čovjeku. Usput, obred obrezivanja povezan je s time.

- Imao sam na tretmanu jedan mladi par, - pričam joj. - Žena je imala kronični iscjedak koji nije mogla nikako izliječiti. Kod muža su se prilikom odnosa na trenutke pojavljivali oštri bolovi u mokraćnom kanalu i mjehuru.

- Morate se moliti ne samo prije jela, već i prije spolnog kontakta, - objašnjavao sam. - Skidajte uzajamna prigovaranja jer vas to zakvačuje jednog prema drugome. Neka se Vaš voljeni prisjeti i skine sve pretenzije prema svim ženama. Onda on uzima slušalicu, i njemu objašnjavam da najveća vrijednost nije voljeni čovjek, već ljubav prema Bogu. Osjećam da je moj sugovornik šokiran iznutra. Njegova situacija je jako ozbiljna, u njegovom polju postoji hijeroglif smrti.

- Iskoristite svoju šansu, molite se, - spuštam slušalicu.

Drugi dan opet telefonira moja znanica.

- Znate, njemu je postalo još gore, - preplašeno kaže ona. - Ovaj čas sam došla kući, a on je već četiri sata ležao bez svijesti. Bojim se da će umrijeti. Neću ga moći ovdje spremiti u bolnicu, a ja za nekoliko dana moram otputovati u Njemačku. Jednostavno se bojim otputovati.

- Kao prvo, stanje se poboljšalo, - kažem joj - u strukturama polja Vašeg voljenog nema smrti; drugo, što se više za njega bojite, to mu veću štetu nanosite i ometate ga u preživljavanju. Idite prema Bogu, on će ići za Vama i preživjet će. Nemojte se ničega bojati, putujte u Njemačku: ako odete, njemu će to činiti dobro. I još: ako mu je suđeno umrijeti, nitko ga neće moći spasiti, uključujući i mene.

- Da li biste mogli to pogledati? - tjeskobno pita ona.

- Ne smijem to gledati, - odgovaram. - Dajte mu slušalicu, razgovarat ću s njim.

Dok ona pruža slušalicu, ja s mukom tražim izlaz. Da bih spoznao svijet i da bih izašao na nove stupnjeve, moram se usavršavati. Povremeno kod mene izlazi na površinu karmička "prljavština", i svladavajući je, teškom mukom dolazim do novih zaključaka.

Međutim, čovjek je sada na rubu smrti, za njega sam jedina mogućnost da preživi. On se hvata za mene, stvara od mene cilj i automatski preuzima moju karmičku "prljavštinu" i uz to ju povećava. Moram mu dati preciznu informaciju i istovremeno ga odgurnuti, jer ga orijentacija na mene može koštati života. On uzima slušalicu, a ja već pronalazim ispravno rješenje.

- Pažljivo me saslušajte, - kažem mu, - Vi sada umirete jer su za Vas najvažnije vrijednosti one koje vidite oko sebe. Smrt oduzima sve vrijednosti i mi, očišćeni, idemo prema Bogu. Znači, ako Vi napravite ono što se događa prije smrti, neće biti potrebe za umiranjem. Odbacite sve za što ste se zakvačili, oprostite se s time u mislima, možda Vam to sve više neće biti potrebno. Ako Vam je suđeno umrijeti, Vi ćete umrijeti i ja vam neću moći pomoći. Dao sam Vam sve što sam mogao. Nisam Vam više potreban.

Drugi dan mladi čovjek opet telefonira.

- Osjećam se normalno, čak je teško u to povjerovati, - priznaje on.

Sliježem ramenima: - Počeli ste ispravno vrednovati sustav vrijednosti - zato ne morate umrijeti. Molim, zapamtite jednu stvar, - kažem mu. Između Vas i voljene žene mora biti određeni razmak. Na prvome je mjestu Božanska ljubav, a onda ljubav muškarca i žene. Morate osjetiti da ju volite kao sestru, kao kćer, kao majku, kao ptice i životinje, kao prirodu oko Vas, kao svijet koji je stvoren Bogom. Apsolutno prva emocija mora biti sljedeća: Vi u njoj volite Boga i tek onda sve što sam Vam nabrojao. I onda kada ljubav ode, kada čovjek umre, izda, prevari ili uvrijedi, Vaš unutarnji osjećaj ljubavi će ostati nepromjenjen.

Još jednom podsjećam: nemojte se orijentirati na mene.

- Da, to sam shvatio, - olakšano uzdiše.

- Eto, Bogu hvala.

Mi se opraštamo.

Ljubav prema ljudima - to je ogromna vrijednost, ona rađa sposobnosti i talente. Kada čovjek počinje realizirati svoj talent, u njemu uvijek zvuči glas ljubavi prema ljudima ali iza tog glasa uvijek mora zvučati nečujni ali i najbitniji: to je glas ljubavi prema Bogu. Ako ga nema, čovjeku neće biti dopušteno razviti svoj talent, tako da on ne bi mogao prevariti i odvesti svoje štovatelje. Shvatio sam u čemu je privlačnost glasa Edith Piaf kad sam čuo o njezinom djetinjstvu. Kad je imala 7-8 godina bila je slijepa, a kako sam vidio, uzrok sljepoće je bila ljubav prema ljudima i svijetu. A ako svijet voliš više od Boga, onda se gubi vid da se manje za njega zakvačiš. Puno ljudi pod starost gube vid jer se jako zakvače za ovaj svijet. Dok su se žene u gradiću gdje je živjela djevojčica počele moliti Bogu u očekivanju čuda, njihov snažan zajednički poriv iscijelio je dušu djevojčice i zato je ona progledala. Upravo svladavanje svih sustava vrijednosti prilikom težnje prema Bogu omogućuje nam da osjetimo i opišemo svijet oko nas.

Kod mene je na tretmanu mladi čovjek koji je dugo pričao o svojim problemima.

- Kod koga sam sve bio! I kod vračara, i kod ekstrasensa. U najboljem slučaju došlo bi do kratkotrajnog olakšanja, međutim urok nitko nije mogao skinuti.

- Nema kod Vas uroka, - objašnjavam mu. - Kod Vas je snažna podsvjesna agresija prema ženama. Govoreći jednostavnim jezikom, Vi ste abnormalno ljubomoran čovjek. Vaša duša je prejakom zakvačena za obitelj, za voljenog čovjeka, za želju da imate djecu sa voljenom ženom. Zato se, kada Vi to gubite, stvara agresija. Pregledajte ispočetka svoj život, mijenjajte odnos prema ljudima i svoj karakter.

- Za mjesec dana opet je kod mene.

- Oduševljen sam, - priča on. - Osjećam se puno bolje. Imam osjećaj da više nisam zakvačen za odnose. Zamišljam da su se sa mnom posvađali, da su me izdali, ali više ne ispoljavam agresiju, u duši ostaje ljubav.

- Da, više niste zakvačeni za odnose s bliskim čovjekom, tj. za duhovnost. Ali Vaša duša je jako vezana za ljubav prema ljudima.

- Uvijek sam smatrao da je to dobro, - čudi se on.

- Ljubav prema ljudima je ogromna sreća i bogatstvo. Ali ako ju uzdižemo iznad Boga, ona se vraća nesrećom. Ljubav prema ljudima ne može biti sama po sebi cilj, to je samo sredstvo za ljubav prema Bogu. Ako čovjek od novca napravi cilj, njegova će se djeca roditi kao siromasi kako bi očistila svoju dušu. Njima Bog neće dati novac, ili će ga se oni sami odreći da bi preživjeli. Ako roditelji postavljaju za cilj duhovnost, djeca koja će se roditi bit će bez duhovnosti, ili će se sami odreći duhovnosti: neće htjeti razvijati intelekt, sposobnosti i moral. Ako čovjek napravi cilj od ljubavi prema ljudima, prezire i osuđuje one koji su ga iznevjerili, Bog će njegovu djecu lišiti ljubavi prema ljudima - to su oni u čije se duše uselio đavao. Ili oni sami odbijaju ljubav prema ljudima i postaju nitkovi i nasilnici. Oni nisu zakvačeni niti za zemaljsko, niti za duhovno. Kod njih svih je zakvačenost za ljubav prema ljudima.

Nakon mjesec dana opet dolazi mladić.

- Sve je kod mene u redu, ali dobio sam osjećaj da vampirim žene. Je li to tako ?

- Da, tako je, - odgovaram. - Za Vas voljena žena još uvijek ostaje cilj, a ne sredstvo. Mi se napajamo od cilja, uzimamo snagu od cilja. Ako je za nas cilj Bog, onda snagu i ljubav crpimo od njega, to je procvat. Ako nam je cilj voljeni čovjek, onda snagu i ljubav oduzimamo njemu: to je već grabež. Na taj način majke koje bezgranično vole svoju djecu njima podsvjesno otimaju zdravlje i sreću.

- Ispada da je voljeti drugog čovjeka grijeh ?

- Sve je u odnosu ljubavi prema čovjeku i ljubavi prema Bogu. Univerzum se pojavio kao iščlanjivanje, kao otkidanje od Boga. Čim je otkidanje veće, to jača mora biti ljubav prema Bogu, želja da se s njim spoji. U čemu je smisao mita o Adamu i Evi ? S jedne strane, ljubav muškarca i žene stvara potomke, s druge ta ljubav ispada grijeh. Grijeh se u ovoj ljubavi sastoji u tome da ona može prekoračiti ljubav prema Bogu. Ako bilo što u ovom Univerzumu i u sveukupnom postojanju postavimo za cilj, naša ljubav prema tome će prekoračiti ljubav prema Bogu. Ako su bilo koja sreća koju osjećamo i sve postojeće sredstvo za ljubav prema Bogu, to će, koliko god

jako volili svijet oko nas ljubav prema Bogu uvijek biti jača: to znači da će umjesto raspada biti razvoj.

Jednom mi je, na tretmanu, muškarac postavio pitanje:

- Kada se pokušavam moliti Bogu, odmah se na desnoj strani glave pojavljuje bol, kao da se nešto spušta na glavu. Da li biste mogli reći s čime je to u vezi ?

- U Vašoj duši je ostalo puno prezira prema ljudima koji nisu savršeni i pretenzije prema okolini. Ne smije se prilaziti ikoni uz osjećaj uvreda, jer osuđivanje i molitva neće uspjeti ako ste puni prezira i uvreda. Počnite od kajanja. On je kimnuo glavom, a ja sam se sjetio zanimljivog slučaja koji mi je ispričala moja znanica. Ona se počela moliti i stalno ponavljala ovo:

- Gospode, volim Tebe više od svega na svijetu.

Svaki put kad je to izgovorila osjetila je oštru bol u glavi. I tako dva mjeseca za redom. Jednom je ona uzviknula preklinjući:

- Gospode, svejedno volim Tebe više od svega na svijetu, samo mi nemoj nanositi toliku bol. Bol je nestala i nikad se više nije vratila.

U listopadu prije odlaska u New York imao sam dva teška pacijenta, već sam to spomenuo. Dječak, koji je izuzetno pametan i pristojan, ima rak krvi. Uzrok je zakvačenost za sposobnosti i za duhovnost. I drugi slučaj - zadnji stadij raka. Pokušavajući pomoći upravo njima spoznao sam što napaja zakvačenost za duhovno. Želja da ljubav prema ljudima i svijetu postanu sami sebi cilj. Bio sam siguran da će se sada sve završiti dobro, ali sam pogriješio. Nakon mog odlaska stanje muškarca se pogoršalo. Njegova napaćena žena telefonirala mi je u New York nekoliko dana, ali ništa nije pomoglo. On je umirao i nakon tjedan dana i umro. Onda sam sam sebi postavio pitanje. Ako on nije zakvačen za 3 glavna sustava vrijednosti na Zemlji, zbog čega je umro ?

No dobro, recimo da je on mogao na djecu prenijeti jako puno duhovne "prljavštine" koju nije uspio skinuti, ili je u ovom životu napravio nešto zbog čega je to svakako morao platiti, ili mi nije vjerovao do kraja, ili je inercija njegovog karaktera bila prejaka i on nije uspio uvjeriti svoju dušu u to da je ljubav prema Bogu najveća sreća u životu. Na kraju krajeva, možda za godinu ili dvije negdje njemu predstoji rođenje, i njegov je odlazak sa Zemlje već bio čvrsto određen. Sve je to moglo biti uzrokom, međutim osjećao sam da je još nešto napajalo njegovu bolest. On nije mogao do kraja očistiti ljubomoru, ali onda treba izlaziti izvan struktura koje su iznad vremena... Te strukture stvaraju vrijeme kao takovo. One također mogu biti sustavima vrijednosti za koje se je moguće zakvačiti i stvoriti od njih cilj i smisao života. Ali što treba napraviti da se izađe iz vremena, prostora i materije ne mogu zamisliti. Istina, zadnje vrijeme sam počeo naslućivati strukturu koja je bila u opoziciji prema vremenu, povremeno su isplivali programi - zakvačenosti za nju. Sjedim i pokušavam klasificirati ovu strukturu. Crtam kružić - to su zemaljske vrijednosti, s desne strane drugi - to su duhovne vrijednosti - prostor. Prostor rađa materiju i istovremeno one prelaze jedna u drugu.

Ako se mijenja struktura prostora, mijenja se struktura materije. Velike mase materije mijenjaju strukturu prostora. Crtam iznad njih treći kružić - to je vrijeme, tj. ljubav prema ljudima i okolnom svijetu. Ovu ljubav stvaraju duhovne i fizičke vrijednosti. I tako, nedavno, nacrtao sam iznad vremena četvrti kružić.

Dakle, postoje činjenice. Ušao sam u emocionalni kontakt sa suštinom koja se nalazi iznad granica vremena. Ona prelazi u vrijeme, vrijeme prelazi u ovu suštinu. Po nečemu je ona suprotna vremenu. Sada je pitanje - po čemu ? Pokušavam to pronaći prema analogiji uzajamnog djelovanja materije i prostora. Najbolji primjer za to je čovjek: svi se procesi odvijaju brzo. Tijelo se raspada, duša živi, tj. strukture polja su dugovječnije od materijalnih struktura. Stabilnost polja je iznad stabilnosti materije. Kako kažem svojim pacijentima: odijeca, stan, novac - to je zaštita našega tijela, stabilni uvjeti koji mu omogućavaju razvoj. Što je više novaca i materijalnog blagostanja, to je više uvjeta za stabilnost i zaštitu od svijeta oko nas. Ali isključivo fizička stabilnost dovodi do degradacije. Dinosauri su izumrli. Kornjače, koje su pokrivene

čvrstim oklopom, prestale su se razvijati. Pobijedili su sisavci kod kojih su se velika težina, čvrsti oklop i oštri zubi pomakli u drugi plan. Brza adaptacija na nove uvjete i promjene na razini refleksa omogućili su pretvorbu fizičke prilagodljivosti u funkcionalnu. Što je više funkcija imao jedan organ ili njih nekoliko, to je bila veća prilagodljivost organizma. Informacijska zaštita pokazala se jačom od fizičke. Razvoj duhovnih struktura aktivnije se odvijao u grupama organizma. Stabilne grupe individua imaju velike izgleda za preživljavanje, ali se pokazalo da kod kolektivnog mišljenja postoje i njihovi minusi. Oni teže prema jednoličnosti, oni su više statični nego individualni. Zato su se pčele, mravi i druge zajednice u kojima kolektivno potpuno nadmašuje individualno, kao i kornjače, zaustavile u svome razvoju. Najperspektivniji je postao smjer u kojem su se istovremeno sretale dvije spirale, u kojima se je kolektivno mišljenje obogaćivalo individualnim. Dakle, materijalni svijet teži prema raznolikosti, prema promjenjivosti, duhovni svijet - prema jedinstvu i jednoličnosti. Duhovne vrijednosti u usporedbi sa zemaljskima - to je puno veća stabilnost. Znači, one mogu bolje zaštititi čovjeka, tj. sposobnosti, intelekt, moral, pravednost i više ideale. Ako se u prvom redu akumulira navedeno, onda će takav čovjek na kraju uvijek biti sposobniji za život on onoga koji se orijentira samo na novac i materijalno blagostanje. Vrijeme u odnosu na prostor i materiju - to je još veća stabilnost. To jest, u ovom se Univerzumu viša stabilnost i, u skladu s time osnovni informacijski blokovi, nalaze u vremenskim strukturama. Jednostavnije rečeno, ljubav prema ljudima i ovom svijetu, ili, preciznije, prema ovom Univerzumu, daje najjaču stabilnost i zaštitu na kraju svega, a prema tome i sreću.

A sada opet prelazimo na četvrtu strukturu koju sam nedavno opipao. Ako je ona suprotna vremenu, znači ona ga mora rušiti i istovremeno mora imati veću stabilnost u usporedbi s vremenom. Mučio sam se pokušavajući odabrati termin za ovu suštinu. Onda sam ju odlučio krstiti riječju "kaos", rušenje. "Kaos je viši stupanj reda" - govorili su u antično doba. Kaos ruši, jer je stupanj njegovog sređivanja veći od sređivanja svemira. Ispala je čudna slika: iznad ljubavi prema ljudima i svijetu nalaze se destruktivne snage. To je bio zid, nisam ga mogao svladati. Nisam imao snage, i odlučih to ostaviti na neko vrijeme.

I eto, sjedim u uredu na Manhattanu. Kroz utore na žaluzinama vide se sunčevi zraci. Primam pacijente, svi su slučajevi ispali jednostavni. Tek me telefonski poziv iz Peterburga izbacuje iz uobičajene kolotečine. Zove moj suradnik.

- Slušaj, kod mog sina su počeli problemi s plućima. Lijekovi ne pomažu.

- Gledam polje dječaka i ulazim u strukturu koju sada zovem "kaos".

- Znaš, kažem suradniku, - tu je zakvačenost za nekakve više strukture, ali nisam za njih pronašao termin. Pokušaj još nešto poduzeti, a ja ću sa svoje strane pokušati stabilizirati situaciju.

Nakon dva dana on opet telefonira.

- Obratio sam se jednoj vidovnjakinji, ona je preporučila napraviti kupku od češnjaka. Nakon takve kupke on je jako povraćao, i nakon toga izgledalo je da došlo do poboljšanja. Međutim kasnije sve se srušilo: njegovo stanje i dalje se pogoršava.

Cijela ta situacija sličila je užetu koje je stezalo moje sposobnosti i mogućnosti u inertnu i bespomoćnu grudicu. Opet sam se našao u situaciji u kojoj je sve što je prije davalo efekte odjednom prestalo djelovati. Kod djeteta, pak, razvoj pogoršanja me nekako podsjećao na stanje oboljelog od raka koji je nedavno umro. U kritičnoj situaciji mene je spašavalo umijeće da svu snagu usmjerim na glavni cilj, da maksimalno komprimiram informaciju smještajuću prošlost i sadašnjost u jednu točku. Ako bi čvrstoća informacije prekoračila određenu razinu, količina je prelazila u kakvoću i rađala se nova ideja. U skladu s ovom idejom klasificirao sam okolni svijet, stvarajući pojmove pomoću kojih sam kontrolirao i upravljao situacijom. Počeo sam grozničavo dozivati u sjećanje bilo koje činjenice koje su povezane s vremenom i snagama destrukcije, tj. kaosom.

U Sibiru sam imao jedan zanimljiv razgovor. Sugovornik je opisivao svoj eksperiment s vremenom.

- Još davno prije sam primjetio da tijek vremena nije jednak. Zamislite ovo: na zemlji leži veliki broj metalnih cijevi. Kada prolaziš pored njih vrijeme se skraćuje. Poslije smo pitali druge ljude, uspoređujući subjektivne dojmove. I tako, isti razmak puta koji su ljudi prolazili pored velike količine nabačenih cijevi, prema njihovom je osjećaju trajao puno kraće vrijeme. Ispada da veliki broj cjevolikih elemenata koji su spojeni zajedno usporavaju vrijeme. Izveli smo pokuse ne samo s okruglim predmetima. Poznate su vam kartonske ploče za pakiranja jaja? Stavili smo 20 takvih pakovanja jednu iznad druge a ispod njih posjeli čovjeka. U tom trenutku uređaji su registrirali promjene fiziološkog stanja, zabilježene su vanjske i unutarnje promjene. Krv je navirala u glavu, lice se zacvenilo. Jedino što nismo mogli objasniti bilo je zašto takve konfiguracije mijenjaju tok vremena?

Rekoh da meni to izgleda prilično jasno. Materija, prostor i vrijeme su jedinstvena tvorevina. Znači, promjena jednog elementa povlači za sobom promjenu drugog. Velika količina materije znatno mijenja karakteristike prostora i vremena. Promjena čvrstoće vremena dovodi do pojavljivanja ili nestanka materijalnih objekata i do promjene karakteristika prostora. Bilo koji objekt može svojom površinom utjecati na prostor i vrijeme. Zato preko sustava površina možemo djelovati na vrijeme. I još sam se sjetio jedne činjenice: jednom sam otputovao, znatiželje radi, kod jedne vračare koja je liječila molitvama i zagovaranjima. Ona je gledala čovjeku u oči i pričala o njegovom životu, zatim bi mu priopćila što mu se može dogoditi. Čudno, ali bez obzira na njezino primitivno i grubo izražavanje, ono što je ona pričala poklapalo se s podacima moje dijagnostike. Recimo, ja sam vidio snažnu unutarnju ljubomoru kod djevojke, zbog čega su postojali veliki problemi u njenom osobnom životu i vrlo malo šansi da ima djecu. Vračara je to isto izražavala ovako:

- Urok je na tebi, zlato, nećeš imati djecu. Dođi k meni, popit ćeš moje vode, i bit će lakše.

Vidio sam da je vračara u prošlom životu živjela u Tibetu, tamo se bavila duhovnom praksom. To je dovelo do spontanog otvaranja sposobnosti u ovom životu.

- Svake godine putujem u Altaj, - pričala je ona. - Tamo treba pješice preći 60 km da se pomoliš u jednoj crkvi. Tako se mi vjernici spremamo, i dugo pješačimo do tamo. I tako, prošli puta smo došli, pomolili se i s Bogom krenuli kući. Međutim, stigli smo za 2 sata. Ispalo da smo u jednom satu prešli 30 km. Nitko ništa nije shvatio, pa smo odlučili da je Bog tako odredio.

Kasnije sam gledao zašto je to tako ispalo. Ispostavilo se da je vrijeme ritam. I preko ritma, nama je lakše upravljati vremenom. Ako čovjek nekoliko sati pješači u ritmu, ono o čemu on razmišlja puno dublje prodire u njegovu podsvijest. Ako on pješači s mislima o Bogu, ako se moli iznutra podešavajući na molitvu, na kraju se puta njegovo vrijeme naglo usporava. Upravo su zato hodočasnici hodali pješice. Usporavalo se ne samo subjektivno vrijeme, već i objektivno vrijeme. Zato unutarnji svijet u kojem živi, diše, jede i kreće se čovjek utječe na vremenske procese, a znači i na zdravlje. Zato odjeća kao površina, kroj i konfiguracija odjeće može djelovati na zdravlje čovjeka. Iz toga proizlazi da i prostor u kojem čovjek živi, obimna i površinska organizacija ovog prostora pozitivno ili negativno djeluju na zdravlje čovjeka. Jednostavnije rečeno, oblik prozora, razmještaj namještaja u stanu, planiranje prostorija u kojima živimo neposredno su povezani s našim zdravljem. A to znači ne samo unutarnje, već i vanjske konfiguracije: fasade zgrada, planiranje kvartova i parkova, crkava i društvenih zgrada mogu djelovati na sudbinu i fizičko zdravlje grada. Ali sve to je povezano s vremenom, sa sređivanjem.

A što se događa s destrukcijom? Kako povezati destrukciju sa zdravljem čovjeka? Opet sam počeo analizirati. Bolest je u nekom smislu destabilizacija organizma, destrukcija njegovih funkcija. U djetinjstvu sam stalno bio podložan prehladama, i primjetio sam da se za vrijeme bolesti događa osjetno poboljšanje i pojačanje mirisa i okusa. Organizam se na neki način obnavlja, postaje osjetljiv. Jednom sam počeo primati pirogenu terapiju za pojačanje imuniteta: temperatura je naglo skočila, počeli su fizički bolovi, ali kasnije sam osjetio da dolazi do nekog podmlađivanja organizma. Kada se organizam navikao na ovaj lijek djelotvornost je nestala.

Znači, destabilizacija koči vrijeme i daje efekt podmlađivanja. Dok organizam raste, događa se snažno fizičko pregrupiranje. Na odgovarajući način to djeluje na vremenske procese. Naročito jako izbijanje - destabilizacija, događa se za vrijeme spolnog sazrijevanja. U to je doba čvrstoća vremena maksimalna. Zato se osnovne sposobnosti i cijeli životni put djece ove dobi, u ovim godinama određuju iznutra. Stoga, ako ćemo prakticirati tehnike dubinske destabilizacije čovjeka, možemo naglo zaustaviti procese starenja. Ali za takvu destabilizaciju potrebna je kontrola koja će destrukciju pretvoriti u stvaranje, a to je količina ljubavi u našoj duši. Bog je stvorio Univerzum. Bog je ljubav. Znači, da bi se upravljalo bilo kojim procesima destabilizacije treba se približiti Bogu i povećati količinu ljubavi u duši. Ipak, na prvom je mjestu ljubav, onda destabilizacija. Ispada ovako: duša budućeg djeteta prije začetka, dok se spaja s Bogom, dobiva količinu ljubavi u skladu sa svojom karmom. I ako ta destabilizacija, koja se događa prilikom rođenja, razvoja, uzajmnog djelovanja s okolnim svijetom, prekoračuje količinu ljubavi unešene u ovaj život, počinju ozljede, bolesti i smrt. Znači da destrukcija ipak predstavlja zidove, a temelj je ljubav.

Još jedna činjenica. U proljeće 1995. godine otputovao sam s prijateljima na Kavkaz, u mjesto koje se zove Teberda. Tamo smo išli na izvore narzana. I tako, sjedili smo navečer, i razgovor je došao na to kako mineralnom vodom ljudi liječe različite bolesti. Pomislio sam da ću se, kad prođem sve stupnjeve duhovnog čišćenja, morati baviti i fizičkim djelovanjem. Recimo ovako: osim verbalno-emocionalnih djelovanja morat ću pronalaziti i druge metode. Recimo, čovjek se moli u crkvi. Međutim, na promjenu njegovog unutarnjeg stanja djeluje ne samo molitva već i oblik crkve, unutarnji prostor, položaj, oblik predmeta, mirisi itd. Znači osim pregleda sustava vrijednosti, čovjek može pripomoći akumuliranju ljubavi u duši i promjenom ritma mišljenja, disanja, pokreta i prehrane.

Moj mi je suputnik nakon povratka s izvora narzana ispričivao priču o neobičnoj mineralnoj vodi u jednom od planinskih naselja Kavkaza. Tamo, jedan do drugog vrlo blizu, izbija nekoliko mineralnih izvora. I svaki liječi određenu bolest. Efekt je nevjerojatan. Ljudi koji su skoro izgubili vid već za nekoliko dana su ga povratili. Zamolio sam ga da zamisli vodu koju je pio tako da mogu preko njegovog polja ući u strukturu polja izvora. Znao sam da dobivena informacija neće biti precizna, ali morao sam shvatiti glavni princip.

Voda je izvrstan akumulator informacije. Prolazeći po planinskim naslagama ona se impregnira nekom informacijom koja kasnije liječi. Na Kavkazu naslage su taložne, to je dno bivšeg oceana. Nije isključeno da su programi koje nosi voda povezani sa životom organizama u vodi i na dnu oceana. Za mene je rezultat bio neočekivan. Mislio sam da voda daje veliki broj života i zato čovjek ozdravi. Voda je nosila informaciju o smrti. Ispostavilo se da su ovi izvori nosili informaciju o uginuću puno živih bića, tj. u vodi je bilo kodirano prihvaćenje smrti.

Ujutro dolazim u "Akademiju Parapsihologije".

- Čuj, ima tu za tebe zanimljiva obavijest, - kaže mi jedan od suradnika. - Nakon tvog liječenja djevojka je dospjela na psihijatriju. Zvala je majka te djevojke i ostavila informaciju na vrpici telefonske sekretarice.

- Morate znati što se događa s pacijentima Lazareva, bile smo puno puta na tretmanima, a nedavno je kćer dospjela na psihijatriju.

- Je li ostavila broj telefona? - pitam.

- Da, tu je broj.

Telefoniram ženi, ona mi kaže ime kćerke i iza toga pokušavam vidjeti što se dogodilo u ovoj situaciji. Uzrok bolesti kćerke je u vezi sa stanjem njezinog sina. On može umrijeti, uzrok je ljubomora. Gledam polje mlade žene, u principu njezino polje je harmonično. Znači problem je u tome što nije očišćena duša sina.

- Jesam li Vam rekao da je Vaša kćer ljubomorna?

- Da, rekli ste, i ona je radila na sebi, postalo je puno bolje, ali nedavno je došlo do naglog pogoršanja.

- Jesam li Vam rekao da se molite ne samo za kćer, već i za unuka ?

- Da! Kćerka i ja smo se molile.

- Slušajte me pažljivo. Ako sam Vam rekao da su pregled svog života i molitva vrlo težak posao, to je upravo tako. Ako sam rekao da ćete potrošiti puno više snage na čišćenje Vašeg unuka, to je stvarno tako. Vaša kćerka i Vi niste ozbiljno shvatili moja upozorenja. Mogućnosti da Vaš unuk preživi još uvijek su minimalne. Sve što niste Vi i Vaša kćer uspjeli očistiti ili će ubiti Vašeg unuka, ili će se vratiti autorima, tj, majci i baki. Ako Vam se nije dalo očistiti dušu, ne tražite uzrok u drugima. Nastavite i dalje raditi.

Žena spušta slušalicu. Moje pamćenje vrti sve slučajeve. Ako se čovjek liječi kod ekstrasensa može doći do pogoršanja zbog rezonanse programa. Ako je duša iscjelitelja za nešto zakvačena, kod pacijenta će uzrokom bolesti biti anologna zakvačenost: takav iscjelitelj neće izliječiti pacijenta. Osnivači brojnih religija bili su ljudi duše kojih su imali za cilj samo Boga. To je harmoniziralo i liječilo duše i tijela njihovih sljedbenika.

Imao sam zanimljiv razgovor s djevojkom.

- Vaša duša od želje da ima djecu, želje stvaranja i umjetnosti stvara cilj, od voljenog čovjeka i ljubavi prema njemu također. Prihvatiti poniženje u ovome Vi ne možete. U prošlom životu zbog toga je umro Vaš sin. U ovom životu se on opet pojavio na svijetu. Ako on umre za vrijeme trudnoće ili nakon rođenja, Vi ćete odgovarati za to: za Vas je već prije začeca određeno da za vrijeme trudnoće prihvatite uvrede i poniženja. Pripremite se za to unaprijed. Što će Vaša duša jače težiti prema Bogu, to će biti lakše proći sva iskušenja i spasiti dijete.

Djevojka postavlja neočekivano pitanje.

- Znao, bila sam kod ekstrasensa, ta žena mi je rekla da mogu liječiti djecu. Jednom sam uspjela odrediti dijagnozu i reći kako se treba liječiti, što je bilo potpuno neočekivano za mene. Zatim mi je još jedan iscjelitelj, kod koga sam došla sasvim slučajno, rekao da imam velike sposobnosti. Da li se mogu usavršavati u liječenju bolesnika ?

- Savjetovao bih Vam da se ne žurite. Bilo koje iscjeliteljstvo jest liječenje ljubavlju, a ako nema dovoljno rezerve ljubavi, čovjek ne može biti iscjelitelj, mislim, u profesionalnom smislu.

- Recite, a sposobnosti iscjeljivanja ima svaki čovjek, kao i sposobnost da voli ?

- Svaki čovjek, rekao bih, ima dva sloja ljubavi: prvi je gornji sloj, kada se ljubav pojavljuje u dodiru s nečim i ovisi, reklo bi se od objekta koji je to izazvao. To je osjećaj kao i svi ostali, proizlazi od osjećaja ljubavi Božanskog koji ne ovisi ni o čemu i sve rađa. Ta Bog ne ovisi ni o čemu, i ova ljubav sjaji kao sunce i nije ničemu potčinjena. A Vaša unutarnja ljubav ovisi o voljenom čovjeku, o želji da imate djecu, o umjetnosti i stvaranju. Vi ćete ovu "prljavštinu" preuzimati na sebe. "Prljavština" će se slegnuti upravo tamo gdje ste se zakvačili. Znači Vaša orijentacija na rađanje djece i stvaranje, na ljubav prema ljudima i svijetu će postati još jača. U tom slučaju Vama će biti zatvorena mogućnost rađanja djece i stvaranja. To može biti neplodnost, gubitak sposobnosti iscjeliteljstva, teška bolest itd. Kod svakog čovjeka postoje trenuci u kojima se, bez obzira na bilo kakve zakvačenosti, duša uzdiže iznad njih i isijava ljubav. U tom razdoblju čovjek može pomoći drugima bez preuzimanja na sebe bilo kakve "prljavštine. Međutim, to se ne događa često.

Opet se vraćam na svoju temu. Moji pacijenti umiru a ja im ne mogu pomoći. Djeca mojih suradnika oboljevaju, nikako ne mogu shvatiti u čemu je stvar. Situacija se pogoršava. Moram se maksimalno koncentrirati, obuhvatiti maksimalni broj informacija i zatim ih naglo stisnuti, komprimirati. Kod komprimiranja informacija događa se destrukcija informacije. Ako nema dovoljne količine ljubavi, u tom je trenutku moguće izgubiti razum. Ako je ljubavi dovoljno, destrukcija se pretvara u stvaranje, u nove ideje. Da bi se skupila dovoljna količina ljubavi, treba otkinuti dušu od svega za što se ona zakvačila u ovom svijetu. Prije narednog napada na mozak doživljavam brojne neprijatnosti, nesreće i poniženja. Jako dobro djeluje situacija koja je opasna po život. Nakon takvog zaleta koji obično traje mjesec-dva obično mogu od prve riješiti problem. Analizirajući sve to shvatio sam zašto umjetnici teže prema riziku i

ekstremnim situacijama. Zašto umjetnici često prekidaju uobičajeni režim rada i života, zašto su oni tako puni ljubavi. Čim se jače duša otkida od svega za što je vezana, to se veća količina ljubavi oslobađa. Eto zašto su u mnogim školama mistike pomoću halucinogena, vrlo strogih ograničenja i kušnji, ili situacija koje su bile opasne po život, čovjeka toliko "razdrmati" da je on mogao napraviti kvalitativno novi skok naprijed. Ako je bilo dovoljno prirodne rezerve ljubavi, naprimjer, u prošlom životu on je bio duboki vjernik i dobroćudan čovjek, on je mogao izdržati te kušnje i postizao velike rezultate. Ali takvih nije bilo puno. Zato je odabir učenika bio vrlo rigorozan, mnogi su ili umirali ili su ih protjerali iz škole.

Temu vremena i destrukcije nisam mogao svladati, to sam osjećao. Trebalo je riješiti pitanje, makar u općenitom smislu. Opet sam se sjetio izvora mineralne vode, kako je nakon uzimanja te vode čovjek bio izliječen. Preko crijeva informacija djeluje na dubinske slojeve podsvijesti. S jedne strane čovjek dobiva informaciju o destrukciji, što blokira njegovu zakvačenost za svijet oko njega, s druge - dobiva informaciju o ljubavi u strukturama koje se ruše. U podsvijesti počinju isti procesi koji se događaju za vrijeme smrti i za vrijeme molitve. Svi mi jedemo namirnice koje su, većinom, rezultat vrenja. Jedna žena pričala mi je o delikatesi - crno jaje. Jaje koje odleži u zemlji više od godinu dana dobiva neponovljiv ukus i postaje delikatesa. Ako čovjek pije svoju mokraću, po svemu sudeći informacija o destrukciji djeluje poput vode ili izvora mineralne vode. Čuo sam za neke bolesti koje su bile izliječene dok je čovjek ležao u đubru ili u zemlji. Ljekovito blato vjerojatno ima isti efekt.

- Čuj, nešto su me počeli mučiti zglobovi i nikako da se riješim hunjavice, - kaže moj prijatelj koji sjedi pored mene u parnoj kupelji.

- Ljubomora, - objašnjavam mu.

- Ma nemoj mi reći! - čudi se on, - činilo mi se da toga nemam.

- To ti se čini, to sjedi iznutra.

- A gušterača onda zbog čega pobolijeva ?

- Gušterača - to su odnosi s voljenim čovjekom.

On lupi po gornjrm dijelu vrata:

- A ovaj dio zbog čega boli?

- Uvrede na žene.

- Dobro, znaš, nakon slikanja jako me boli bedro.

- To je potiskivanje ljubavi zbog uvreda na žene.

- Zašto baš sada ?

- Prema tebi se približavaju duše buduće djece. Tamo ima toga puno. Sada je proljeće, pojačana je veza s budućnošću, a ujesen s prošlošću. Ako tamo postoji neka "prljavština" ili neki grijehovi, u skladu s time nastaju problemi. I, sudeći po svemu, kako sam pisao u prvoj knjizi o uključivanju programa samouništavanja čovječanstva krajem 1995. godine, to je stvarno počelo. Budući da su to ogromne dimenzije, to se ne primjećuje. Postoji porast negativnih procesa.

- No, dobro, Bog s njima, - kaže prijatelj. - Ti si pričao da zakvačenosti za voljenog čovjeka, obitelj, čini se daju ljubomoru. A zakvačenost za umjetnost i ljubomoru u skladu s energetikom, to je isto. Ako postanem ljubomorani, onda ću se zakvačiti za umjetnost i mogu izgubiti umjetničke sposobnosti ?

- Naravno.

- Osim onoga što je napisano u knjizi, što se još može napraviti ?

- Povremeno se isključiti iz situacije da se dušom ne srasteš s vrijednostima. Gledaj, slikar radi, zatim sve ostavlja i baca se u opijanje - i dalje normalno stvara. Ako on neprekidno radi, može izgubiti umjetnički potencijal ili skrenuti, ili će mu se raspasti osobni život, tj. on može izgubiti voljenu ženu i bliske. Nisu se bez razloga u epohi Preporoda slikari zavjetovali na celibat. Povremeno se moramo rastati s ljudima koje volimo, odvojiti se od posla koji volimo. Čim je jače isključenje, to će biti bolje stvaranje kasnije.

- A kako s životom ? - zanima se sugovornik.

- U jogi postoji jedna poza - shavasana, poza mrtvacu, najbolja poza za meditaciju. Nije slučajno što se ona tako zove. Bavljenje tehnikama opuštanja, ograničenja disanja, ujedinjenja kao i istočne vještine u kojima disanje, pokreti, maksimalno isključenje iz običnih situacija na račun koncentracije na druge objekte jako pomažu u stvaralaštvu i u osobnom životu. Naravno, sauna također.

- Pa upravo se tu nalazimo! - radosno uskliče on i počinje se još jače masirati metlicom.

- Zašto se nakon parne saune pije votka? Da se potpunije isključi iz situacije?

Počnem pričati kako se prije dvadesetak godina dobra grupa parilaca sastojala od šest do osam ljudi. Prva dva sata svatko se pario kako je htio. Zatim je bila polusatna pauza, pili su sok, pričali. Nakon toga jednog bi čovjeka plegli na pod te bi ga, jedan za drugim, mijenjajući se, parili do iznemoglosti. Zatim bi mu pet-šest ljudi radili masažu mišića. Kada više nije bio u stanju ni ruku dignuti, vodili su ga u bazen i hodali s njim u vodi oko pet minuta. Iza toga bi ga plegli na klupu i iz lavora polijevali toplom, pa hladnom, zatim vrućom, pa hladnom vodom. Iza toga još nekoliko puta skoro kipućom i odmah ledenom. Onda još nekoliko puta toplom. Tek nakon toga su ga ostavljali na miru. On je otprilike pola sata ležao u polusvijesti. Tijekom šest sati, dok smo se parili, kroz takav je krug mogla proći samo polovica grupe. Osjećaj je poslije toga bio takav kao da si se ponovo rodio. Razgovoru se pridružuju ljudi koji sjede i pare se pored nas.

- A znate, jedan je čovjek tako jako dugo bio u sauni da je umro.

- Dečki, zapamtite tri bitne stvari, - svečano im kažem, - da ne bi otkazalo srce u parnoj sauni i da bi organizam izdržao opterećenje, prije ulaska treba vani ostaviti loše raspoloženje, žaljenje o prošlosti, strah od budućnosti. U samoj sauni se ne smije psovati, treba se maksimalno isključiti od svega - to štedi energiju. Drugi glavni princip: u saunu se ide redovito, onda će organizam biti spreman za preopterećenja, lako izdrži, to povećava imunitet na druga preopterećenja i patnje u običnom životu. Treće: časno je umrijeti u sauni! Moji sugovornici se smiju, netko dodaje u kotao kapljice metvice i pojačava paru.

Prisjetio sam se priče koju sam čuo davno prije. Žena je masirala paraliziranog muža medom, zatim ga na sebi vukla u saunu i bez poštode ga lupala metlicom. Nakon dva mjeseca on se digao i prohodao. Taj slučaj je jasan bez ikakve dijagnostike. Bolest je neprebrođeni stres. Mi ne možemo podnijeti stres ako je u duši malo ljubavi. Ova žena je pružala mužu maksimum ljubavi i maksimum stresa. Osim toga naučila je muža kako da sačuva ljubav u bilo kojoj situaciji. Mislim da što ćemo više razmišljati o ljubavi, to ćemo manje trebati razmišljati o tabletama.

Sjetio sam se zanimljivog razgovora kojeg sam imao u proljeće 1995. godine. U moj atelje došao je čovjek koji je živio na Kamčatki. Počeo mi je pričati o čudnim pojavama koje se tamo događaju:

- Za vrijeme vulkanske erupcije pojmovi kao "vrijeme" i "gravitacija" bitno se mijenjaju. Imam videofilm na kojem se vidi kako se vulkanolog spašava od kamena koji se kotrlja po nagibu. Vulkanolog trči dolje, zatim uljevo, u obliku luka, zatim prema gore po nagibu. Kamen slijedi istu putanju. Nakon nekoliko sekundi on se počinje kretati prema gore po nagibu i ubija vulkanologa.

- Imamo izvore, - priča muškarac, - koji vraćaju vid. Postoji izvor u kojem nakon kupanja čak i paralizirani prohoda. Postoji jedno mjesto gdje se ne smije prespavati, na tom mjestu čovjeka muče halucinacije i može izgubiti razum.

Gledam s čime je to povezano, - uzrok je ispod zemlje. Pokušao sam na tankoj razini pogledati u čemu je stvar. Slojevi magme, osim velike težine i čvrstoće, imaju informacijsku usmjerenost. Informacija često biva vektor. I tako, kada se slojevi uvijaju u spiralu ili u sustav prstenastih struktura, oni počinju mijenjati prostorno-vremenske karakteristike. Mijenja se napetost magnetskog polja, i to snažno. Ako se ovi slojevi nalaze blizu površine zemlje, živi organizmi upadaju u područje djelovanja.

- Znae, - priča moj sugovornik, - imamo mjesto na kojem vrijeme teče potpuno drugačije. Satovi se tamo zaustavljaju. i elektronski i mehanički. Lokalno stanovništvo, itelmeni,

dugo su se bojali takvih mjesta i smatrali da su naseljena zlim duhovima. Kasnije su ih počeli koristiti za svoju dobrobit. Recimo, treba riješiti neko pitanje, jako važno za život plemena. Nekoliko ljudi je odlazilo na određeno mjesto za koje se smatralo da treba velika doza hrabrosti da se tamo nalaziš. Prije jutra oni su doživljavali viziju i vidjeli budućnost. Nakon čestih boravaka na takvim mjestima neki ljudi su doživjeli otvaranje neuobičajenih sposobnosti. Naprimjer, treba odvesti na pašu stado, a tamo ima puno zmija, životinje su se bojale tamo ići na pašu. Čovjek je prilazio tom mjestu gdje su se sakupljale zmije izgovarao određene riječi i odvodio ih za sobom. Tijekom nekoliko sati, polje za pašu bi bilo potpuno očišćeno od zmija. Čovjek bi zatim nakon ispaše zaklinjanjima opet vraćao zmije natrag.

Istražio sam zašto je zagovor mogao djelovati na ponašanje živih bića. Informacija koju mi verbalno izražavamo, ako je učvršćena snagom volje, u principu djeluje na cijeli Univerzum. Stupanj njezinog djelovanja određen je našim približavanjem Stvoritelju. Na unutarnjoj, dubinskoj razini, kontakt svih ljudi s Bogom jednak je. Drugo, na vanjskoj je razini razlika često značajna. U skladu s time, vanjski sloj ljubavi čovjeka može imati različit stupanj, ovisno o okolini, a iznutra ni o čemu nije ovisan. Na dubinskoj, glavnoj razini, svi su jedinstveni s Bogom i apsolutno savršeni. Na vanjskoj - naše je savršenstvo određeno razinom koja nije ovisna o okolini. Čim je jača neovisnost, to veću destrukciju može podnijeti čovjek. Sam čovjek se, kao ruska drvena lutka,

sastoji od tijela različite čvrstoće. Čim je sloj tanji, to je on stabilniji i to je mučnije njegova destrukcija i destabilizacija i to se veća količina ljubavi i energije oslobađa. Zato destabilizacija psihičkih podsvjesnih struktura, ako se ona provodi redovito, omogućujući predah organizmu, dovodi do toga da se uporna točka, točka koncentracije pomiče u finije slojeve. Čovjek prestaje biti ovisan o onim čimbenicima kojima je donedavno robovao. Ovisnost o magnetskim, gravitacijskim i vremenskim poljima se smanjuje, a utjecaj i upravljanje okolinom za nekoliko je jedinica u porastu. Znači, mjesta na kojima prostorno-vremenske karakteristike nisu stabilne, mogu dovesti do ugnjetavanja i bolesti jednih ljudi i brzom razvoju i otvaranju sposobnosti kod drugih. Kada sam gledao na tankoj razini, glavne nestabilne zone na Zemlji pojavile su se na teritoriju Himalaja i Brazila. U Himalajama su to zone na površini, a u Brazilu ispod zemlje. Energetika Zemlje povezana je s pomakom unutrašnjih, velikih informacijskih masa. Kao rezultat toga vektor-komponenta se pomiče po kuglastoj površini Zemlji i mijenja energetske i informacijske pozadine.

NOVE STRUKTURE

Dakle, povremena destabilizacija, pregrupiranje veza, neophodni je uvjet za razvoj. Zemlja periodički mijenja svoj gravitacijski, magnetski i vremenski režim. Kod Sunca postoji analogno pulsiranje. Kada slične promjene režima dolaze iz centra Galaksije, one znaju biti tako snažne da umiru velike grupe živih bića na Zemlji. Dok pijemo vodu koja prolazi kroz zemljane slojeve perioda kataklizama, dobivamo, vjerojatno, informaciju o naglim promjenama prostorno-vremenskih struktura i to nas liječi. Postoje trenažeri na kojima čovjek preko svladavanja fizičkog opterećenja učvršćuje svoje zdravlje i živčani sustav. Vjerojatno će se uskoro pojaviti sprave na kojima se neće mijenjati fizičke karakteristike, već prostorno-vremenske.

U zadnje vrijeme, proučavajući temu sposobnosti čovjeka, uvjerio sam se više puta da bez snaga destrukcije razvoj nije moguć. Destrukciju mi često zamišljamo kao kaos. "Ali kaos je najveći stupanj reda", - govorili su u stara vremena. Znači, struktura koja je suprotna vremenu, u koju sam ulazio prilikom svojih istraživanja, jest sustav većeg stupnja. Ulazeći u naš Univerzum on ga razara. Budući da na tankoj razini čovjek uzajamno djeluje s tom suštinom, ona se može predstaviti kao sustav vrijednosti. Uvjetno sam je nazvao "savršenstvo". Ispada da savršenstvo izlazi preko granica materije, prostora i vremena, i da ono također može postati cilj sam za sebe, a onda, u skladu s time, čovjek može oboljevati i umirati. Znači, osim ljubavi prema ljudima i

prema Univerzumu, postoji još jedna značajna vrijednost - ljubav prema savršenstvu. Ako čovjek od nje stvori apsolutnu vrijednost, on će se od stvaratelja pretvoriti u rušitelja i željet će uništiti cijeli Univerzum, koji mu se čini nesavršen. A to je pravi đavolizam. Đavol je simbol destrukcije. Sjetio sam se Biblije gdje se priča o tome kako je anđeo postao đavol. On se zakvačio za savršenstvo i odlučio da je Bog stvorio nesavršeni Univerzum. Iz toga se stvara dojam da svijet nije savršen, prezir prema nesavršenim ljudima (kako prema drugima tako i prema sebi) - to su izbojci đavolizma. Savršenstvo je velika sreća ako je ono sredstvo za akumuliranje ljubavi prema Bogu, ali ono postaje tragedija ako se pretvara u samocilj. Zamislite da su mene, još sasvim nedavno, pitali u čemu je smisao života. Odgovorio bih : u težnji prema savršenstvu. Zato, što veće ljudske istine i težnje spoznamo, to veću odgovornost snosimo i stvara se jače iskušenje da se to pretvori u cilj, i da se pri tome zaboravi na Boga. Dugo sam razmišljao zašto je to tako, a onda sam neočekivano i lako sve shvatio: materijalna blaga sadrže dozu ljubavi, upravo od njih dobivamo zadovoljstvo. U duhovnom je blagu doza ljubavi veća, u vremenskom još veća. Čim je značajnija suština s kojom uzajamno djelujemo, to se više ljubavi pojavljuje u našoj duši, znači više Božanskog, i to je jače iskušenje da se od te velike ali konačne doze ljubavi napravi cilj, i da se zaboravi na beskonačno, na Bogu.

U duši svakoga od nas postoji vječna čestica Boga, a u ostalim, površinskim čahurama stvara se povećanje količine ljubavi i približavanje tom idealu koji nosimo u sebi. Čovjeku je suđeno da se uspinje po stepenicama sve veće sreće - prema Bogu. Također i da skuplja sve više snage i prolazi sve veće patnje, svladavajući iskušenje da se zaustavi na jednoj od stepenica i sebe dovede u ovisnost o njoj, tako da ona postane cilj. Dakle, određena etapa je prođena. Izašao sam izvan granica Univerzuma i opipao još jedan sustav vrijednosti koji sam nazvao "savršenstvo". Sada je trebalo potvrditi taj model radom s pacijentima i svojim vlastitim iskustvom. Sustav je proradio. Kada napipam bolnu točku pacijenta, to se određuje odmah prema reakciji. Prije sam vidio kod pacijenta zakvačenost za imidž i za sposobnosti, sada to izgleda nešto drugačije.

Pričam preko telefona s jednom ženom:

- Prije sam Vam govorio da je Vaša bolna točka imidž, Vaš status. Iza toga se skrivala zakvačenost za savršenstvo. Za Vas je savršenstvo cilj i smisao života.

- Naravno, - čudi se ona, - kako drugačije, to je apsolutno normalno.

- Ne, nije normalno, - odgovaram. Savršenstvo ne može biti cilj, ono je uvijek samo sredstvo.

Drugi dan ta žena opet me nazvala.

- Počela je neka fantazmagorija, - priča ona. - Uređaji na kojima radim su se pokvarili. Otvaram vrata ormara, vrata padaju. Što god dodirnem sve se naočigled raspada.

- Prirodno, - odgovaram. - Kada sam naveo uzrok, kod Vas je program isplivao na površinu i aktivno proradio. A zakvačenost za savršenstvo počinje se manifestirati kao destrukcija svega oko Vas. Molite se da savršenstvo za Vas bude samo sredstvo ljubavi prema Bogu, i sve će se normalizirati.

U New Yorku sam na tretmanu imao kineza, već u godinama. Njegovi preci su se bavili igloterapijom 500 godina.

- Nekako mi ne ide posao, - povjerio se on.

Onda je ispričao o svojoj mladosti. U Kini je počela revolucija, on je sve izgubio. Nakon nekog vremena je obolio od tuberkuloze.

- Imao sam u plućima rupe od tri centimetra, - pričao je kinez. Tada me je izliječio jedan čovjek. Kinezka gimnastika taj-chi. Još uvijek svaki dan po pola sata radim tu gimnastiku da se popunim energijom.

- Vaša tuberkuloza i sadašnji neuspjesi na određeni su način povezani. Vi niste zakvačeni za zemaljska ili duhovna blaga. Kod Vas su cilj i smisao života bili ljubav prema ljudima, prema svijetu i savršenstvo. U socijalizmu se događa upravo poniženje svih tih vrijednosti. Nesavršeni i okrutni ljudi počnu upravljati plemenitim i savršenim ljudima. Počeli ste loše misliti o svijetu i

uvrijedili ste ga, zato ste se razboljeli od tuberkuloze. Osuđivanje svijeta oko nas dolazi iz svijesti. Ako je svijet oko nas loš, ego, tj. unutarinja vrijednost, razvija se ogromnom brzinom. To se može ispraviti ili pravilnim svjetonazorom, ili smanjenjem unutarnjeg ega pomoću različitih tehnika. Najbolje je, ustvari, i jedno i drugo istovremeno. Vi se isključujete iz uobičajenog ritma svijesti. Kod promjene režima disanja naglo se usporava procjena svijeta oko nas. Da li biste mogli pokazati kako radite tu gimnastiku.

- Naravno, - kaže on.

Stojimo jedan ispred drugoga, počinje ritual isključenja ega.

- Noge se pomiču u kvadratu, - objašnjava starac.

- Razumijem, to pomaže održavanju ritma.

- Pokreti moraju biti lagani, meki, tako da prelaze jedan u drugi. Čim su pokreti sporiji, to bolje.

Klimam glavom.

Čim je pokret laganiji i sporiji, to više pažnje on zahtijeva, i to dobro isključuje iz drugih problema. Dok premještate šake treba gledati u njih, dok odmičete dlanove od sebe, gledajte u ovaj dio šake, - pokazuje kinez.

Usput, zadnja primjedba je bila vrlo važna, jer u priručnicima i na videokazetama taj se dio, da pogled treba fiksirati na šake, nije spominjao. To je pomagalo još jačem kočenju svijesti.

- Kod udisanja, - nastavlja starac, - kraj jezika pritisnite uz nepce. Kod izdaha jezik se opušta. Opet klimam. Sve što je vezano uz rad svijesti, - vid, jezik, šake ruku, - sve se isključuje za vrijeme vježbe. Nakon takvih vježbi razina igloterapije bit će znatno veća jer se energetika igloterapeuta prenosi na bolesnika.

- I tako, Vi ste se zakvačili za savršenstvo i za ljubav prema okolnom svijetu, - objašnjavam starcu. Premda on, bez obzira što je imao 75 godina, nije izgledao kao starac.

- Kada je svijet ispao nesavršen i okrutan, stvorila se snažna agresija. Vaša dobrodušnost Vas je spasila, zato niste dobili rak pluća, već tuberkulozu, i uspjeli ste ju brzo izliječiti. Polijevanje hladnom vodom, gladovanje, tehnike disanja i kineska gimnastika smanjuju ego i podsvjesnu agresiju. Ali, ako se uz to ne mijenja svjetonazor, čovjek ozdravi fizički, ali dobiva neprijatnosti u sudbini, tj. problemi tijela se prebacuju na druge aspekte. Treba napraviti retrospektivu svog života i uvidjeti Boga iza svake situacije, bez obzira kako nelogična, besmislena i nepravедna ona bila. Onda će nestati unutarnje nezadovoljstvo svijetom, i linija sudbine će se, shodno tome, izravnati.

Model pod nazivom "savršenstvo" morao sam u najkraćem roku provjeriti na sebi. Takvu sam mogućnost dobio nakon nekoliko dana. Pored zgrade u kojoj sam imao praksu, u prizemlju se nalazi prostor u kojem se moglo kladiti na trkama. Nikad nisam igrao na totalizatoru ali me je nešto, ne znam zbog čega, povuklo. Izašao sam iz ureda, skrenuo ulijevo i za 15 minuta sam bio pred vratima iza kojih su se deseci ljudi kladili. Televizori, koji su bili pričvršćeni na zidove, pokazivali su što se događa na hipodromu. Nažalost, nisam znao reći na engleskom "želim se kladiti na taj i taj krug i na nekog konja". Pet minuta sam se samo šetao prostorijom, znatiželjno promatrajući što se događa. Onda sam se okrenuo i krenuo u svoj ured. Moj izlet je uočio jedan od djelatnika firme u kojoj sam imao praksu.

- Što, zanimaju te trke? Želiš isprobati svoju snagu na totalizatoru? - pitao je mene.

Pristao sam.

- Ovako ćemo: govori imena konja u sljedećoj trci, a ja ću pokušati odrediti koji je pobijedio, - ponudio sam.

Počeli smo eksperimentirati. Energetika konja koji je pobijedio trebala bi se promijeniti. Stanje džokeja se prenosi na konja. Napravio sam nekoliko pokušaja, međutim bez rezultata. Onda sam počeo tražiti zašto ne mogu dobiti preciznu informaciju: opipao sam osjećaj straha, nesigurnosti, žaljenja, koji su rezultat zakvačenosti za nešto. To je bila ta struktura destrukcije savršenstva. Nekoliko sati sam skidao orijentaciju na savršenstvo. Onda sam zamolio svog novog znanca ponoviti eksperiment. On opet nabraja broj kruga i brojeve konja.

- U trećem krugu pobijedila je desetica, - kažem.
- Točno! - začuđeno kliče sugovornik
- Zatim on polako nabraja nadimke konja u četvrtom krugu.
- Konj je pod brojem tri pobijedio.
- On opet začuđeno klima.
- Idemo peti krug, - nastavljam.
- Opet sporo nabrajanje nadimaka.
- Pobijedila je sedmica.
- On gleda u mene i smješka se.
- Apsolutno točno.
- Idemo dalje, - već sam se zagrijao. - Šesti krug.

Pažljivo slušam nadimke konja koje on sporo i čitko izgovara. U šestom krugu pobijedio je konj pod brojem četiri. Šesti krug će se trčati za 15 minuta. Znači, četvorka će pobijediti.

- Idemo sedmi krug.
- Opet se koncentriram na nadimke koje izgovara moj sugovornik.
- U sedmom krugu će pobijediti osmica.
- Koliko želiš uložiti na šesti krug ? - pita moj znanac.
- 20 dolara - odgovaram.
- On se vraća za otprilike pet minuta.

- Kladio sam se u 20 dolara, četvrti ide 1:4. Ako on pobijedi, 80 dolara je čisti dobitak.

Ako četvrti pobijedi koliko ćemo staviti na osmicu ?

- 80 dolara.
- Osmi je 1:10, ako on pobijedi, dobit ćeš 800 dolara. Ali sumnjam da će on pobijediti.
- Baš me zanima zašto ?
- Zato što ja živim od konja i znam koji mora pobijediti. Analitički izračunavam koji će konj pobijediti. Mjesečno zaradim otprilike pet tisuća dolara. Konji me hrane i to dobro.
- Dobro, onda koji konj mora pobijediti u sedmom krugu ?
- Bilo koji samo ne osmi.
- Sad si me raspalio. Idemo dole, gledat ćemo trke na TV.

Stigli smo na šesti krug. U velikoj prostoriji nekoliko desetaka ljudi napeto je gledalo u ekrane. Vidio sam povorku konja iz šestog kruga, a ispod je crta na kojoj su označeni brojevi prvih četiriju konja. Moja četvorka je išla prva. Osjetio sam ponos i zadovoljštinu. Odjednom konj je počeo zaostajati. Prvo se spustio na drugo mjesto, zatim na treće. Shvatio sam da je moja dijagnostika bila precizna u odnosu na prošlost, ali nije ništa vrijedila za budućnost. Upravo u tom trenutku četvorka je opet krenula naprijed. Prije samog finiša ona je prestigla lidera za trećinu trupa i došla je prva.

- I, hoćeš li uložiti 80 dolara na osmicu ? - pita moj znanac.
- Naravno, - odgovaram.

Nakon uloga, imali smo još 10-15 minuta do početka sljedećeg kruga. Otišli smo u bar i ručali, kada smo se vratili natrag, sedmi krug je već počeo. Konj pod brojem osam bio je četvrti. Ali nisam gubio sigurnost da će on doći prvi i došao je.

- 800 dolara odjednom nije baš loše, - nabacio je moj suputnik.

Dobio sam na ruke 880 dolara.

- A što je s tvojom analitičkom prognozom, - podmuklo sam ga pitao.

Na današnjoj utrci zemlja je bila glinasta, nisam to znao. Na takvom terenu konji se ponašaju sasvim drugačije. Usput, da si uložio na pobjednike u dva kruga zaredom, sad si mogao imati 32 tisuće dolara.

- Sutra ćemo razmisliti o toj temi, - odgovorio sam.

U principu sam bio zadovoljan. U svim varijantama tema savršenstva je radila bez greške. Znači, u liječenju bolesnika to će mi jako pomoći. Navečer sam počeo razmišljati o sutrašnjem danu. "Da dobijem jedno 50 tisuća dolara, bit će zasada dosta" - odlučih.

Nakon sat vremena doživio sam čudne osjećaje. Pojavila se odlučna depresija. Život je odjednom izgubio smisao. Snažno sam osjetio: ne smije biti nikakve zarade. Moja istraživanja i liječenje ljudi su težak, opasan i patnički posao. Da sam dobio puno novaca ne bih ostavio svoje zanimanje, ali sumnjam da bih dopuštao preopterećenja ili opasan rizik. Međutim za napredovanje se bez toga ne može. Shvatio sam da će mi se drugi dan zatvoriti viđenje budućnosti tako da ne mogu dobiti veliku svotu. Ali, nisu mi zatvorili budućnost. Drugi dan vidio sam koji će konj biti prvi. Ali nisam dobio novac. Prije nego što sam morao otići i kladiti se radio sam prognozu prije kruga, ali svaki put je prvim dolazio drugi konj. Peti ili sedmi put moj sugovornik je začuđeno primjetio:

- Znaš, gledao sam na TV kako trče konji. Od 10-12 konja ti svaki put točno pogodiš konja koji će na nekom dijelu staze biti prvi. To jest, ti stvarno vidiš lidera ali ne u finišu, već prije njega. Na neki način kod tebe postoji pomak vremena.

I dalje je moja informacija plivala isto tako. Još sam malo eksperimentirao i onda sam se smirio. To da više neću dobiti novac, bilo mi je jasno. U principu dobio sam bitno: osvojio sam novu temu i uspješno izvršio ispitivanja uzajamnog djelovanja s njom.

Kad su u moj atelje doveli slijepog muškarca, već sam mogao vidjeti dubinske uzroke njegove bolesti.

- Osljepio sam kad sam dobio posttuberkulozni meningitis, - priča pacijent.

Ranije bih odredio da je on zakvačen za sposobnosti i za stabilnu sudbinu. Sada sam iza toga vidio još i želju da savršenstvo bude cilj i smisao života. To mu je stvorilo pojačane zamjerke i uvrede na svijet oko njega, a u skladu s time pojavila se tuberkuloza. Tuberkuloza nije do kraja blokirala uvredljivost koja je prešla u program samouništanja. Počelo je drugo blokiranje - meningitis. I to nije u potpunosti zaustavilo program samouništanja. Došlo je do pogoršanja koje je izazvalo gubitak vida.

- Kod Vas je snažna oholost, rekao sam tom čovjeku. - Najmanji neuspjeh ili neprijatnost kod Vas izazivale su nezadovoljstvo sobom i okolnim svijetom. To se dogodilo zato jer je težnja ka savršenstvu za Vas postala apsolutna vrijednost, međutim, savršenstvo nije Bog. Zato ono nikad neće, i ne može biti cilj i smisao života. Sve od čega ste napravili cilj, osim Boga, sve će se pretvoriti u potpunu suprotnost. Prođite sav život i zahvaljujte se Bogu za sve neuspjehe, poniženja, neprijatnosti u sudbini. Ponavljajte da je za Vas savršenstvo sredstvo za ljubav prema Bogu. Osim molitve možete vježbati tehnike disanja. One mogu u ovom slučaju pružiti određenu pomoć. Jedite više češnjaka. Ali najbitnije je: na dubinskoj razini Vi morate promijeniti svoje vrijednosne orijentacije. Jer to je najbitnije. Sve ostalo - tehnike disanja, polijevanje hladnom vodom, kupke od češnjaka itd. - to su pomoćna sredstva.

Na nekoliko sam prethodnih stranica opisivao proces mog ulaska u novi sustav vrijednosti izvan granica Univerzuma koji sam nazvao "savršenstvo". To je, naravno, veoma približni termin, ustvari je sve puno složenije i dramatičnije. Ali nadam se da će čitatelj dobiti opći dojam. Da, usput! Ovu temu sam započeo pričom o tome kako su kod mog suradnika počeli problemi sa sinom. Stanje pluća se pogoršavalo bez obzira na sve lijekove. Moj sustav nije imao uspjeha. Međutim, čim sam došao na pojam "savršenstvo" dijete je osjetilo naglo poboljšanje i za dva dana je bilo zdravo. Uspio sam pronaći odgovor na pred sebe postavljeni zadatak. Prije, dok sam trebao riješiti neki problem, imao sam 3-5 mjeseci predaha, a u zadnji mjesec vrijeme se počelo nekako stiskati. Već nakon tjedan dana počeli su dolaziti pacijenti sa zakvačenostima za veće stupnjeve, ali sada, kad sam izašao izvan granica Univerzuma, drugi i treći korak sam svladao lakše.

Ako postoji sila koja ruši, mora postojati sila koja stvara. Nazvao sam je "umjetnost stvaranja". Odmah sam počeo razrađivati model na pacijentima.

Objašnjavam ženi koja sjedi ispred mene:

- Uzrok stvaranja Vaših problema je ljubomora. Uzrok ljubomori može biti apsolutizacija zemaljskog aspekta. Žena je ljubomorna jer se boji izgubiti materijalna blaga koja su povezana s obiteljskim statusom. Ljubomora može biti izazvana apsolutizacijom duhovnog aspekta: strah od gubitka odnosa, duhovne komunikacije s bliskim čovjekom. Može se apsolutizirati i treći - još viši sloj - ljubav prema voljenom čovjeku i strah od gubitka te ljubavi. Međutim, ispostavilo se da iznad njega postoji još jedan sloj - stvaralaštvo i kreativnost. I rođenje djece, sudeći po svemu isto se odnosi na to.

- Kod Vas, - objašnjavam ženi, - u drugom su mjesecu trudnoće postojale uvrede na muža. To Vas je zakvačilo za stvaralaštvo.

U očima žene pojavljuju se suze.

- Kad sam bila u drugom mjesecu trudnoće, muž je rekao da ne želi dijete. Bilo je teško suzdržati se od uvrede.

Počinjem shvaćati u čemu je stvar. U osnovi bilo kojeg osjećaja je ljubav koja dolazi od Boga. Ona ni o čemu ne ovisi i sve stvara. Ostacima te ljubavi mi volimo ljude i svijet oko nas. Površinski osjećaji ovise o događajima oko nas. Ako volimo voljenog čovjeka i u svijesti bukne ljubav, nama se čini da je ona došla u našu dušu izvana. Ako se žena u nekoga zaljubljuje, ona podsvjesno želi roditi djecu tog čovjeka. Želja za rađanjem djece rađa ljubav prema drugom čovjeku. Ova ljubav rađa duhovne odnose. I na kraju, stvaraju se materijalni plodovi odnosa - to su djeca i sve ono što mi zovemo "obiteljska sreća". Što savršenije se mora roditi dijete, to veću dozu ljubavi moraju dobiti roditelji, a naročito majka. Ova doza ljubavi dolazi od Boga. Da bi se ona dobila, treba poljuljati sve ljudsko. To se ne odnosi samo na zemaljske vrijednosti, već moraju biti poniženi i duhovni vrijednosti, ili ljubav prema svijetu i prema ljudima, ili želja za rađanjem djece i svi viši sveti osjećaji. Ako u ovoj situaciji ostaje osjećaj ljubavi i nema agresije, ljubav više ne ovisi ni o čemu, i upravo u tom se trenutku događa pojačanje jedinstva s Bogom i povećanje ljubavi u dušama djece.

Nakon nekoliko dana imao sam drugu pacijenticu. Izgleda da je problem potpuno drugog tipa, koji nema veze sa zdravljem.

- Od djetinjstva imam odlične muzičke sposobnosti, a moje su vokalne kvalitete, po riječima stručnjaka, bile jednostavno izvanredne. Još uvijek ne mogu shvatiti što se dogodilo. U trenutku kad sam počela realizirati sebe, i kada su se ispred mene počela otvarati vrata blistave karijere, odjednom sam počela postupno gubiti svoje sposobnosti. Najčudnije je to da sam čak izgubila želju za realizacijom talenta. Rekli su mi da je to urok. Ali ni vračare ni ekstrasensi nisu to mogli skinuti. Još uvijek ne znam zbog čega me je Bog kaznio.

- Mislim da Vas Bog nije kaznio, već nagradio, - kažem joj. - Sva stvar je u tome da su procesi rađanja djece i stvaralaštva u biti isti. Ono što mi apsolutiziramo i od čega radimo cilj, osim Boga, moramo izgubiti. Ako žena ima za cilj imati djecu, ona će postati nevjerojatno ljubomorna, bit će prepuna agresije i neće imati djecu. Apsolutizacija rađanja djece također može izazvati neplodnost. Kod Vas postoji ogroman umjetnički talent i mogućnosti. To je Vas uzdiglo iznad drugih. A budući da ljubav prema Bogu nije bila za Vas cilj, cilj je za vas postalo stvaralaštvo. Vama su namijenjena djeca i njihove duše svijetle. Apsolutizacija stvaralaštva i rađanja djece mora izazvati gubitak nečega. Ili neplodnost, uz očuvanje kreativnog potencijala, ili rađanje djece, uz gubitak sposobnosti. Ako se budete nervirali, žalili i strepili zbog stvaralačkog neuspjeha, izgubit ćete ne samo talent već i mogućnost rađanja djece. Zbog toga što ste sebi "prigospodarili" neplodnost i niste omogućili rađanje djece, možete se nakon nekog vremena jako razboliti. Da bi bilo dovoljno ljubavi i za djecu i za stvaralaštvo, Vaša ljubav prema Bogu mora biti za nekoliko stupnjeva veća. Ako čovjek od stvaralaštva napravi cilj i to za njega bude najveća sreća i smisao života, njegova duša počinje gubiti rezerve ljubavi. I onda, da bi se sačuvalo stvaralački potencijal, on se odriče i obitelji i djece, sadašnje i buduće.

Zakvačenost za kreativnost i rađanje djece rađa ljubomoru. U tom slučaju ljubomora prodire veoma duboko. Da bi se zaustavila buduća eksplozija agresije, čovjek intuitivno mijenja

spolnu orijentaciju. Na neko vrijeme to blokira agresiju i omogućava očuvanje kreativnog potencijala, ali kasnije će biti još gore. Ponekad su umjetnici, da bi nekako blokirali ljubomoru, skloni razuzdanom seksualnom ponašanju. Ali i to je privremena odgoda, uz daljnje pogoršavanje prilika. Ako čovjek nije sretan u osobnom životu, njegove se kreativne mogućnosti povećavaju. U tom slučaju blokira se zakvačenost za kreativnost i rađanje djece. Sa strane, ove zakonitosti izgledaju čudno. Jako proživljavanje neuspjeha u kreativnosti može izazvati smanjenje umjetničkog potencijala ili može izazvati pojačanje ljubomore i neplodnost. Ispostavilo se da je glavni razlog impotencije kod muškaraca ljubomora. Uglavnom se ona stvara prema svezi: stvaranje - rađanje djece - ljubav prema ljudima - duhovnost - seksualna zadovoljstva. Ako se muškarac u životu često vrijeđao na žene, loše mislio o njima ili o onima koji su povrijedili njegove osjećaje i povjerenje, to je budući impotent. Djelovanje na bilo koju kariku u ovom lancu omogućava uočiti druge. Naprimjer, zakvačenost za seksualna zadovoljstva, tj. tjelesna zadovoljstva, može se uspješno blokirati postom, gladovanjem i molitvom. U skladu s time će se smanjiti ljubomora i povećati se kreativni potencijal. Ljubomorni muškarac doživljava ne samo fizičku neplodnost, već i kreativnu. Ljubomorna žena oduzima sposobnosti od svoje djece i unuka, te ih gura u homoseksualnost. Tu je bitno shvatiti jedno: svi smo živi ljudi, i uvijek ćemo se vrijeđati, i bit ćemo ljubomorni. Bez vanjske reakcije to često znači odobravanje nepravilnih postupaka. Površinske agresivne emocije ne smiju prodirati unutra, tamo gdje mora biti samo ljubav. Ali u kritičnim situacijama, kada moramo odabrati što je za nas važnije, da li ljubav ili ljubomora - koja često izgleda kao osuđivanje - prezir i uvreda, moramo odabrati isključivo ljubav. Ako igramo tenis, bit ćemo tužni kada izgubimo, bit ćemo zavidni i bit će nam žao. Ali iznutra ćemo uvijek biti sretni, jer je naš glavni sustav vrijednosti izvan igre. Tek onda će nas tenis razvijati a ne sakatiti. Naš život je upravo igranje tenisa, za vrijeme kojeg smo istinski sretni samo ako se sustav vrijednosti nalazi izvan granica jednog ili nekoliko života. Ako će viša sreća biti skrivena u ljubavi prema Bogu, svaka sekunda našeg života postat će za nas mogućnost širenja ljubavi i radosti.

Dakle, vratimo se našem Univerzumu. Ako postoji sila koja ga stvara i sila koja ga ruši, mora postojati i sila koja ga stabilizira.

Potrošio sam puno snage da pronađem model stabilizacije u sustavima vrijednosti. Ispostavilo se da je to u svezi s pojmom "vjera". Vjera u ljude, vjera u pravednost svijeta oko nas, vjera u Boga. To je ono preko čega doživljavamo realnost oko nas. Za mene je bilo neočekivano da ne samo vjera u ljude i u višu pravednost okolnog svijeta ne može biti cilj, već ni vjera u Boga. Ljubav može biti cilj, ali vjera ne. Ako vjera u Boga postaje cilj i smisao života, onda se ona uzdiže iznad ljubavi i stvara se religiozni fanatizam, tj. spremnost ubiti onoga čija je vjera u nekim aspektima drugačija od njegove. Znači, vjera u Boga pruža čovjeku sreću, ali ako počnem prezirati onoga koji ne vjeruje u Boga, ako mrzim onoga koji je povrijedio moje religiozne osjećaje, moja će se duša zakvačiti za vjeru, postat će okrutna, i da bih spasio dušu, bit ću prisiljen postati ateista. Znači, ateizam jest sredstvo religioznog fanatizma. Čovjek koji mrzi bilo koga zbog religioznih uvjerenja u sljedećem životu može postati onaj koga je on mrzio.

Jednom je kod mene bio jedan mladić koji je živio nekoliko godina u Izraelu. Po nacionalnosti je bio židov, po vjeroispovijesti - judaist.

- Priznajte, prezirali ste arape i muslimane? - pitao sam ga.

Nekoliko trenutaka on je bio zbunjen i gledao u mene.

- Pa, da. A u čemu je stvar?

- Stvar je u tome da ste u dvama prošlim životima bili arapin, musliman. Kada u ovom životu osjetite prezir prema arapima, uključujete program samouništanja koji može kasnije izazvati teške bolesti.

U siječnju 1995. godine, za vrijeme mog nastupa u Moskvi, već sam počeo uvoditi takve pojmove kao što su "stvaralaštvo", "rađanje djece", "savršenstvo", "vjera u ljude" i "vjera u Boga". Danas, kako ja to shvaćam, osnovni je uzrok oboljenjima želja da se ljudske vrijednosti, pa i one najuzvišenije, uzdignu iznad ljubavi prema Bogu. Na današnji dan vidim dvije linije: prva je želja da se ima djecu, ljubav prema drugom čovjeku, duhovni odnosi i fizička

zadovoljstva. Ako čovjek apsolutizira ove vrijednosti, stvaraju se uvrede, ljubomora, mržnja, prezir i osuđivanje, a onda se on liječi gubitkom ovih vrijednosti, povremenim ili trajnim, gubitkom zdravlja ili gubitkom života. Ako oholost kod čovjeka nije snažna, njemu se je lakše izliječiti. Ako se događa apsolutizacija druge linije, tj. savršenstva, u pravilu se stvaraju teške bolesti. Što je čovjek savršeniji to mu je teže podnijeti poniženje ili gubitak. Ako kod pacijenta vidim zakvačenost za obje linije, znam da će mu biti teško raditi na sebi. Jednoj djevojci sam to objašnjavao na sljedeći način :

- Vi ste zakvačeni za stvaralaštvo i ljubav prema drugom čovjeku, što automatski izaziva ljubomoru, ali podnijeti poniženje u želji da imate djecu Vi nećete moći, jer je kod Vas oholost snažna. Bog Vam je dao veliko savršenstvo i Vi ste se za njega zakvačili, a to rađa snažnu agresiju i oholost. Anđeo je postao đavao, jer je odlučio da je Bog stvorio nesavršeni Univerzum. Juda je izdao Krista kada ga je počeo kriviti za nesavršenstvo. Tako da, ako želite imati djecu, naučite prihvaćati poniženje. Kakav karakter imate, dok sjedite s mužem za stolom, uzmite stolicu koja je dvadeset centimetara niža od njegove. To je šala, ali možete koristiti i druge tehnike balansiranja: bavite se više onim za što niste apsolutno sposobni, da osjetite svoje nesavršenstvo. Tehnike disanja, fizički zamor, boravak u prirodi, u vodi, polijevanje hladnom vodom, različite tehnike zaustavljanja svijesti, pomažu pri smanjivanju oholosti. Fizička opterećenja i gladovanje blokiraju zakvačenost za tijelo. Boravak u samoći, u prirodi i u tamnoj sobi, smanjuje zakvačenost za odnose i vezu s drugim ljudima. A ako ovaj postupak produbite, zamišljajući da ćete umrijeti, to će Vam pomoći da se ne zakvačite za ljubav prema svijetu oko Vas i prema ljudima. Povremeno bavljenje jednoličnim poslom korisno je kako se ne bi zakvačili za stvaralaštvo i kreativnost. Možete jesti prorasla zrna pšenice, staviti ih na glavu, na prsa i na spolne organe. Stvaralački moment u ovom periodu je snažan. Kod zrna koje je proraslo ljubomora je negativna, a u skladu s time odvija se balansiranje Vaše energetike. Skida se zakvačenost za stvaralaštvo - rađanje djece. Sunce također ima snažan stvaralački potencijal, jer dok gledate u Sunce i šaljete mu svoju ljubav, pored snažnijeg i većeg stvaralačkog potencijala, Vi nećete postaviti svoju vlastitu želju za stvaranjem kao cilj.

Pacijentica mi je ispričala zanimljivu priču. Ona je bila na mom predavanju, a pored nje je sjedila starija žena koja je u polumraku, prije predavanja, čitala knjigu.

- Kako možete čitati u takvom mraku ? - začudila se moja sugovornica.

- Ja sam potpuno obnovila vid, - odgovorila je žena. - Negdje sam čula da je, ako se gleda u Sunce i izgovara nježne riječi, moguće poboljšati vid. Počela sam tako raditi i postupno se vid poboljšao.

Pogledao sam daljinski polje te žene. Podsvjesna agresija prije liječenja bila je veoma visoka. Agresija prema muškarcima i isti uzrok - ljubomora. U osnovi to je zakvačenost duše za stvaranje, rađanje djece i duhovne odnose. Komuniciranje sa Suncem postupno je oslobodilo njezinu dušu od ljubomore. Primjer izgleda fantastičan. Ali, sjetio sam se kako mi je jedan čovjek opisivao svoje iskustvo usredotočenog gledanja u Sunce.

- Nakon toga gotovo nekoliko dana nisam upće vidio, - priča on.

Pogledao sam u čemu je stvar. Kod njega su zakvačenost za rađanje djece i ljubav prema ljudima bile jako snažne. Zbog toga je bio daltonista i imao je druge probleme sa zdravljem. Znači i gledanje u Sunce, tj. vrijeme trajanja, godišnje doba i sat u danu moraju se bitno razlikovati za svakog čovjeka. Ali, ako mi svoju djecu od najranijeg djetinjstva uspijemo naučiti da osjećaj ljubavi ne smije ovisiti ni o čemu, da je najveća vrijednost popunjenost ljubavlju, tj. najjače je spajanje s Bogom, djeci neće biti potrebno razmišljati o tome kako da se riješe ljubomore i gubitka vida. Premda, zasada još ima puno problema.

Prije nekoliko dana kod mene su bili novinari i zamolili su me izraziti svoje mišljenje o uzrocima pojave AIDS-a.

- Što mislite, da li će čovječanstvo uskoro pronaći lijek protiv AIDS-a ? - pitali su.

- Mislim da u smislu cijelog čovječanstva to baš i nije relevantno. Ako liječnici budu tražili sredstvo baš protiv virusa AIDS-a, oni će izgubiti. Pojavit će se nove bolesti, još teže. Priroda gura ljude ka shvaćanju da je liječiti pojedini organ ili pojedinu bolest besmisleno. Danas se imunodeficit može razvijati i bez postojanja virusa. Sve češće liječnici dolaze do zaključka da je u osnovi svih oboljenja poremećaj imunološkog sustava. Stanje imunološkog sustava pak ovisi o dubinskom emocionalnom stanju čovjeka. I AIDS i venerične bolesti su rezultat pojačane zakvačenosti za duhovna i fizička zadovoljstva s drugim čovjekom. Nekoliko puta su mi se obraćali venerolozi i urolozi da im pomognem u slučajevima liječenja hlamidijaze ili trihomonijaze jer nikakvi lijekovi nisu dali rezultat. Čovjek je skidao sve trenutke ljubomore, pretenzije i uvrede na voljene ljude. Molio se za svoje potomke. Molio se da sav njegov život postane sredstvo za akumuliranje ljubavi prema Bogu. I voljeni čovjek, i obitelj i ljubav prema djeci su također sredstvo. Nakon nekoliko dana je on otišao po nove nalaze i oni su bili uredni.

Novinari su nastavili ispitivati o uzrocima pojave AIDS-a.

- Dakle, tvrdite da je uzrok AIDS-a ljubomora. Objasnite onda zašto od AIDS-a uglavnom oboljevaju narkomani, homoseksualci i prostitutke ?

- Homoseksualac je iznutra nevjerojatno ljubomorna osoba. Podsvjesna agresija ga je gurnula u homoseksualizam. Alkoholizam ili narkomanija - to su drugi oblici blokiranja ljubomore. Često žena postaje prostitutka jer bi umrla kada bi imala jednog čovjeka kojeg voli. A bavljenje prostitucijom onemogućava joj da se zakvači za osjećaj ljubavi prema jednom čovjeku.

Sjetite se Sodome i Gomore. Kataklizma jest rezultat deformacije struktura polja. Ova deformacija istovremeno je i sredstvo za finiju deformaciju imunozaštitnih polja strukture, a one su pak, sa svoje strane, posljedica emocionalnih deformacija. Poremećaj u duši se događa u slučajevima kada ljudske vrijednosti postaju samocilj i ljudi iza svega više ne vide suštinskog Boga, te prestaje ljubav prema Bogu. Povrat Boga se nadalje odvija kroz gubitak onoga za što se duša čovjeka zakvačila. Ako su to prije bila dva odvojena grada, Sodoma i Gomora, danas takve procese možemo vidjeti u dimenzijama cijeloga čovječanstva.

- Da ne bi ispalo da pričam bez činjenica, - obraćam se novinarima, - pomislite na neke ljude, a ja ću Vam reći uzroke nastanka njihovih bolesti.

Mladi čovjek napregnuto misli a ja uzimam informaciju preko njegovog polja. U ovom slučaju zakvačenost je odmah za dvije linije. S jedne strane je apsolutizacija zemaljske ljubavi a s druge savršenstvo kao samocilj, tj. ljubomora plus snažna oholost. Podsvjesna agresija prema ženama je 1700 jedinica. Novinar se slaže i klima glavom. Idemo dalje. Gledam sljedećeg. Čudno, u ovom slučaju ne mogu uzeti informaciju. Ne želim gubiti snagu da razjasnim u čemu je razlog, lakše mi je o tome pitati novinara.

- Nešto radite nepravilno, - kažem. Što se dogodilo ?

- Pomislio sam odjednom na dvojicu ljudi, - odgovara on.

- Ulaženje u dubinske razine polja čovjeka je veoma odgovorno, - objašnjavam. Zato ja ulazim u polje uz stroga ograničenja, a nekorektno zamišljeni zadatak onemogućava mi uzeti informaciju. No, dobro. Prvo mislim na prvog čovjeka a onda na drugog - to je žena s kojom on živi. Gledam njihova polja. Tu je samo linija ljubomore, zakvačenost za voljenog čovjeka: shodno tome će, naravno, i lijekovi biti efikasniji, jer je podsvjesna agresija manja.

- Čudno, - sliježe ramenima novinar. - U prvom slučaju to je obrazovani čovjek, pomorac, a u drugom su to skitnice i narkomani.

- Vaše se čuđenje objašnjava time da Vi pokušavate bolesti povezati s kršenjem etičkih zakona. Međutim, ljudska i Božanska etika ne poklapaju se uvijek. Bolest se daje u prvom redu za kršenje Božanske etike. Oboljenje od AIDS-a ne ovisi o tome da li je čovjek dobitnik Nobelove nagrade ili nezaspasleni koji spava na ulici. Relevantno je to koje će vrijednosti prevagnuti: ljudske ili Božanske. Često visoki intelekt, i s time u svezi oholost, mogu pogoršati situaciju. Međutim, kod pravilne orijentacije intelekt može pomoći kod koncentracije sila što ima za rezultat dublju i bržu promjenu čovjeka nabolje. Liječnici su zabilježili zanemarivi postotak slučajeva u kojima takva oboljenja kao gonoreja ili sifilis, rak ili AIDS, nestaju tijekom nekoliko dana. U stvarnosti je takvih slučajeva puno više. Resursi ljudske duše su bezgranični, ali se

otvaraju tek onda ako duša odabere pravilnu orijentaciju u okolnom svijetu, i počne striktno slijediti viši zakon Univerzuma - zakon ljubavi prema Stvoritelju koji nas je porodilo.

Proces spoznaje razvoja teče impulsivno. Čovjek napipa određene vrijednosti i uzajamno s njima djeluje, razvija se. Zatim se od njih otrgne i gubi ih. Da bi se uzdigao na više stupnjeve, trebalo je ubiti sve zemaljske želje. To je princip istočne filozofije. Isključujući se iz suradnje s okolnim svijetom pomoću fizičkih i psihičkih tehnika, čovjek je štedio energiju za kontakt u višem smislu. To je omogućavalo otvaranje fizičkih i psihičkih mogućnosti. Zakvačenost za vrijednosti okolnog svijeta stvarala je bolesti, prijelaz na više spoznaje dovodio je do izlječenja. Da se uzdigne iznad njih nije bilo dovoljno snage, zato se događalo odricanje od njih i povrat na prve stupnjeve interesa fizičkoga tijela i materijalnim vrijednostima. Istok je rađao Zapad a Zapad je rađao Istok. U današnje vrijeme ove dvije tendencije se moraju spojiti jer su, svaka zasebice, sebe iscrpile. U tome je neophodno znanje duhovnih zakona razvoja.

- Objasnite, - nedavno mi kaže jedan pacijent. - Vjerujem u Boga, shvatio sam da je ljubav prema Bogu najvažnija. Zašto me prate neprijatnosti i zašto ne mogu ozdraviti ?

- Zato što je mijenjati svoju dušu prilično mučan zadatak. Ako vozite auto i naglo skrenete u grabu, bez obzira na žar Vaše molitve Bogu imat ćete problema. Postoji pojam fizičkih zakona i vjera u Boga ne isključuje poznavanje ovih zakona. Poznavati zakone duhovnog razvoja također je potrebno. Da bi se preko molitvi promijenili svoju dušu treba puno snage, a puno snage odlazi na komuniciranje s drugim ljudima, na hranu, na kontroliranje situacije. Znači, povremeno je potrebno osloboditi se od svega, kako bi molitva dala dublji efekt. Težnja prema Bogu kroz akumuliranje osjećaja ljubavi mora biti konstantna.

- Da li biste mogli izdiktirati riječi molitve ?

- Najviša molitva događa se bez riječi. To je jednostavno očuvanje i povećanje osjećaja ljubavi u bilo kojoj situaciji.

Malo prije imao sam vrlo naporan razgovor s mojim pacijentom. Jednom sam ga počeo liječiti, ali bez rezultata. Iz radoznalosti sam ga nastavio liječiti i dalje. Na početku sam vidio samo zemaljsku razinu i govorio mu o ljubomori. Kasnije se ispostavilo da je kod njega snažna zakvačenost za duhovne aspekte - moral, poštenje, pravednost i vladanje situacijom. Upravo su ga po tim točkama cijeli život udarali. Zatim sam vidio i apsolutizaciju ljubavi prema ljudima. On je radio sve onako kako sam mu govorio, ali bez efekta. Zbog pojedinog razgovora njegov karakter se nije kardinalno mijenjao, kruto neprihvatanje okoline i dalje bi bilo isto.

- Shvatite, - objašnjavao sam mu, - ne znam za što još je Vaša duša zakvačena, ali treba spoznati najbitnije: količina ljubavi u duši mora porasti, to znači da unutarne pretenzije moraju nestati.

Međutim, sva moja objašnjenja nailazila su na zid, nisam shvaćao u čemu je stvar. Nedavno sam imao osjećaj proboja i mi smo se opet sreli. Priopćavam mu da je kod njega zakvačenost za osnovne bazne vrijednosti. Rađanje djece, stvaralaštvo, kreativnost - sve što stvara ljubomoru. Još i savršenstvo koje uzrokuje snažnu oholost. On me mirno saslušao, i zatim sporo i razgovjetno počeo govoriti.

- Vi me liječite godinu i pol dana. Za to vrijeme moje stanje ne da se poboljšalo, već se samo pogoršalo. Ne vjerujem u Vaš sustav i Vašu metodu. Moj odnos prema Vama kao prema čovjeku je dobar, ali Vaš sustav je blefiranje. Vjerujem u Boga, ali zašto moram tisuću puta ponavljati da ga volim i da je to najveća sreća ? I zašto ne smijem zamjerati okolnom svijetu ? U ovoj zemlji čovjek ne može biti sretan. Ovdje su uvijek na vlasti ili idioti ili nitkovi. Svoje najbolje umove ova zemlja oduvijek je gušila, a guši ih i dan danas, bez obzira na političko uređenje, - njegov ton postaje mirniji. - Moj odnos prema Vama je u redu, ali o liječenju više nećemo govoriti.

On odlazi, a ja pokušavam dokučiti što je izazvalo takvu nepomirljivost. Stalno uočavam jednu te istu strukturu koju sam opipao - to je savršenstvo. Ali pacijent me više ne čuje. Sav

svijet je za njega oduvijek bio nesavršen. Prezir koji se stvara, u ovom se slučaju pretvara u snažan program samouništanja. Danas sam izgubio, ali i takva situacija uči. Samo u knjizi mogu u pojedinostima opisivati kako se uzdižem stepenicu po stepenicu na putu prema Bogu. Samo je moja stvar da ih prođem. Pacijent mora vidjeti konačni cilj, ne moram u detalje opisivati stupnjeve kojima će on proći. Ja sam se zanio i više objašnjavao stupnjeve, umjesto da govorim o ljubavi do koje čovjek mora doći.

Iz Kijeva telefonira žena koja je jednom bila na tretmanu.

- Nakon tretmana peče me u leđima. Počeli su pravi bolovi. Ne znam da li to tako mora biti.

Gledam njezino polje. Ne izgleda loše. Premda, unuci i djeca su "malo teški".

- Kakve ste probleme imali ?

- Imam malignu oteklinu u glavi, grlu i prsima. Sin također ima velike zdravstvene probleme.

Pažljivo gledam strukture polja. Pacijentica prilično dobro radi na sebi, ali ostaje snažna agresija prema muškarcima.

- Da li sam Vam pričao o ljubomori ?

- Da, pričali ste. Radim na tome. Molim se ujutro, po danu i navečer.

- Slušajte, - vičem u slušalicu, morate se moliti 300 puta ujutro, isto toliko danju i navečer, jer sada sva "prljavština" izlazi iz duše: tri molitve neće pomoći. Nemojte se zadržavati na sitnicama, to Vam ne treba. Prisjetite se nekoliko bitnih događaja i prolazite ih postupno, po sto puta. I pamтите ovo: osuđivati sebe - to je samobičevanje. Pred Bogom nema krivaca. Da li ste me shvatili ?

Prema glasu žene osjećam da je shvatila.

Prije nekoliko mjeseci, prije odlaska u Ameriku, imao sam problema. Koliko god sam se trudio skinuti zakvačenosti, pojavljivale su se stalno nove. Bio sam kao lokva koja, bez obzira koliko ju puta čistiš, uvijek ostaje prljava. Sustav je dolazio u ćorsokak. Čistio sam se uglavnom kajanjem. I onda, u jednom od mučnih trenutaka, shvatio sam da kajanje mora prelaziti u molitvu, a molitva u osjećaj ljubavi koji isijava i ne ovisi ni o čemu, tj. lokva mora postati izvor. Međutim, postati izvor moguće je samo onda ako stalno dolazi čista voda: to se događa ako duša neprekidno teži Bogu. Čim čovjek postavi za cilj nešto drugo, on počinje od toga biti ovisan. Takva ovisnost stvara sve veću agresiju i zatim bolest.

Ispred mene sjedi majka sa kćerkom. Kćerka ima rak, ali ne zna za to. Njoj je samo teško. Počinjem raditi dijagnostiku. Zakvačenost za zemaljsko - postoji, za duhovno - postoji, za ljubav prema ljudima - postoji, za savršensvo i stvaralaštvo, za vjeru u ljude, okolni svijet i vjeru u Boga, za Božansku predodređenost - također. Iza toga je još niz struktura za koje ne znam odrediti nazive. Katastrofalno. Tako nešto vidim prvi put. Znam da to njoj nije moguće objasniti. Možda i nema potrebe dešifrirati sve stupnjeve.

- Bog jest ljubav, kažem joj. - I Bog nije ni o čemu ovisan. Vaša ljubav također ne smije ovisiti ni o čemu. Prihvatite sve gubitke i poniženja od prije, tako da to apsolutno ne utječe na snagu Vaše ljubavi.

Još kažem nekoliko rečenica i djevojka izlazi na 40 minuta. Vraća se, i vidim da je polje čisto. Shvaćam da ponekad nisu potrebna nikakva pojašnjavanja.

- Žena na tretmanu jednom mi je postavila zanimljivo pitanje:

- Što se više molim, to se ljudi na poslu gore odnose prema meni. To je sigurno. Što da radim dalje ?

Pitanje je za mene potpuno neočekivano. Gledam što se događa na finijoj razini i vidim da je odnos ljudi reakcija na porast prezira i nadmenosti u njezinoj duši. Duša se za nešto zakvačila. Još jednom gledam polje, i sve postaje jasno. Postoji sila koja stvara naš Univerzum,

postoji destruktivna sila i sila koja stabilizira. Stabilizaciju mi doživljavamo kao vjeru u ljude, višu pravednost i vjeru u Boga.

- Znači, - počnem pričati ženi, ljudski se organizam sastoji ne samo od kostiju, već ima mišiće, živčano tkivo. Dakle, stanice koštanog tkiva - to su ortodoksni dogmatici a stanice živčanog tkiva to su istraživači i avanturisti. Rituali, zakoni i običaji - to je to koštano tkivo bez kojeg čovjek ne može živjeti. Rituali i običaji - to su štake, i ako ne možete hodati, bez njih nećete moći ustati i hodati. Ali ako ste se naučili hodati, one će Vam smetati. Vjera nam daje stabilnost i osigurava sutrašnji dan, ali ako ona postaje isključivo cilj, stvara se prezir prema onima koji ne vjeruju. Pojavljuje se strah od gubljenja osjećaja vjere i stabilnosti. Dok ste se molili, za Vas je molitva postala izvor zdravlja i sretne sudbine. Ona se pretvorila u cilj. Molitva nikada ne može biti cilj. Molitva je sredstvo da se osjeti i poveća ljubav u duši. Budući da se fraze koje izgovarate više odnose na ovaj svijet, viša molitva je molitva bez riječi. To je neprekidno očuvanje i povećanje ljubavi u duši. Budući da je to veoma teško, čovjek povremeno pomaže sebi i riječima molitve.

- Recite, što je to ljubav prema Bogu koja je veća od ljubavi prema bilo čemu drugom, i kako to izgleda u realnom životu? Kako osjetiti da Boga volim više od svega drugog?

- Ljubav prema Bogu koja je veća od ljubavi prema bilo kojoj suštini, u običnom se životu očituje kao unutarnja ljubav prema svijetu oko nas, bez zamjerke prema njemu.

Nedavno sam tretirao jednu mladu ženu. Ona od djetinjstva ima ginekološke probleme, a odnedavna su počeli i općeniti problemi sa zdravljem.

- Uzrok pojavljivanja Vaših bolesti je vrlo jednostavan, - objasnio sam joj. - Preko ljubavi u našoj duši spajamo se s Bogom. Bog ne ovisi ni o čemu. Znači, ako osjećaj ljubavi u našoj duši ne ovisi ni o čemu, onda smo zdravi i sretni. Svi osjećaji čovjeka, njegove emocije i želje, povezane su s okolnim svijetom i ovise o njemu. Samo osjećaj ljubavi ne ovisi ni o čemu. Ako ga pokušavamo učiniti ovisnim od bilo čega, taj se osjećaj smanjuje, postajemo bolesni i umiremo. Ginekologija je područje ljubavi: ako od djetinjstva imate problema s time, znači da ste još u prošlim životima svoju ljubav podređivali okolnostima. Ili ste branili sebi voljeti polazeći od nekih etičkih normi, ili niste htjeli radati zbog nekih uvjeta, ili ste emocijama i ponašanjem ubijali ljubav u drugom čovjeku, smatrajući ga krivim za sve nedaće.

- Pročitala sam Vaše knjige i namjeravam slijediti osjećaj ljubavi bez obzira na sve prepreke. Sada sam udata, ako upoznam drugog čovjeka, pokušat ću sačuvati obitelj, ali osjećaj ljubavi neću potiskivati. Međutim sigurna sam u jedno: zavoljet ću onoga tko će voljeti mene.

- To je već pretenzija, - objašnjavam. - Vi samo mijenjate površinsku pretenziju na dubinsku. Osjećanje Boga u duši - to je ljubav bez pretenzija, bez uvjeta i zahtjeva. Ne može se upravljati Bogom, a također se ne može upravljati niti ljubavlju. To je jedan od bitnih uvjeta za očuvanje zdravlja.

Sada kontaktiram s bolesnikom koji ima rak, bolest je otišla predaleko. On je jako blijed, izgleda izmučeno, kemoterapija ne pomaže. On ne može izdržati duga objašnjenja, ima jako malo snage. Treba maksimalno stisnuti informaciju koju hoću prenijeti pacijentu. Tradicionalna medicina ne pomaže jer je on puno toga prenio na djecu i unuke. U poljima njegove djece prisutne su karakteristične deformacije koje za nekoliko godina mogu izazvati teške bolesti ili smrt. Čovjek često, nakon što puno toga preosmisli i shvati, smatra da se potpuno očistio, ali to je iluzija, samo površinska opnica svijesti. Vremenom to prodire u dušu. Ali ako su "zaprljane" duše potomaka, nije dovoljna samo retrospektiva. U ovakvom slučaju treba u pravilu unatrag proći cijeli život, ne samo stotinu, već tisuću puta, da bi se na razini refleksa promijenio sustav vrijednosti. Počinjem polako opisivati pacijentu njegovu situaciju.

- Sada ste kao lokva u koju skoro i ne prodire voda i koja jako brzo iscuri. Ona odlazi Vašoj djeci i budućim unucima, jer ste ih podsvjesno lišili svih rezervi. Prvo lokvu treba očistiti od prljavštine, zatim povećati količinu vode u njoj, a onda iz lokve treba se pretvoriti u izvor. Da bi se volio okolni svijet, i uz uzajamno djelovanje biti sretan, moramo neprekidno dobivati

nove doze ljubavi i energije. U uzajamnom djelovanju sa svijetom oko nas mi uglavnom gubimo: dobivamo pak u obraćanju Bogu. Ako Boga volimo više od svega ostalog, on je za nas najviši cilj, i onda dobivamo više nego što trošimo. I još ostaje za sebe i za potomke. Ako nešto počnemo voljeti više od Boga, duša postaje ovisna o tome, gasi se osjećaj ljubavi i pojavljuju se pretenzije. Zatim se količina ljubavi počne smanjivati, stvara se agresija, a iza toga bolesti i nesreće. Ako se količina ljubavi smanjuje, da bismo postojali, moramo je odnekud uzeti. Uzimamo ju od budućih potomaka i od svojih budućih života. Što je jača naša ovisnost o bilo kakvim zemaljskim vrijednostima, čak i najsvetijim, to brže se prazni naša duša i onda više ne obdarujemo naše potomke ljubavlju, već ih potkradamo. Naša duša ima određeni volumen u površinskim slojevima, i eksplozija agresije koja prazni našu dušu, ovisno o njezinoj dubini, može dosežati do sve udaljenijih potomaka. Ovisno o tome koliko duboko smo "isisali" duše naših potomaka, u toj mjeri će naša oboljenja biti teška. Znači, u kojoj smo mjeri napunili dušu ljubavlju i prenijeli rezerve ljubavi našim potomcima, tom ćemo brzinom ozdravljivati. Mi starimo i umiremo zbog toga da polako odbacujemo sve ljudske vrijednosti. Nakon smrti i prije začetka, približavajući se sve bliže Bogu, čovjek svaki put dobiva sve veću dozu ljubavi i snage. Ova doza je onoliko velika koliko je čovjeku dozvoljeno osjetiti snagu i ljepotu osjećaja. Nije uvijek dovoljno ove doze, i onda je opet potrebno pojačati spajanje s Bogom. U uobičajenoj situaciji se to nama daje preko neprijatnosti, nesreća, bolesti, uvreda svih ljudskih osjećaja. Naj snažnija destabilizacija ljudskih vrijednosti događa se prije začeca djece, i što čovjek manje zamjera svijetu oko sebe ili sebi samome, to će se brže dogoditi kontakt, i utoliko zdraviji će biti potomci. Zato treba stotine i stotine puta ispočetka proživjeti svoj život, i u onim situacijama kada su se pojavile pretenzije osjetiti sreću i ljubav. Vašoj duši neće biti lako da se odlijepi od tih vrijednosti koje ste dugi niz godina učvršćivali u život. Zamislite da ćete za tjedan dana umrijeti, da nema nikakvih šansi za ozdravljenje. Počnite se polako opraštati sa svime što Vam je dragocjeno. Ne samo u sadašnjosti, već i u budućnosti. To je odlučeno odozgora, i Vaša volja više ništa ne znači. Isključite se iz kontakta sa svijetom, a ako ćete poslije toga u molitvi ponavljati da je viša sreća za Vas i vaše potomke ljubav prema Bogu, Vaša će duša brže u to povjerovati.

- A kako ću svoju djecu uvjeriti da treba vjerovati u Boga, - pita me jedna žena, - da Boga treba voljeti ?

- Povremeno se i vjera mora rušiti. U prvom redu treba naučiti djecu kako da ne ugroze osjećaj ljubavi u svojoj duši i u dušama drugih ljudi. Bitno je naučiti ih da osjete da će naša logika i svi naši pojmovi o svijetu, kolikogod nam se činili savršeni, uvijek trpiti poraz pred Božanskom logikom, uvijek će biti samo dio, a ne cjelina. U pedagogiji postoje tri momenta: prvo je ono što djeca ne čuju i za što im se fućka; drugo - ono na što oni obraćaju pažnju: to su naši postupci; treće je kako se oni ponašaju, odnosno ono što smo mi radili prije i što smo osjećali u dubini svoje duše. U svakom slučaju pedagogija počinje od roditelja.

- Recite, - pita pacijent, - ako će svi ljudi, kako je rečeno u Bibliji, graditi hram u svojoj duši a ne izvana, možda će religije uskoro postati nepotrebne ?

- Recite mi, da li ste temeljito upoznati sa pravnim sustavom ? Zakonodavstvom ? - pitam ga.

- Više ili manje, - sliježe ramenima moj sugovornik.

- Recimo, ako morate riješiti ozbiljno pitanje, nećete to rješavati sami, zar ne ? Vi ćete se obratiti iskusnom pravniku. Svećenici su upravo ti stručnjaci, u duhovnom, moralnom radu.

- Shvaćam sada, - smješka se on.

- Naravno, ništa nije apsolutno, i među stručnjacima ima imitatora koji ništa ne daju. Ponekad se i kod laika pojavi talent, onaj koji je od Boga. Premda, bilo koja religija bez iznutra akumulirane rezerve ljubavi će se vrlo brzo izroditi. Što dalje idemo u razvoju, to snažnije vidimo ovu povezanost.

- Kažete da moja podsvjesna agresija iznosi 400 jedinica ? - pita žena koja je došla na tretman.

- Da, - odgovaram. Kod Vas je snažna deformacija polja u zoni glave. Preostaje Vam godina, možda dvije. Kod Vas je agresija usmjerena protiv sebe. U nastavku ili sljepilo, teški insult ili skleroza. Proučavam polje dalje, premda sumnjam da će u Vašem slučaju Vaša glava izdržati. Sudeći prema dinamici polja, program samouništanja će se kroz neko vrijeme spustiti u zonu bubrega, a onda ili rak, ili poremećaj bubrežnih funkcija.

Žena pažljivo gleda u mene.

- Ipak sam pažljivo pročitala i prvu i drugu knjigu, ali bez obzira na to, Vi mi ne dajete nikakve šanse. U čemu je stvar ?

Gledam ju u prošlosti i uspoređujem njezino prošlo i sadašnje stanje.

- Iznutra ste uvijek težili Bogu, premda niste uvijek pronalazili pravilan put, pokušavali ste odgojiti u sebi duhovnost i dobronamjernost, zato ste još uvijek živi i zdravi, bez obzira na snažnu deformaciju polja. Vama daju odgodu, povećavaju šanse za preživjeti. Prije čitanja mojih knjiga Vaša je duša bila zakvačena za sretnu sudbinu preko osjećaja posebne namjene, za savršenstvo, za ljubav prema ljudima i za rađanje djece, za stvaralaštvo. Sada je kod Vas samo jedna zakvačenost - stvaralaštvo - rađanje djece, ali veoma snažna. Vi nemate djece i bilo Vam je žao zbog toga. Kada su bili poniženi vaši osjećaji ljubavi i povjerenja Vi ste se vrijeđali na sudbinu, niste željeli živjeti. Kada se rušila ne samo današnja, već i sutrašnja sreća, Vi ste se ponašali isto tako. Ne smije se, također, biti ovisan o budućnosti. Ako se vrijeđate na sebe, to je program samouništanja. Ako se vrijeđate na sebe, na situaciju i sudbinu - taj je program deset puta jači, a ono što se u Vašem životu činilo kao pojačano zamjeranje sebi, to je ustvari bila uvreda na sudbinu. Žaljenje o prošlom, u stvarnosti je bila pretenzija prema Bogu. Idite, pregledajte ispočetka svoj život, vratite se za sat vremena, vidjet ćemo što ste napravili.

Kada je žena došla, bio sam prijatno iznenađen: njezino polje se potpuno očistilo.

- Neočekivano dobri rezultati, - kažem njoj.

- Znae, ovaj sat vremena nisam se molila, samo sam hodala i razmišljala, a onda se sve odjednom nekako naglo promijenilo - priznala je ona.

- Čestitam, - odgovaram joj, premda postoji jedan ozbiljan problem. To što se Vaše polje očistilo još ne znači da Vi nećete oboljeti. Recimo ovako: Vaša se situacija znatno poboljšala. Ali iznad Vas, radim prstom krug, vidim tamnu mrlju. To je velika grupa ljudi koja se nalazi na Sjeveru Rusije, više od milion ljudi. Vaša nepravilna orijentacija, agresija, djelovala je na njihovo stanje. Što dalje čovjek napreduje u duhovnom razvoju, to ga veća količina ljudi, intuitivno ili svjesno, slijedi. Pored njegovih pluseva oni, dobivaju i njegove minuse. To su Vaša duhovna djeca koja ovise o Vama, to nema veze s time što Vi sada ne živite u Rusiji. Znači, dok čistite svoju dušu, nemojte zaboraviti na njih. Najteže bolesti koje traju više od jednog života često se objašnjavaju nanošenjem štete ne samo fizičkim, već i duhovnim potomcima. Ispada ovako: što više dobroga mogu učiniti ljudima, to će opasnije biti i za mene i za njih. Naravno, velika opasnost i velika odgovornost. Što smo bliži Bogu, što je stepen našeg razvoja viši, to veću sreću i užitak osjećamo: to znači da ćemo utoliko veću bol osjećati ako to izgubimo. Zato prije nego što čovjeku daju sreću, prvo mu daju osjećaj bola, i što više te boli on može podnijeti i sačuvati Boga u duši, to više sreće on može dobiti. Gledajte (pokazujem prstima razmak): u materijalnim vrijednostima postoji određena doza ljubavi, u duhovnim vrijednosti (rukama pokazujem veći razmak) ona je znatno veća. U Univerzumu, u ljubavi prema njemu i prema ljudima još veća. U savršenstvu, stvaralaštvu, rađanju djece, još veća, itd. Što je značajnija doza ljubavi, to jače je iskušenje da se od te konačne doze stvori cilj i da se zaboravi o beskonačnosti - o Bogu. Zato ne dozvoljavaju svakom čovjeku osjetiti više trenutke ljubavi, stvaralaštva i savršenstva. On se ne može uzdići iznad njih, i ne može podnijeti gubitak. Ako ovisimo o njima, mi nećemo moći podnijeti njihov gubitak. Da bi se moglo uzdići iznad toga i izdržati bol, treba jednom zauvijek shvatiti da je ljubav prema Bogu iznad bilo kojih ljudskih vrijednosti. I ne samo shvatiti, već to i osjetiti. Ako čovjeku nedostaje snage da se uzdigne, da bi preživio on se odriče svega svetoga. I, premda izgleda čudno, on na neko vrijeme postaje bliži Bogu nego prije.

Neizbježno idemo ka sve većoj količini sreće i ljubavi, ali svaki put moramo osjetiti da su to sredstva.

- A recite, bol u duši, da li je to naznaka zakvačenosti za ljudske vrijednosti ?

- Ništa slično. To je znak visoke senzibilnosti koja je povezana s vladanjem višim ljudskim vrijednostima. Znak zakvačenosti je ako se ne želi i ne zna podnijeti bol kod gubitka i ponižavanja vrijednosti. Unutarnja agresija je odgovor na traumatizirajuću situaciju.

- Dobro. Viši cilj jest ljubav prema Bogu, - kaže žena. - Ali, da bih preživjela, moram postaviti za cilj zaradu novaca, razvoj sposobnosti i želju da pomazem ljudima. Kako ćemo s time?

- Zamislite: izlazite iz kuće i idete u trgovinu, jedno vrijeme to je cilj. Nakon što ga realizirate, on će nestati, je li tako ? Vraćate se u stan, stavljate nogu na stepenicu: u tom trenutku je to Vaš cilj. Ako podignete pogled, vidjet ćete podest, i to je cilj, ali je previsok. Ako ovaj cilj postane apsolutan, Vi ćete prespavati na podestu. Vi ne vidite vrata stana, ali težite da dođete do njih, da ih otvorite, i da se vratite kući. Tako svaki čovjek ne vidi Boga, no mora težiti ka njemu i pritom očuvati prioritet cilja. Ali taj povrat ne izgleda onako kako mi ga zamišljamo. Mi smo izašli iz Boga i nosimo njegovu česticu u svojoj duši. Preko tog dijela mi se ujedinjujemo s njim. Povrat Bogu je povećanje te vječne čestice u duši.

- Slušaj, - obratili su se mi moji suradnici. - Imamo interesantan slučaj. Telefonirao je dečko. On već godinu dana ne spava. Povremeno izlazi iz svog tijela. Gleda sebe sa strane. Ima osjećaj da živi u nekom nerealnom svijetu.

Drugi dan mladi muškarac telefonira opet i ja s njim komuniciram. Na prvi pogled situacija izgleda neobična a objašnjava se na vrlo običan način. Za njega su stvaralaštvo, kreativnost i rađanje djece postali najviši cilj. Takva orijentacija stvara uvrede na cijeli svijet, osuđivanje, ljubomoru, uvrede na sebe i odsutnost želje za životom. Osim toga, još i apsolutizacija savršenstva daje pojačanu oholost, želju da nametne svoju volju drugima itd. Za njega su već predviđena harmonična djeca, i u takvim slučajevima učestalo blokiranje teškom bolešću ili nesrećama može omesti pojavljivanje djece na svijet: zato se ponižavanje ljudskih vrijednosti odvija uz osiguranje. Naglo otupljenje osjećaja, osjećaj iluzornosti svijeta oko nas, smanjenje emocionalnih kontakata i nestabilna psiha kod roditelja često svjedoči o tome da je njihovo dijete izuzetno i da je prva pomoć za njega rad roditelja na sebi.

Telefonira moj znanac iz Amerike.

- Moj sin je u reanimaciji. Prima infuziju, stanje je jako teško. Liječnici ne mogu odrediti dijagnozu. Jučer smo mu rekli da u obitelji očekujemo još jedno dijete, tj. da je mama trudna. Možda je to nekako djelovalo na pogoršanje zdravlja ?

- U pravu ste, - odgovaram. - Od majke je on naslijedio apsolutizaciju ljubavi prema ljudima, apsolutizaciju rađanja djece. Za njega je voljeni čovjek apsolutna vrijednost, on se panično boji izgubiti ga. Takvo se dijete boji ostati samo, boji se neočekivanih situacija, osjeća užas od pomisli da može umrijeti, bit će uvijek ljubomorno i uvredljivo. Od Vas je naslijedio želju za savršenstvom, kontrolu nad situacijom, sretnu sudbinu, tj. da se realizacija planova i želja postavi za samocilj. Zato on ne želi i ne može podnijeti traumatizirajuću situaciju. Kada je Vaš sin saznao da će se u obitelji pojaviti još jedno dijete, njegova agresija je eksplodirala prema onome koji nehotimice može prikratiti ljubav. Za njega je teritorij ljubavi apsolutna vrijednost i on tamo neće nikoga pustiti. Eksplozija agresije pretvorila se u program samouništanja. Sada se imunološki sustav dječaka raspada. To istovremeno udara po više organa, zato liječnici ne mogu odmah odrediti dijagnozu. Vremenom to može prerasti u ozbiljnu bolest, a oštećenje organa će se određivati karakterom i poimanjem svijeta dječaka. Ako se agresija očitovala kao uvreda na sudbinu - bit će to učestala upala pluća, gastritis, a kod jače agresije - rak želuca ili pluća. Budući da je već proradio program samouništanja, blokiranje preko sluha nije se dogodilo, i može se pojaviti ili teško oštećenje crijeva ili urogenitalnog sustava.

- Recite, da li se može nešto napraviti u ovoj situaciji ?

- Naravno da se može. Vaša žena bi trebala skinuti sve pretenzije prema onima koji su vrijedali njezine osjećaje ljubavi i povjerenja. Mora moliti da iz duša sina i potomaka nestanu uvrede na druge ljude i na sebe, te da viša sreća za nju, djecu i potomke bude ljubav prema Bogu. A želja da se ima djecu, voljeni čovjek, obitelj - to su sredstva za to. Vi se morate zahvaljivati Bogu za sve nesreće, uvrede, poniženja, nepravedni odnos od strane drugih ljudi i sudbine. Počev od danas, učite se biti ponizan i raditi ustupke. U molitvi ponavljajte da sve ljudske vrijednosti, u prvom redu vlast, moć i savršenstvo za Vas budu sredstvo, a ljubav prema Bogu cilj.

- Može jedno pitanje ?

- Da.

- Moj sin je posvojen. Ima li to neko značenje ?

- Praktički nema. Kao prvo, on je bio Vaš sin u pretprošlom životu; drugo, identičnost polja s poljem njegovog fizičkog oca iznosi 7%, a s Vama - 80%; treće, da dijete ne bi preuzelo Vašu karmu, više puta ga podsjećajte da on mora voljeti Boga više nego tatu i mamu. Zašto kućne životinje preuzimaju karmu svojih vlasnika, onda se razbole i ugibaju ? Zato što su one ovisne o vlasniku, dobivaju od njega hranu, i gazda za njih postaje cilj. Što ćete više dovoditi dijete u ovisnost o Vama, to će više "prljavštine" ono preuzeti, to će biti nesretnije i to jače ćete vi za to platiti. Ako će sin imati osjećaj da sve dobiva od Boga, premda i preko roditelja, njegovo će osiguranje u složenim situacijama djelovati i na vas.

Drugi dan moj znanac telefonira opet.

- Jučer sam otišao djetetu u bolnicu. Liječnici su rekli da ništa ne shvaćaju, ali dijete je potpuno zdravo, infuzija mu nije potrebna, lijekovi nisu potrebni, jedino što je potrebno - to je da ga odvedem kući.

Pogledao sam polje dječaka, ono je stvarno bilo u granicama normale, ali to je bio "svjež" slučaj, koji nije bilo teško ispraviti. Zapuštene slučajeve u kojima je duša izgrizena ljubomorom ili odsutnošću volje za životom vrlo je teško liječiti. Premda, ponekad i za jedan sat, čovjek može promijeniti svoj odnos prema svijetu i ozdraviti u nekoliko sati ili dana.

Moj znanac je kupovao stan. Jednom, navečer, navratio sam k njemu na posao. Izgledao je jako zabrinuto.

- Znaš, ima jedan stan, jako dobar. Sutra će se znati da li će mi ga prodati ili ne. Osim mene ima još kupaca. Čak mi je i tlak skočio, - priznao je on.

- Uz takav odnos ti ćeš izgubiti ne samo stan, već i zdravlje. Tamo, gore, sve je već odlučeno. Ako je tebi suđeno da ga dobiješ, dobit ćeš ga, i uzrujavanja su besmislena i štetna. Ako tebi nije suđeno dobiti taj stan, nećeš ga dobiti, bez obzira na to kakve ćeš akrobacije izvesti, a ako ga ipak uspiješ dobiti, oduzet će ti zdravlje ili život.

Drugi dan u devet ujutro mom su prijatelju telefonski javili da će stan uzeti drugi kupac. On je doživio snažan stres, ali se nakon desetak minuta sjetio svojih riječi. Skinuo je zamjerke i nezadovoljstvo situacijom, i odmah se smirio. Tri sata nakon toga, opet su mu telefonirali i javili da je drugi kupac odbio stan te da može doći donijeti predugjam. Sastao sam se s njim isti dan. On mi je, smješkajući se, ispričao o svemu kao o zabavnoj komediji. Pogledao sam njegovo polje i polako rekao:

- U ovom slučaju nije samo element komedije već i tragedije. Tvoja podsvjesna agresija sada iznosi 300 jedinica. Opasno po život za tebe je 180 jedinica. Za nekih godinu i pol dana ti bi mogao dobiti rak desnog krila pluća. Imao si snažnu uvredu na sudbinu, na sebe, na situaciju. Za deset minuta ti si u sebe ugurao takav snažan program samouništaavanja, koji bi se nakon određenog vremena vratio ili teškom bolešću ili potpunim raspadom u sudbini.

Još jedan slučaj.

Putovao sam autoputom iz Haife u Tel-Aviv, bilo je to navečer. Cesta je ravna, naprijed skoro da i nije bilo vozila. Po desnoj traci vozila su išla brzinom 60-80 km/sat, po lijevoj traci 90-100 km/sat. Približili smo se automobilu koji se kretao po lijevoj traci malom brzinom.

Počeli smo trubiti vozaču da bi se maknuo udesno, ali taj upće nije reagirao. Nakon nekoliko minuta moj je suvozač počeo polako bijesniti.

- Pusti, zdravlje je važnije, - rekao sam mu. Idemo ga zaobići zdesna. Iza nas se već stvorila kolona.

Polako smo zaobišli ovaj auto i vidjeli da za volanom sjedi žena. U to se vrijeme njezinom vozilu približio minibus i počeo isto tako žmigavcima davati signale. Opet nikakve reakcije. Vozač minibusa je pretekao auto, i gotovo se zaustavio ispred nje kako bi izbjegao sudar, a ona bi ipak trebala skrenuti na traku pored. Ali ništa od toga. Žena je još prilično smanjila brzinu i nije prešla na drugu traku. Mi smo nastavili dalje, a kolona automobila koja je žmigala i trubila ostala iza nas. Tamo su se, po svemu sudeći, svađali. Pogledao sam što je bilo s poljem te žene prije gore opisanog događaja: polje je deformirano ambicijama i ohološću. Savršenstvo i sretna sudbina. Sve je jasno. Svi su u krivu, ona je u pravu. Svi su nitkovi, ona je svetica. Prije ove situacije njezina je podsvjesna agresija bila 100 jedinica. Razina opasna po život za tu je ženu 180 jedinica. Sada se u njezinoj duši dogodila ekspozija agresije prema ljudima koji su ju, kako je ona smatrala, nepravедno uvrijedili i ponizili. Podsvjesna agresija skočila je za nekoliko puta, i što je najopasnije, dogodilo se prebacivanje u duše djece i unuka. Sada, čak i ako ta žena potpuno promijeni odnos prema situaciji i skinе pretenzije, to će olakšati njezino stanje za otprilike 20%. Značajno je stradala energetika u zoni grla i genitalija. Nakon nekog vremena ona će zaboraviti na ovaj događaj, doći će liječniku i započet će dugo i mukotrpno liječenje.

To sam rekao mom suputniku. Onda je on pitao:

- Jedna moja znanica ima rak prsa, da li bi mogao reći uzrok ?

- Obično je to zbog uvreda u svezi s temom ljubavi, - odgovorio sam. To je čisto zemaljska stvar. Neprekidno nezadovoljstvo zbog novca, materijalnom stanjem, situacijom.

- Apsolutno točno, - potvrdio je on. - Muž dobro zarađuje, kupio je vilu, a ona je stalno svime nezadovoljna.

Dok se čovjek vozi u atomobilu te se, ne pridržavajući se saobraćajnih zakona, u nešto zabije, time on može izazvati raspad cijele sudbine. U svojim životima mi se ponekad zabijemo i osjećajima. Jedino što se ove tragedije događaju neprimjetno, i posljedice se ne uočavaju odmah. Ako čovjek ne pozna duhovne zakone, on je nalik onome koji vozi a da ne poznaje saobraćajne zakone. Premda, čak i onaj koji ne poznaje te zakone, ali očuva ljubav u duši, intuitivno će se ponašati kao i onaj tko ih dobro zna. Ljubav i dobronamjernost, čak i kod nepoznavanja duhovnih zakona, omogućavaju im da prežive na autoputu koji se zove život.

Na tretmanu žena mi je ispričala da je prije 15 godina poginula njezina malena kćerka.

- Osjećam da ju ne mogu zaboraviti. Kao da je ona uvijek pored, i meni je jako teško.

Gledam u čemu je razlog. Majka je prenijela na kćerku apsolutizaciju ljubavi prema ljudima i svijetu. To otežavanje duše kćerke muči također i djevojčicu. Želim općim riječima to ispričati majci, ali u sljepoočici osjetim bol. Duša njezinog djeteta kontaktira sa mnom i želi prenijeti neku informaciju.

- Prenesi joj da je željela umrijeti za vrijeme trudnoće.

Gledam po periodima, i vidim snažan program samouništanja u 5, 6 i 7. mjesecu trudnoće. Bilo je to izazvano uvredama na muža.

- Niste htjeli živjeti u drugoj polovici trudnoće.

- Ne, toga nije bilo.

- A na muža ste se vrijeđali ?

- Da. Jako. On je u to vrijeme pio.

- Znači tako, uvrede na muža izvana su se iznutra manifestirale kao gubitak želje za životom. Taj je program, pojačan u duši kćerke, doveo do njezine smrti. Uz to, iste ste emocije prenijeli i na drugu djecu.

- Dal - klima glavom. - Moje drugo dijete je udario auto i ono je čudom ostalo živo.

- Čistite svoju dušu, - obraćam se ženi, - molite se za potomke - rođene, nerođene i umrle. Usput, vašoj kćerci za nekoliko godina predstoji novo rođenje. Njezini budući problemi

sa zdravljem nakon njezinog rođenja djelovali bi i na Vas. Koliko očistite dušu kćerke retrospektivom cijelog života, osjećajući umjesto uvreda ljubav, toliko će njoj biti lakše da se pripremi za drugo rođenje i izvrši ga.

- Vaša druga knjiga ostavila je težak utisak na mene, - žali se jedna pacijentica. - Osjećaj bezizlaznosti. Zar je moguće cijeli život proživjeti u kajanju. Za normalnog čovjeka nije moguće da proživi život bez uvreda, koliko god ih potiskivao u sebi. Štoviše, svima sam već oprostila, a Vi kažete da kod mene iznutra još ima puno uvreda.

- Ja vidim ono što Vi ne vidite, - odgovaram. Vjerujte mi: dušu je puno teže očistiti nego svijest. Tko kaže da se ne smijete vrijeđati? Upravo suprotno, ne smijete potiskivati uvredu. Bez obzira kakva bila uvreda izvana, iznutra ona mora biti ljubav. U dubini duše svakog čovjeka postoji Bog i mi ga uvijek moramo voljeti. A kajanje - to je tek prvi korak. Prije punjenja čistom vodom, ribnjak treba prvo očistiti od mulja. Vi pak mislite samo na prljavštinu. Ne smije se tako.

- No, dobro, onda recite kako živjeti bez zamjerki prema ljudima oko nas, a takve se zamjerke kod mene stalno pojavljuju.

- Prvo, treba neprekidno uvjeravati svoju dušu pomoću misli, riječi, emocija da je ljubav prema Bogu najveća sreća. Kažete 90 puta "da", a onda jednom "ne" - i možete ispočetka. Što se tiče zamjerki.

Prije zamjerke postoji strah da se nešto ne izgubi. Bog vodi svakog čovjeka, ponašanje čovjeka mora Vas približiti Bogu, sviđalo se to Vama ili ne. Pokušajte živjeti s osjećajem da Vas bilo koji Vama blizak čovjek svaki čas može izdati, uvrijediti, posvađati se s Vama ili umrijeti. Na početku će biti teško, ali će kasnije ljubav ostati a pretenzije će nestati.

Mladom čovjeku koji je došao kod mene na tretman objasnio sam da je kompleks manje vrijednosti rezultat unutarnjeg kompleksa punovrijednosti. Duša je zakvačena za savršenstvo, umijeće upravljanje sudbinom, snažna je unutarnja nadmenost i prezir prema ljudima. Zato ga ljudi ponižavaju i nikako da se stabilizira sudbina.

- Da li se može osim molitve postiti i gladovati?

- Naravno. Isključenje iz ritma komunikacije, vježbe disanja i ograničenje u hrani dobro pomažu.

Nakon određenog vremena on je opet došao i počeo pričati.

- Čim sam počeo gladovati osjetio sam naglo poboljšanje pamćenja i sposobnosti. Shvatio sam da se zakvačenost smanjila i zato se stanje poboljšalo. Počeo sam dobivati hrpe ponuda za dobar posao. Pomladio sam se za šest do osam godina. Nakon određeneog vremena sam prekinuo gladovanje. Odmah su prestale ponude za posao, a odnos okoline je, umjesto neutralnog, postao preziran. Primjetio sam jedanu zanimljivu stvar: iznutra sam počeo prezirati susjeda. Nakon pola sata taj je uletio u moju sobu i napravio urnebes zbog nekog bezazlenog razloga.

- Izgleda da se prezir pojavljuje prije nego nas ponize: nakon ponižavanja on ili će nestati, ili će se učvrstiti i zatim izazvati raspad karaktera ili zdravlja.

- I tako, - nastavio je mladi čovjek, - prelazim na glavno. Morao sam se zaposliti i odlučio sam ponovo gladovati. Ali ovaj put sve je bilo drugačije. Prvo, nitko nije telefonirao u vezi s poslom i nitko ništa nije nudio. Drugo, osjetio sam fizičke bolove, treće, ostario sam za desetak godina. Moji znanci, kad su me vidjeli, ostali su zaprepašteni. Shvatio sam da sam nešto prekršio.

Gledam njegovo polje prije gladovanja i poslije gladovanja i počinjem shvaćati u čemu je stvar. Bila je to apsolutizacija savršenstva i sretne sudbine. Za vrijeme prvog gladovanja i jedno i drugo bilo je blokirano. U drugom slučaju je gladovanje skinulo zakvačenost za savršenstvo, ali je pojačalo apsolutizaciju sretne sudbine. To se zove "svu prljavštinu utjerati još dublje unutra". Na tom principu djeluju mnogi lijekovi. U prvom slučaju gladovanje je bila stepenica prema Bogu, u drugom - stepenica prema osobnoj sreći. Eto zašto svjetske religije preporučuju obveznu molitvu za vrijeme posta. Ali, ako se čovjek moli samo da bi ozdravio, ciljem molitve

postaje fizičko tijelo a ne spajanje s Bogom preko osjećaja ljubavi koja raste u duši. Molitva stvarno može pomoći onome koji shvaća da će preko molitve i očuvanjem ljubavi u duši dostići višu sreću, bez obzira da li će biti fizički zdrav ili ne.

Iz Nišnjeg Novgoroda telefonira pacijent koji ima problema s psihom.

- Ne osjećam se bolje, dapače, počelo je pogoršanje.

- Da li sam Vam govorio da je kod Vas zakvačenost za sposobnosti i intelekt ? Govorio sam da je to gornji sloj , u osnovi kojega se nalazi zakvačenost za savršenstvo ?

- Da, govorili ste to.

- Kod Vas zakvačenost za savršenstvo ne da je nestala, već se pojačala. Vi ne radite na sebi.

- Iskreno rečeno, nije mi sada do toga, - odgovara pacijent. Bolje mi recite da li će se moje financijsko stanje poboljšati? Naša mala firma je na rubu propasti, puno ovisi o meni. Sada mi je to najvažnije. Recite, što bi trebao napraviti da se popravi financijsko stanje ?

- Fućka mi se za Vaše financijsko stanje, - grubo mu odgovaram. Meni je bitno spasiti Vaš život. Kod Vas je deformacija struktura polja na po život opasnoj razini. Ako ćete se i dalje toliko uznemiravati zbog novca, Vi ćete jednostavno umrijeti. Kod Vas je zakvačenost za savršenstvo takva da Vi morate biti poniženi u svemu. Za Vas je novčano blagostanje prije svega dokaz Vašega savršenstva. Kada počnete žaliti, bojati se, osjećati tjeskobu, tj. unutarnju odsutnost želje za životom, to znači odsutnost želje da se prihvati poniženje u savršenstvu. Novac treba zarađivati, ali ne smijete neprekidno na njega misliti. Sada Vas liječi nedostatak novaca. Ako nećete moći prihvatiti ovu situaciju, liječit će Vas psihičkim poremećajem. Ako ćete se i dalje uznemiravati zbog toga, umrijet ćete. Da li ste me shvatili ?

- Shvatio sam, - odgovara pacijent.

Sudeći po njegovom polju on je stvarno shvatio, sada sam za njega miran.

Zanimljivi slučaj sam imao u Izraelu. Obratio mi se jedan muškarac s određenim problemima. Na fizičkoj razini ništa naročito, a kada sam pogledao karmičku sliku, u mislima sam ispustio jauk. U njegovom polju u nizu su se vukle linije smrti. Podsvjesna agresija prema ljudima - nekoliko tisuća jedinica. Kod takve agresije obično vidim neizlječivog bolesnika ili čovjeka koji umire. Program je tako velike dimenzije da ga još nije stigao razrušiti na fizičkoj razini: on će isplivati na površinu za jedno pet godina, no bit će kasno.

- Kod Vas je snažna agresija prema židovskom narodu, osuđivanje i prezir. Pacijent je zaprepašten.

- Oprostite, ali potpuno ste u krivu. Ja sam i sam židov-emigrant, živim ovdje ne jednu godinu, sve mi se ovdje sviđa.

Opet gledam njegovo polje i opet vidim snažnu agresiju prema velikim grupama ljudi. Vjerojatno je ta agresija posljedica:treba vidjeti što je ispod nje. Koncentriram se i prolazim jedan za drugim karmičke slojeve. Sada je slika jasnija. Prije toga bio je prezir i osuđivanje velikih grupa ljudi u Njemačkoj i Sovjetskom Savezu. Pacijent se i dalje čudi.

- Nikada nisam nikoga prezirao, jedini izuzetak - to je fašizam.

- Ali fašizam je vrsta socijalizma. Vjerojatno su postojali trenuci kada ste osjećali prezir prema socijalizmu ?

-Muškarac se polako prisjeća.

- Da, moglo bi se reći. Sve postaje jasno.

- Sad ću ukratko objasniti cijelu shemu, - kažem. - Ako ja od nekoga radim kumira, molim mu se i postavljam ga za cilj, moja će se duša srasti s njim i najmanje nepravilno ponašanje izaziva divljačku bol, uvredu i osuđivanje. Sve se to skuplja. Na kraju, duša i svijest se okreću od kumira i počinju ga prezirati. Bilo koja agresija zakvačuje nas za nešto. Čim jače žena prezire i osuđuje one koji su uvrijedili njezinog muža, to jače od njega stvara kumira i na kraju će se vrijeđati već na njega. Dugi niz godina u duši ste nosili osudu fašista, komunista itd. Židovski je narod zato za Vas postao kumirom. Sada vi ništa ne slutite, ali u dubini Vaše duše već rastu zamjerke svom narodu. Sve to može i da ne dođe u površinske slojeve svijesti, ali nakon

određenog vremena izlažete se riziku da teško i neizlječivo obolite. Da ne bi došlo do unutarnje mržnje prema svom narodu ne smije se prezirati druge narode.

- A kako se onda odnositi prema fašizmu ?

- Vi ste prezirali fašiste. Ali, svaki fašista je vodič određene ideologije. U osnovi te ideologije su određene ideje. Fašistička ideologija davala je mogućnost pojedincu da bude sretan na račun drugoga. Da bi se stvorila sreća za druge, trebalo je uništiti manji dio onih koji su ometali tu sreću. Viši je cilj, i smisao života, osigurati raj na zemlji. A takve ideje su postojale već odavna, sjetite se antičke Sparte. One postoje i sada. Mijenjaju se samo njihovi nositelji. Povremeno će se pojavljivati grupe ljudi koje će početi smatrati da je glavni uvjet za postizanje njihove sreće - uništavanje onih koji misle drugačije, i realizacija ideje sreće na bilo koji način. A čovječanstvo koje je prije apsolutiziralo zemaljske vrijednosti, a sada apsolutizira duhovne ? A ratovi zbog ideje, koji su puno okrutniji od onih koji se vode zbog komada kruha ? Ali sve je određeno Bogom i čovječanstvo se u ovoj situaciji nije našlo slučajno. Duhovna razina čovječanstva je porasla i približila se onom stupnju koji se može svladati samo uz puno veću količinu ljubavi prema Bogu. Ljubav spašava sve, a zamjerke sve utapljaju. Sjećate se priče kada je Bog uništio grad s grijšnicima? Ali, ako bi se tamo našlo samo nekoliko svetaca, On bi poštedio grad. Svaka grupa ljudi ima duhovnog lidera koji ne moraju znati da su to oni. I ako sveci počnu prezirati i osuđivati, šanse za preživljavanje onih koji su s njima povezani naglo padaju. Danas unutarnje stanje svakog čovjeka može djelovati na sudbinu cijeloga čovječanstva. Ono bratsvo i jedinstvo o kojem smo maštali doći će prilično brzo. Već sada jedan čovjek može uništiti velike grupe ljudi. Uskoro će doći vrijeme kada će jedan čovjek moći uništiti cijelo čovječanstvo. I da bi se preživjelo, bit ćemo prisiljeni prisjetiti se takvih stvari kao što su današnja polumitska pedagogija, odgajanje morala i ljubavi kod djece.

Sjedim u manjoj sobici u kojoj primam pacijente. Na stolicu ispred mene su papiri. S desne strane mali ormarić na kojem se nalaze nekoliko pakovanja sokova. S lijeve strane je prozor kroz koji se vidi dugačka pješčana plaža zalivena suncem, a dalje, do horizonta, Sredozemno more. Mjesto se zove Bat-Jam. Gledam u pacijenta ispred sebe i razmišljam o tome kako ovdje, u Izraelu, opipao sam još jednu važnu kariku. Dakle, postoji Univerzum u kojem su tri sustava vrijednosti: zemaljske, u svezi s materijom; duhovne, u svezi s prostorom; i ljubav prema ljudima i svijetu, u svezi s vremenom. Postoji sila koja stvara naš Univerzum. U našim osjetilima to su stvaralaštvo, kreativnost, rađanje djece. Postoji sila koja ruši naš Univerzum. U našim osjetilima su to - vlast, moć, savršenstvo. Postoji sila koja stabilizira: nju mi doživljavamo kao vjeru u ljude, svijet oko nas, vjeru u Boga.

Mislio sam da u ovim trima komponentama više nema prostora, vremena i materije. Kasnije sam shvatio da one postoje, ali tamo su one potpuno drugačije. Nema tome davno, otkrio sam novu strukturu. Stotinu puta sam pokušavao odrediti što je to, odvijao sam to u situacijama s pacijentima i malo-pomalo počeo se ocrtavati novi model. Ovaj model sam nazvao "Viša Božanska namjena". U nju su ulazile sve gore navedene strukture, ali prioritet je bio na onoj koja se zove "moć i savršenstvo". Poslije sam uočio njoj analognu strukturu s prioritetom kreativnosti i rađanja djece, tj. ostale su nešto kao dvije suprotnosti. Jedna koja sve stvara, druga koja svime upravlja. Po logici bi trebala postojati treća - koja vraća Bogu, ali nju nisam uspio pronaći.

Prije mog odlaska u Izrael telefonirao je znanac:

- Čuj, bi li mogao pogledati moje polje? Kćerka se razboljela. Otputovao sam k njoj. Na mokrom kolniku me je naglo okrenulo i neočekivano bacilo na suprotnu traku. Kako sam ostao živ, i da čak nema štete na autu, nikako da shvatim.

- Kod tvoje kćerke je zakvačenost za ono što ja zovem "Božanska namjena", za neku posebnu sudbinu i unutarnju nadmenost zbog osjećaja izuzetnosti. To se liječi raspadom sudbine. Kod tebe je sličan program. Ti si putovao kod kćerke, mislio si na nju, i počela je rezonansa programa: tebe je spasilo to što si svoju unutarnju nadmenost prema ljudima uspio svladati i što nisi bio naročito kivan na sudbinu. U suprotnom, moglo je biti gore.

Kod izraelskog naroda uočio sam dvije bitne zakvačenosti.

Prva je apsolutizacija svoje namjene, svoje sudbine. Apsolutizacija ljubavi prema svijetu i prema stvaralaštvu se liječi okrutnim i nepravednim odnosom sa strane svijeta. Apsolutizacija više namjene se liječi raspadom i udarcima sudbine. Neumješnost da se očuva ljubav kod poniženja ovih viših vrijednosti stvara prilično puno problema. Kada sam to objašnjavao ljudima, apsolutizacija kreativnosti i ljubavi prema svijetu su se skidale prilično brzo, ali sa sudbinom je bilo teže. Osjećao sam da moram pronaći prave riječi, i na kraju sam ipak našao. Shvatite: ako čovjek osjeća da postoji nekakva namjena, neka sudbina, to je kao da Vas vodi Bog. To je osjećaj kontakta s Bogom. I čim je tak kontakt jači, to više dobivamo kreativnih i stvaralačkih sposobnosti. To više je kod nas moći i savršenstva. Stupanj ovog kontakta je kod svakog čovjeka individualan. I tako, unutar svakog od nas je kontakt s Bogom potpuno isti, tamo nema razlika, svi smo isti. Izvana, pak, obrnuto je - kod svakog je različit. Ovaj kontakt je u svezi s našom svješću i iluzijama. Budući da je površinski kontakt različit, to je već ljudska vrijednost, za nju je moguće zakvačiti se isto kao i za druge. Znači, počinjemo prezirati one kod kojih je on manji. Moramo dakle povremeno gubiti ove vrijednosti. To se događa preko neočekivanog i nepravednog raspada sudbine. Stvara se osjećaj da je nam Bog okrenuo leđa i zaboravio na nas. Onda treba tražiti Boga ne izvana, već iznutra, u osjećaju ljubavi koji ne ovisi o ničemu. Stari se kontakt pri tome ruši, a novi, veći, se stvara. Zato je umijeće sačuvati ljubav bez zamjerki prema sudbini i Bogu, dok se događaju potpuno nepravedne nesreće i vrijeđa se najsvetije - to je umijeće da se napravi još jedan korak prema Bogu, još jedan korak prema najvišoj sreći. Zamislio sam se i gledam kroz prozor koji je okrenut prema plaži. Bog zna odakle, po samoj ivici mora jaše na malom konju dječak. Slika je pomalo fantastična. Osjećaj nekakve nerealnosti. Onaj prostor i vrijeme u kojima sam malo prije postojao su nestali.

Mlada žena koja sjedi ispred mene počinje nešto govoriti i ja jedva otkidam pogled od suncem zalivenog pijeska i nemirnog mora. Žena vadi novine koje izlaze u Izraelu.

- Tu ima jedan članak, - kaže ona. - Novine su izašle ovaj mjesec, u veljači. Tu pišu isto kao i u Vašoj knjizi. Sjećate li se da ste pisali kako se iznad Antarktika nalazi zona izlaska u druge svjetove i kroz nju duše dolaze na Zemlju ?

- Naravno da se sjećam, - sliježem ramenima.

- A kako ste to odredili ?

- Ništa posebnog nije bilo u tome, - odgovaram. - Ako odnekud dolazi agresija, tražim iz kojeg mjesta na Zemlji i iz kojeg svijeta ona dolazi, onda se je lakše orijentirati. Ako imam dubinski negativni program, ponekad gledam ne samo svoju prošlost, već i prošlost one grupe s kojom ona može biti povezana. Programe velikih dimenzija koji se tiču cijelog čovječanstva i koji su povezani s događajima iz prošlosti, napipao sam ne na samoj Zemlji, već na prostoru iznad Antarktika. Kasnije, kad sam počeo temeljitije proučavati taj prostor, pojavili su se neočekivani zaključci.

- Idem se moliti, - kaže žena, - a Vi u međuvremenu pročitajte članak.

Počinjem proučavati članak. Jako je zanimljiv. Novine se zovu "Eho". Sumnjam da je informacija koja je u njima izložena bila podvrgnuta provjeravanju: nedavno je američka istraživačica koja živi u Washingtonu dala izjavu novinarima. U kolovozu 1994. godine, zajednička američko-britanska ekspedicija bavila se istraživanjima na Antarktici. Na nebu iznad Južnog pola znanstvenici su uočili neobično kretanje zraka premda nije bilo vjetrovito. Vrijeme je bilo sunčano a ciklona je i dalje bila prisutna. U tom su smjeru uputili aerostat s različitim davačima i pričvrstili ga dugačkim užetom. Kada je aerostat došao u centar ciklone iznenada je nestao. Da nije tog užeta koje je ostalo visiti u zraku, nitko ništa ne bi shvatio. Kada su povukli užu, aerostat se opet pojavio. Stručnjaci su počeli očitavati uređaje i doživjeli šok. Svi davači vremena su pokazali kolovoz 1964. godine, tj. aerostat je odletio u prošlost Zemlje. Tim pitanjem se sada bavi Ministarstvo obrane. Ako je to sve tako, to prodor u tu zonu može za čovječanstvo značiti nepredvidive posljedice. Sve je zanimljivije, i ja crtam vremenski model Zemlje: prošlost, sadašnjost i budućnost nalaze se u njezinom centru. Iz centra vode vremenski

kanali i izlaze na površinu Zemlje u skladu s razlikama tijeka vremena. Iznad Antarktika je izlaz u Budućnost, ali veći se dio vremenskog polja orijentira u prošlost. Područje Sjeverne Amerike je sadašnjost: budućnost se nalazi iznad Sjevernog pola, ali ona je prostorno zatvorena i izlazi, iz nepoznatog razloga, na Istoku, u Aziji. Pacijentica se nakon određenog vremena vraća i mi diskutiramo na tu temu.

- U svojim knjigama niste nikad pisali o Šambali a o tome su pričale stotine, tisuće ljudi i to prosvjećeni. Recite da li to stvarno postoji ili ne ?

- Mislim da se može reći i da i ne, - odgovaram.

Žena začuđeno gleda u mene. Pokazujem papir na kojem sam nacrtao zemaljsku kuglu. Vidite, prostor iznad Antarktika - tu je uglavnom prošlost. Vidite Sjevernu Ameriku - tu je sadašnjost, s tendencijom u prošlost. Vidite Sjevernu Europu i dio Azije - tu je sadašnjost, s tendencijom u budućnost. Zona budućnosti izlazi iznad Himalaja. Vjerojatno je to ta Šambala koju su svi spominjali. Čovjek koji živi u zoni kontakta s budućnošću može otvoriti svoje sposobnosti, mogućnosti za vidovitost su brže nego u drugim zonama zemlje. Sudeći po svemu, u ovim mjestima se je dogodilo ubacivanje informacija iz budućnosti. Ono što mi zovemo "leteći tanjuri" moglo se pojaviti iz te zone. Zato nije isključeno da je prodor u prošlost, uz pridržavanje krutih pravila, moguć.

Odlučio sam provjeriti još jedan model. U drugoj knjizi sam pisao da se čovjek nalazi u trima točkama vremena. Ako su sve one prebačene u prošlost, slijedi teška bolest ili smrt. To jest, ako je težnja u energetici vremena čovjeka u prošlost jača nego u sadašnjost - to može izazvati bolest i smrt. Odlučio sam pogledati vremenske točke Zemlje kao objekta. Prije dvije tisuće godina, jedna točka je bila u sadašnjosti, jedna u prošlosti, jedna u budućnosti. 1990. godine: sve tri točke su prebačene u prošlost. Težnja u budućnost prije 2000 godina iznosila je 40 jedinica, u prošlost - 3 jedinice, tj. razvoj. 1990. godina - u budućnost, 5 jedinica, u prošlost - 25 jedinica. 1990. godine na finijoj razini su se događali degradacijski procesi. Danas postoji rastuća tendencija prema poboljšanju i istovremeno - prema raspadu. To jest, na finijoj razini svijet danas balansira na granici života i smrti. Ako će se orijentacija na budućnost zatvoriti, onda će se cijelom čovječanstvu događati isto što i jednom čovjeku koji u sebi ubija ljubav. U budućnosti ćemo se sve više ujedinjavati s Bogom, znači, količina ljubavi u našim dušama će se povećati. U prošlosti te količine bilo je sve manje. Ako količina ljubavi u čovječanstvu prekorači opasnu crtu, može poginuti ne samo čovječanstvo, već i cijela Zemlja. Zamislite, kako je sve povezano. Ljudi jedan drugom ne mogu oprostiti uvrede, a Zemlja zbog toga mora uginuti.

BUDUĆNOST

Prije odlaska iz Izraela pipao sam još jednu višu strukturu koja se nalazi iznad dvije prethodne i ujedinjuje ih. Nju sam nazvao "viši trenuci ljubavi, povjerenja". Poniženje osjećaja koji je povezan s ovom suštinom događa se ako voljeni čovjek uvrijedi viša ispoljavanja ljubavi, vjere i nade. Više puta sam obrađivao različite modele koji su mogli odraziti kvalitetu ove suštine. Ispalo je nešto čudno: struktura povratka Bogu. Kasnije, već u Piteru dugo sam hodao ulicama pokrivenim snijegom, i obalom Neve, ali nisam mogao smisliti naziv za nju. Preostalo mi je, kao i uvijek, dovesti svoje polje u red. Sve češće su izlazili programi koji su povezani s prekršajima čovječanstva u budućnosti. Jednom, neočekivano, došlo je prosvjetljenje: upravo struktura povratka Bogu jest sve što je stvoreno Bogom, samo u budućnosti. Najlakše je, od svih drugih vrijednosti, uzdići ovu strukturu iznad Boga: to se liječi izdajom i poniženjem viših osjećaja ne samo u prošlosti, već i u budućnosti. O budućnosti mi ovisimo jače nego o sadašnjosti. Zato se povremeno i budućnost mora raspadati, jer bliže Bogu u budućnosti bit ćemo u našoj svijesti, a u duši on postoji sada i uvijek. Svaku ideju treba provjeriti činjenicama, a uskoro ću ih imati.

Nakon dolaska u Peterburg primjetio sam da su moji osjećaji počeli pomalo stagnirati. Polako, kao dragocjena vlaga, nestajala je želja živjeti i radovati se. To je ono što sam objašnjavao svojim pacijentima - rastući program samouništanja, koji često dovodi do smanjenja emocionalne pozadine. Opet sam osjetio miris približavajuće smrti. Na fizičkoj i karmičkoj razini polje je bilo manje-više stabilno. Pogledao sam sve svoje vremenske točke - one su bile prebačene unatrag. Usmjeravanje u budućnost - minus 20. Usmjeravanje u prošlost - plus 60. To je otprilike tri puta više od po život opasne razine. Takav osjećaj ponekad imaju ljudi: kod čovjeka je sve dobro, osjeća se lijepo, ali zna da će uskoro umrijeti i nitko mu ne može pomoći. On jednostavno ne postoji u budućnosti.

U svom sam ateljeu imao ritualnu figuricu koju je davno netko donio iz Meksika i poklonio mi je. Ne znam zašto, ali uvijek sam želio staviti ju licem prema dolje, premda sam ju dijagnosticirao, i ona praktički nije bila nosilac podsvjesne agresije. U njoj je bio samo jedan program - orijentacija na budućnost, kumirstvo budućnosti. "Ali to je razumljivo", - mislio sam. Za Asteke su ljudi koji su došli s drugih planeta, iz drugih svjetova ili iz budućnosti, bili oličenje moći, snage, jačine, ljubavi i ljepote. Što je jači bio taj kontakt, to je on izvana blagotvornije djelovao na asteke. Oni su se počeli moliti budućnosti, vremenu. U svim ritualnim figuricama ova orijentacija se učvršćivala, ali čovjek koji se molio budućnosti morao ju je izgubiti. Zato narodi Asteka i Maya nisu imali budućnosti. Vlasnik takve figurice zatvarao je budućnost također i sebi. Što je s većim zadovoljstvom čovjek gledao na ovu ritualnu figuricu, to mu je manje šansi preostajalo za budućnost. Sada sam shvatio zašto sam imao tako čudan odnos prema njoj. Čak je energetika ateljea postala neugodna i teška. Tek nakon što sam sve to shvatio i osjetio, moji su se vremenski parametri poboljšali i stabilizirala se energetika ateljea.

Malo prije sam razgovarao s jednim bivšim pacijentom.

- Kod Vas za nekoliko godina mogu nastati problemi u sudbini. Moguće je da Vaša kćer neće imati djecu. Uzrok - snažna oholost. U osnovi oholosti leži apsolutizacija savršenstva, sretne sudbine, tj. realizacija svih svojih želja i kontrola nad situacijom u strateškom planu, a također i kontrola budućnosti. Za dvije godine će se rješavati pitanje na tankoj razini: da li će ona imati djecu ili ne. Od četvero djece koja moraju umrijeti, jedno mora preživjeti. Njega će čistiti prebacivanjem negativne karme na djeda, tj. na Vas.

Pacijent se zamislio i onda progovori:

- Zadnje vrijeme zanima me astrologija, ona može precizno predvidjeti da li će čovjek oboljeti, umrijeti, sve u dan, čak i sat. Moja astrološka prognoza se ne poklapa s Vašom.

- Apsolutno je moguće, - odgovaram. - Ja vidim ono što se može promijeniti. I ja prognoziram, a ne predviđam. Premda, što se tiče astrologije, niste potpuno u pravu. Nijedan astrolog, sudeći po svemu, ne može dati informaciju preciznije od 60-70%. Ponekad se predviđanje ostvari precizno u sat, a ponekad se uopće ne ostvari. Čovjek je morao živjeti, i odjednom umre - ili obrnuto.

On gleda u mene i sumnjičavo vrti glavom.

- Ipak mi se čini da astrologija pruža točniju prognozu nego Vi.

Sliježem ramenima.

- Prije dvije godine je kod Vaše žene, dok sam ju konzultirao, bio početak raka maternice. Vi ste mi se obratili zbog njezinog zdravlja, jer ste vidjeli da je stanje ozbiljno. Sada se ona osjeća dobro. Što Vi mislite, da li se to uklapalo u astrološku prognozu?

Moj sugovornik razmišlja, ali mu je očigledno teško prihvatiti ono što mu govorim.

- No, dobro, možete zaboraviti na moje prognoze. Ali za svaku sigurnost nemojte kovati čvrste planove za budućnost, nemojte se previše uznemiravati zbog neprijatnosti i neuspjeha i nemojte žaliti o prošlom. Mislim da se to može izvršiti. Napravite barem to.

Nakon ovog razgovora sam se sjetio kako sam radio s prognozama o budućnosti. Imam daljnju rođakinju koja izvrsno gata iz taloga kave. Zamolio sam ju da mi gata, i nakon prve šaljice ona je začuđeno uskliknula:

- Čuj, pa ti nemaš budućnosti!
- Kako to misliš? - zatečeno sam ju pitao.
- Eto tako, ti ju sam stvaraš: čvrste budućnosti kod tebe nema.
- Hajde, pokušaj barem nešto saznati, - molio sam ju.

Opet kuhamo kavu, točimo u šaljice. Dok sam pio kavu sjetio sam se zanimljive anegdote. Jednom sam bio u društvu gdje je jedna žena prema talogu kave pričala kome se što dogodilo, kakve je sve imao bolesti, i što će se dogoditi u budućnosti. Svi su bili začuđeni. Meni ona nije stigla gatati. Bio sam toliko zaintrigiran da sam došao drugi dan i zamolio ju da mi gata.

Kada je ona pokušala pogledati što će se dogoditi, jako ju je zaboljela glava. Odlučili smo ponoviti proceduru. Međutim, svaki put kada je ona htjela pogledati budućnost, glavobolja se vraćala. Kod četrnaeste ili petnaeste šaljice shvatio sam da od toga neće biti ništa, i mi smo prekinuli.

- Slušaj, ako ne možeš sama dobiti informaciju - savjetujem svojoj rođakinji - uključi još jedan izvor. Ti si pričala da su se tvoje sposobnosti vidovitosti pojavile nakon toga što je umrla tvoja baka, i da ti je na početku upravo ona davala informaciju o budućnosti. Uđi s njom u kontakt, možda će ona i sada moći nešto javiti.

Mlada žena sjeda i zatvara oči. Onda počinje pričati.

- Ovdje nije samo moja baka već i tvoj dvojnjak u onostranom svijetu. Oni odlučuju tko će davati informaciju. Čekaj, dvojnjak je otišao. Sada će baka pričati o tome što će se dogoditi u narednih nekoliko mjeseci.

Sve što sam čuo točno se i potvrdilo. Nakon nekoliko mjeseci vidio sam rođakinju ponovo, i odlučio sam napraviti eksperiment.

- Idemo ovako, - rekao sam joj. - Ja ću tebi sada pomoći da uđeš u moju budućnost, a ti mi govori sve što ćeš vidjeti.

Ona pažljivo gleda u šaljicu s talogom, i počinje govoriti.

- Sada pričekaj nekoliko minuta, - kažem joj. - Ono što se moglo dogoditi povezano je s određenim prekršajima.

Molim se i čistim sebe, ali u ovom predviđanju bilo je riječi o još jednom čovjeku koji je trebao umrijeti. Molim se i za njega i vidim da se njegove strukture polja poboljšavaju.

- Da li se sjećaš što si govorila? - obraćam se rođakinji.

- Naravno, - odgovora.

Vraćam joj istu šaljicu.

- Pogledaj kako je sada.

Mlada žena je zaprepaštena. Ona se stalno vraća na figuru koja se stvorila iz taloga kave, a onda začuđeno gleda u mene.

- Znaš, sada se sve promijenilo. I onaj čovjek o kojem sam ti govorila da će za nekoliko mjeseci umrijeti, sada će, sudeći po figurama, živjeti.

- Ali figure na talogu se nisu promijenile.

- Da, kaže ona ogoroženo. - Ali se promijenila budućnost. Stvar je u tome da je talog kave sredstvo, povod za očitavanje informacije. Tu sve ovisi o onome tko to radi.

- Usput, - obraćam se rođakinji, - jesi li sebi gatala? Tvoje polje nije baš dobro.

- Moram priznati, - kaže ona, - htjela sam te zamoliti da mi napraviš dijagnozu. U djetinjstvu me je lupio auto, krpali su me dio po dio, čudo da sam ostala živa. Od onda imam teško oboljenje bubrega i ne znam koliko mi je ostalo života. Nedavno sam bila kod jedne vračare koja dobro liječi. Ona je rekla da mi ne može pomoći, da je kod mene sve jako loše. Rekla mi je da u Abhaziji živi vrlo dobra vračara. Prokletstvo koje visi nadamnom samo ona može skinuti. Skupila sam snage i nakon nekoliko dana otputovala u Gagre. Objasnili su mi kako pronaći privatnu kuću gdje me je mogao čekati spas. Pola dana sam tražila tu kuću ali ju nisam mogla pronaći i vratila sam se kući. Tamo sam putovala još dva puta, ali bez uspjeha. Onda sam shvatila da mene nešto odvodi. Vjerojatno je prokletsvo stvarno jako snažno. Ali život je nepredvidiv, pomogao mi je slučaj. Upoznala sam jednu ženu, ona je jaki ekstrazens. Dok je ona radila rukama, mene je jednostavno ljuljalo. Otputovala sam tamo već po četvrti put, ovaj put s

njom. Ovaj puta smo pronašli put. Ušla sam u dvorište privatne kuće, tamo je već čekalo puno ljudi koji su čekali da dođe iscjeliteljica. Ona je izašla i šuteći nas sve promatrala. Onda je prišla meni i rekla:

- Tebi iza leđa stoji smrt. Neću te liječiti, odlazi.

- I tako, - završila je svoju priču rođakinja. - sada mi preostaje sjediti i čekati smrt. Sudeći po onome što su mi rekli, čekanje neće biti dugo.

- Sve je u tome, - počeo sam joj objašnjavati, - što tebe nije moguće izliječiti iz jednog jednostavnog razloga - ono što vračare vide kao prokletstvo u stvari je abnormalna oholost. U prošlim životima si imala ogromne sposobnosti, visoku razinu savršenstva, sretnu sudbinu i mogućnost vidjeti i osjećati budućnost. Neprimjetno se to kod tebe pretvorilo u cilj, a ne sredstvo. Tvoj karakter je postao nadmen, prvo si počela "gaziti" i prezirati nesavršene ljude. Za tebe je bila naslada nametnuti svoju volju drugim ljudima, vladati sudbinama ljudi. Postalo ti je nemoguće prihvatiti traumatizirajuću i ponižavajuću situaciju. I u ovaj život si došla s istim karakterom. Zato se blokiranje želje da pogaziš i potčiniš sebi cijeli svijet pojavilo od djetinjstva. Zato i nije moguće spasiti te ako ne promijeniš sebe. Uči se biti poniznom i raditi ustupke, i uz to sačuvaj dobronamjernost. Bolje da ne gataš, jer to te kvači za sposobnosti, savršenstvo, viđenje budućnosti. Zahvaljuj se Bogu za sve neprijatnosti u sudbini i moli se da viša sreća za tebe postane ljubav prema Bogu.

Ona je nešto shvatila.

Prošlo je oko četiri godine: kod moje rođakinje ne samo da je došlo do poboljšanja zdravlja, već i sudbine.

Usput, pola godine poslije našeg razgovora ona je opet otišla kod one prve vračare. Ta ju prvo nije prepoznala. Onda je začuđeno rekla:

- Ti ćeš sada dugo živjeti, kod tebe se cijela sudbina promijenila.

Jednom sam na tretmanu objašnjavao ženi kako se treba moliti.

- U mislima se obraćajte Bogu i molite da ljudske vrijednosti ne postanu najvišom srećom.

- Sve što ste rekli zapisala sam svojim riječima. Da li biste htjeli pogledati ?

Napisala je sljedeće: "Gospode, molim te da iz moje duše nestane želja voljeti ljudske vrijednosti."

Kosa mi se digla u zrak kada sam vidio napisano. Izvana je slično onome što sam rekao, a iznutra ima potpuno drugi smisao.

- Gledajte, dok čitate kanonske molitve, - to je jedno. Ne morate čak ni razmišljati o njihovom smislu, ali ja nisam svećenik, ja sam znanstvenik. I kao znanstvenik shvaćam da su riječi molitve snažan instrument, i koristiti ga treba krajnje pažljivo i točno. Sve vrijednosti koje imamo u ovom životu Vi morate voljeti. Ali svaku sekundu moramo biti svjesni da one neće nikada biti glavne. Zato kada se molite, svojim riječima molite Boga za ono što Vam samo on može dati - ljubav. Sve ostalo moramo raditi sami.

Indikativan slučaj se dogodio prije nekoliko dana. Na tretmanu je kod mene bila žena koja je došla iz Srbije.

- Prije nekoliko mjeseci moju kćer je pogazio auto ali je ona ostala živa: shvatila sam da je to upozorenje i da je to u svezi sa mnom.

- Da, - odgovorio sam. - Da se pomogne kćerci, morate se Vi srediti. Kod Vas su učestali problemi: sposobnosti, intelekt, savršenstvo. U skladu s time su povećane zamjerke prema okolnom svijetu, a naročito prema muškarcima. To sve ste prenijeli na kćer. Mijenjajte svoj odnos prema prošlosti - promijenit ćete budućnost. Nakon tretmana kod mene "unutarnja prljavština" će brže isplivati. Brzina kretanja karmičkih slojeva može porasti za deset puta. Molitvom i retrospektivom života Vi ćete se čistiti. Ono što Vam ne uspije bit će zatvoreno neprijatnostima, poniženjem i neuspjesima. Način na koji ćete doživljavati te neuspjehe odredit će Vaše zdravlje i sudbinu. Danas sam čuo priču o jednom čovjeku. On je doputovao u Moskvu

i odjednom ga je napao pas i ugrizao za ruku. On nije shvatio da je to znak i jako se naljutio iznutra. Za tjedan dana na istom je mjestu bio ubijen. Kod njega, kao i kod Vas, bila je apsolutizacija sposobnosti i savršenstva. Sposobnosti su povezane s rukama, a pojačana unutarnja agresija se blokirala traumom ruke. Da je u trenutku ugriza i poniženja on uspio sačuvati dobronamjernost, mogao bi nakon traume ostati živ.

- Da li ste imali slučaj kada je čovjek sve uvidio i ostao živ ? - pita žena.

- Naravno, navest ću Vam vrlo indikativan slučaj. Prije nekoliko mjeseci održao sam predavanje u Sočiju. Ujutro sam doručkovao u društvu i obratio pažnju na jednu ženu koja je bila vrlo šarmantna i dobronamjerna. Međutim, kao stručnjak, već sam vidio u njoj unutarnju okrutnost i nadmenost u odnosu na muškarce.

- Čim je žena talentiranija, - rekao sam joj, - to je njoj teže podnijeti poniženje od muškarca: u takvim slučajeva dječica mogu imati probleme.

- A ja imam djecu i, da ne ureknem, sve je normalno.

- Eto, Bogu hvala, - odgovorio sam.

Nisam htio dijagnosticirati djecu da kod žene ne stvorim dojam da ju želim zaplašiti. Ona je namjeravala doći na moje predavanje. Sjetio sam se toga i odlučio vidjeti da li će ona shvatiti o čemu govorim. Pogledao sam je daljinski i vidio u njezinom polju smrt, vrlo brzo. Ja sam počeo predavanje kao da je to za nju osobno. Premda, uglavnom, ovo predavanje nije se razlikovalo od uobičajenog načina mog izlaganja. Nakon predavanja tu ženu nisam vidio, ona je otišla. Drugi dan je morala oputovati iz grada. Opet sam je dijagnosticirao i nisam se mogao suzdržati da ne fućnem od zaprepašćenja. Njezino polje je bilo čisto i harmonično. U tom istom društvu bio je prisutan i moj prijatelj.

- Sjećáš se one žene, - pitao sam ga. - Mnogima se, ako su oni iznutra spremni, nakon predavanja događa kardinalno poboljšanje polja. Ali u ovom slučaju, to je bilo jednostavno izvanredno. Ona je trebala umrijeti a sada će živjeti. Mislio sam da se na tome priča završava, međutim, dogodilo se drugačije. Drugi dan, ona i prijateljica su putovale u zračnu luku. U tunelu ih je neočekivano bacilo prvo na jednu stranu, onda na drugu. Zatim je automobil udario o zid tunela. Svi su ostali živi, čak su prošli bez ijedne ogrebotine. Shvatio sam da je taj događaj, tj. saobraćajna nesreća, bio potpuno predodređen, ali zbog dubinskih promjena koje su se dogodile u ženi to je bila samo saobraćajna nesreća koja je prošla bez bilo kakvih sakaćenja ili smrti.

Ispričao sam ovu priču svojoj pacijentici, a istovremeno sam pratio njezino polje. Poboljšanje je bilo, te sam odlučio da tretman možemo završiti. Neočekivano sam u sljepoočnici osjetio jaku bol i shvatio da netko želi prenijeti neku informaciju. To je bila sudbina moje pacijentice: "Prenesi joj da će ona umrijeti ako će se moliti kao dosada".

- Kako se Vi molite ? - pitao sam.

- Uobičajeno, iz molitvenika.

- Ne, kako se još molite, svojim riječima ?

- Pa, molim da Bog pošalje ljubav i zdravlje mojoj djeci.

- Nemojte moliti za zdravlje: zdravlje je rezultat ljubavi. Ali se Vi još nekako molite svojim riječima, pričajte.

- Pa, budući da sam iz Srbije, molim Boga da se što prije završi rat u Jugoslaviji.

Pogledao sam da li to može biti prekršaj zakona. Prema energetici to je višekratna želja smrti velikim grupama ljudi.

- Vaša molitva može pomoći tijelima ljudi, ali će nanijeti veliku štetu njihovim dušama. Kao čovjek, Vi morate željeti prestanak rata i napraviti sve da se on ne proširi i ne započne opet. Ali, rat je također i bolest. Moliti se da nestane fizička bolest, to znači nanijeti štetu duši. Za vrijeme molitve zemaljska logika se mora isključiti, jer ćemo u suprotnom ljudskom logikom početi potiskivati Božansku, a to je jako opasno. Zato je najbolje moliti se natašte, u samoći, a prije toga skinuti sve zamjerke prema ljudima i sebi, - prema prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Onda će nam, preko ljubavi koju dobivamo u molitvi, biti lakše da sami ispunimo svoje ljudske želje.

Mladi čovjek gleda ispred sebe i priča o svom životu:

- Još sasvim nedavno, imao sam hrpu novaca, imao sam osjećaj da mogu sve i da će se svi moji planovi ostvariti. Sada nemam novaca, svi su planovi propali, premda sam sve, čini se, radio ispravno.

- Da ja Vama priopćim da ste zakvačeni za duhovnost i savršenstvo, i da kod Vas postoji snažan unutarnji prezir i osuđivanje ljudi, Vi me nećete do kraja shvatiti, - rekao sam mu. - Ja ću jednostavno ispričati odakle Vam to. Na Zemlji postoji mjesto pojačanog kontakta s budućnošću. Zadnjih nekoliko tisuća godina ono se nalazi iznad Himalaja. Čovjek koji živi na sjeveru Indije ili u Tibetu dobiva pojačani kontakt s budućnošću i nekoliko života nosi ga u sebi. Ako se ponaša ispravno, kontakt će se pojačati. Ako se ponaša neispravno, tj. ako se vrijeđa na one koji su srušili njegove planove, ako nije zadovoljan sobom i sudbinom, ako se maštanja nisu ostvarila, ako pada u tjeskobu, tj. boji se budućnosti i njome unaprijed nije zadovoljan, takvog čovjeka neće pustiti u budućnost. Ako se on, što zbog religijsko-filozofskog odgoja, što zbog intuicije ponaša ispravno, veza s budućnošću će se pojačati i naglo raste mogućnost utjecanja na okolni svijet, jer mi ovisimo o budućnosti jače nego od sadašnjosti. U takvim slučajevima počnu se ostvarivati sve želje, a upravo to je sretna sudbina. Naše savršenstvo, intelekt i sposobnosti, mogućnost stvaralaštva i kreativnost kao i mogućnost rađanja djece rastu. Ali također je moguće zakvačiti se za budućnost: ako kujemo čvrste planove i maštamo o nečemu i vrijeđamo se na onog tko nam je napravio neke neprijatnosti ne samo u sadašnjosti, već i u budućnosti. Na primjer, izgubili ste novac, i to boli. Ali ako ste izgubili mogućnost da ih dobijete u budućnosti - to je dva puta bolnije. Posvađali ste se s voljenom ženom - boli Vas. Zato što je ponižen Vaš osjećaj ljubavi prema njoj. Ali ako ona kaže da se ne želi više vidjeti s Vama - to će biti još bolnije, jer je ponižena Vaša ljubav ne samo u sadašnjosti, već i u budućnosti. Što veću sreću dobivate od kontakta s budućnošću, to je jača kušnja sebe dovesti u ovisnost o njoj, prirasti joj dušom. Onda, da bi se spasila duša, budućnost se raspada, jer ona također nije cilj, već sredstvo. Prvo se događa raspad planova, zatim dolazi do neprijatnosti u sudbini, zatim do čestih neuspjeha, iza toga do bolesti itd. Umijeće da se prihvati raspad planova, ideala i maštanja, kao datima od Boga - to je umijeće očuvati sretnu sudbinu, savršenstvo, intelekt itd. No, sve se to liječi poniženjem, raspadom sudbine i svih planova. To se upravo dogodilo u Vašem slučaju.

Za Rusiju je zato umijeće ne prezirati svoju prošlost, ne paničariti zbog budućnosti, ne vrijeđati se zbog svoje sudbine, ne prezirati nesavršenstvo u svakom smislu, tj. odgajati moral, ljubav prema okolnom svijetu bez pretenzija, tj. ljubavi prema Bogu jest uvijek bez kojeg najvjerojatnije neće uspjeti političke i ekonomske reforme. Svatko od nas sviješću i osjećajima opipava okolni svijet. Logički i emocionalni modeli koji se kod toga stvaraju određuju karakter, sudbinu i zdravlje svakog pojedinca. Ta zrna pravilne emocionalne percepcije svijeta koja prorastaju u našoj duši, stvaraju od nas harmonične ljude i povećavaju naše mogućnosti za preživljavanje i razvoj.

Logika - to je lišće, ljubav - to je korijen. Svaki put kada sam izlazio na nove etape spoznaje, vidio sam iste stupnjeve u umjetnosti i shvaćao da je svatko tko je u njoj nešto postigao intuitivno, prolazio iste stupnjeve kao i ja. Opet sam se vraćao kazalištu, pokušavajući na novi način prići ovoj umjetnosti. Sada se kod mene sve svodi na tri sustava vrijednosti. Prvi je stvaralaštvo, kreativnost, rađanje svih suština. Drugi je upravljanje, vlast, moć, usavršavanje. Treći sam nazvao "povrat Bogu", tj. sve što postoji izlazi iz Boga, razvija se i vraća Njemu. Oko mjesec dana sam pokušavao pronaći još jedan naziv za pojam koji označava povratak Bogu. Kasnije je to došlo samo od sebe. To je bila budućnost. Paradoksalno: Bog jest viša vrijednost, i povratak Bogu je viša ljudska vrijednost. Čovjek koji ima pojačani kontakt s budućnošću radi ogromni skok u razvoju, ali ako on budućnost apsolutizira i smatra ju srećom, dobiva najveću kaznu - nestaje želja da se usavršava.

Znači, da bi čovjek bio savršen i imao stvaralačkih sposobnosti, treba imati pravilan odnos prema budućnosti. U prvom redu, to je shvaćanje da što dalje idemo u budućnost to smo

bliže Bogu, ali to je na površinkoj, ljudskoj razini. Iznutra mi uvijek nosimo Boga u sebi. Zato glavni orijentir mora biti usmjeren ne na budućnost, već na Boga u nama, tj, beskonačnu ljubav bez ikakvih pretenzija.

Polazeći s ovog gledišta, veliki glumac sazrijeva tijekom nekoliko života. Prvo je on svetac, vidovnjak. Unutarnja ljubav prema Bogu je za njega važnija od budućnosti, zato on može dobiti pristup budućnosti. Njegove kreativne stvaralačke sposobnosti i njegovo savršenstvo naglo rastu. Eto zašto je Krist govorio: " Ne razmišljajte o sutrašnjem danu, živite kao ptice". Ali kada je došao period realizacije sposobnosti koje su skupljene tijekom jednog ili dvaju života, kod ovog su se čovjeka razvijale budućnost i sudbina, događalo se to po planu. Trajalo je sve dok se nije skinula želja da se zakvači za kreativnost, stvaralaštvo. Ako bi čovjek znao sačuvati ljubav prema Bogu, nebi gazio u sebi osjećaj ljubavi, ovu školu bi on prolazio ne za trideset-pedeset života, već za jedan ili dva. Onda bi se u četvrtom ili petom kod njega otvorio ogroman kreativni potencijal i on bi ga realizirao bez zakvačenosti za njega. Koliko je jaka bila ljubav prema Bogu u njegovoj duši, toliko je on mogao dugo živjeti i sačuvati ovaj potencijal. Ako su za tog čovjeka sposobnosti i savršenstvo postali samocilj i pritom oholost počela nezadrživo rasti, njega su ubijali ili on je dobivao osakaćenosti, tešku bolest, ili se raspadao cijeli život. Ako je on apsolutizirao stvaralaštvo, kreativnost i rađanje djece, i što je više umjetnost za njega postajala samocilj, to bi se u duši snažnije rasplamsavala ljubomora, uvrede na bliske ljude i utoliko više bi bilo udaraca i prijevara od strane bliskih. Onda bi se on ili odrekao stvaralaštva, osjećajući da ga ono ubija, ili bi se odricao obitelji i stabilnih odnosa s bliskima, ili je pak, ako je proces otišao predaleko, podsvijest bi mijenjala spolnu orijentaciju radi očuvanja života i kreativnosti.

Proces rađanja i spajanja dvaju načela - informacije i energije. Ljubav se dijeli na energiju i informaciju, zatim one se spajaju i, prelazeći jedna u drugu, daju rađanje i razvoj. Muškarac je ideja, informacija, usavršavanje, intelekt, sposobnosti. Žena je energija, kreativnost, stvaralaštvo, rađanje djece. Muško načelo, kao i žensko, prisutno je istovremeno kako u muškarcu tako i u ženi. Ako je čovjek rođen kao muškarac, muško načelo kod njega iznosi 53%, a žensko - 47%. Ako je rođen kao žena - obrnuto. Drugim riječima, na dubinskoj razini svi smo mi dvospolna bića. Samo se na površinskoj razini, u cilju razvoja, očituje razlika spolova. Kazalište počinje kada se ideja dramaturga, koja istovremeno nosi i finu energiju, spaja s energijom kazališne postave koja u sebi nosi određene ideje. Režiser, kao ljubav, iznutra ujedinjuje u sebi i informaciju i energiju. Što više ljubavi u njegovoj duši, to se veći potencijal može stvoriti između dvije suprotnosti, i utoliko više istinske umjetnosti. U glumcu je iznutra uvijek prisutan i dramaturg i režiser. Ali najbitnije u glumcu - to je pokazati kako informacija i energija u spajanju stvaraju ljubav.

Sjećam se kako sam pokušao pomoći jednoj djevojci koja je htjela upisati glumačku akademiju. Odmah na prvom ispitu ona je otpala. Audicija je bila prije našeg susreta.

- Slušaj, stani sad ispred mene i pročitaj pjesmu, - zamolio sam ju.

To je bilo grozno, gore nisam mogao zamisliti.

- Ti nemaš osjećaja, samo misli. Pokušaj pročitati drugu pjesmu. Znaš onu basnu Krilova: "Svinja ispod starog hrasta najedaše se žirova slasno. Najedaše se i zaspi ispod njega, a onda se probudi, izbulji oči - I njuškom ispod hrasta iskopa korijen, isto tako slastan..."

Izrecitiraj tu basnu, - zamolio sam djevojku.

Ona je počela recitirati uz izražajnu gestikulaciju.

- Izvana je prekrasno, iznutra - praznina. Kod tebe se riječi sudaraju I - ništa više. Shvati: riječi su posljedica. Riječ se rađa iz emocije. Dok čitaš pjesmu, ne treba izražajno izgovarati riječi, treba riječima modelirati emocionalne likove. Pokušaj čitati pjesmu bez riječi. Zamisli da si svinja za koju je najveća sreća najesti se žirova. Osjeti da su žirovi za tebe ogromna sreća. Doživi osjećaj euforije nakon što si se najela. Osjeti kako bi ti tako rado potkopala korijen ispod hrasta. Zato što bi željela još više, još ukusnije. Bilo koji izvršeni događaj se određuje emocijom - misao

je sekundarna. I tako, pokušaj pročitati pjesmu kao uzajamno sudjelovanje likova, zaboravi na riječi. Za glumca su riječi zadnja stvar.

Ona ispočetka ponavljala ovu pjesmu. Bilo je nešto bolje, ali pjesma nije oživjela.

- Cijelo vrijeme dok izgovaraš ove riječi ti se bojiš. Dok u duši postoji strah, pjesma neće živjeti.

Ona se trudila, ali bezuspješno. Shvatio sam u čemu je stvar.

- Znaš što je to strah? Misliš da je to strah od sadašnjosti, ali to je strah od budućnosti.

Negdje sam pročitao savjet jednog psihologa: "Ako se nečega panično bojite, zamislite da se to već dogodilo, sve će postati puno jednostavnije"

Djevojka opet čita pjesmu, no ona ni tada nije oživjela.

- Znaš li u čemu je razlika između života i te basne koju ti pričavaš?

- U čemu ?

- Dok čitaš pjesmu ti znaš što će se dogoditi nakon jedne ili dvije rečenice, a u životu - ne: to puni život oštrinom, bogatstvom svih emocija. Dok čitaš pjesmu ne smiješ vidjeti budućnost, ne smiješ ju osjećati. Emocionalni lik mora živjeti samo u sadašnjosti. Što snažnije ćeš naslikati sadašnjost, to će ona aktivnije sudjelovati s budućnošću.

Djevojka je opet otišla na audiciju i opet nije prošla. U to vrijeme nisam shvaćao u čemu je stvar. Sada znam. Po biblijskoj legendi, Bog je od gline stvorio čovjeka, a onda je u njega udahnuo život, dušu. I život i duša, to su doze ljubavi koja je dobivena od Boga. Te doze ona nije imala dovoljno. Da bi se vanjski, ljudski sloj ljubavi povećao, on bi morao postati kao unutarnji, beskonačni, koji je u svakome od nas. A stanje u kome je data mogućnost voljeti, već je sreća. Ako ljubav ne ovisi ni o čemu, ništa na nju ne može utjecati. I kada su ljubav i zamjerke bilo kojeg tipa nespojivi. Ispostavlja se da je čovjek koji doživio takvo stanje emocionalno neranjiv u bilo kojoj situaciji. Kod bilo kakvog stresa on zadržava kontrolu nad sobom i okolnim svijetom. Izvana on može pokazati bilo koji dijapazon osjećaja, a iznutra ostaje stabilan, što je jako bitno za glumca. Tekst koji je napisao dramaturg glumac mora zasititi ljubavlju toliko da emocionalni lik, koji je stvoren na sceni, počne živjeti neovisnim životom u svom vremenu i prostoru, koji se realno razlikuju od vremena i prostora u dvorani.

Sjećam se kako mi je moj znanac ispričao priču o upisivanju u glumačku akademiju. U dvoranu je ušao mladić i zbunjeno rekao da je spreman za audiciju. Predsjednik komisije izvadio je iz džepa sat i stavio ga ispred sebe na stol.

- Dakle, mladiću, ovako, ako uspijete tu pred svima ukrasti sat, vi ćete se upisati u akademiju, ako ne uspijete, žalim. Nećete nam odgovarati.

Zabezegnuto gledajući u prijemnu komisiju mladić je nekoliko sekundi stajao i ništa nije mogao shvatiti. Vidjelo se kakva je bura emocija planula u njegovoj duši. Odjednom je iz njega provalilo:

- Baš ste đubrad! Svi ste ovdje potkupljeni i prodani! Vi ste već unaprijed znali tko će proći, a koga ćete srušiti! Puni ste love pa možete sada rušiti talentirane ljude!

Skočio je ispred predsjednika komisije:

- Vi ste, vjerojatno, najviše od svih pobrali love. A ipak filozofirate o umjetnosti, o ljepoti ! U ovoj bi akademiji poštenom čovjeku bilo sram studirati. Imao sam sreće što nisam prošao u vašoj akademiji.

Zatim se okrenuo i izašao. Nekoliko minuta članovi komisije blesavo su gledali u vrata. Tek nakon toga predsjednik komisije je uvidio da sata na stolu nema, i shvatio u čemu je stvar. Mladić je prošao.

Drugi slučaj. Na audiciji su zamolili puniju djevojku, koja se zacrvnjela od zbunjenosti, odglumiti seljanku koja vozi granje iz šume kući.

- Gledajte, volovi su stali. Napraviti nešto, u hodu.

Ona prilazi i počinje gladiti imaginarne životinje.

- No, zlatni, rođeni, hajde, idemo.

Upitno gleda u članove komisije. Oni sliježu ramenima: volovi stoje. Onda djevojka uzima imaginarnu šibu i tjera volove. Opet upitni pogled. Egzaminatori pokazuju: volovi stoje. Onda ona svom snagom počinje vući zamišljene volove. Rezultat je opet isti. Djevojka razmišlja nekoliko sekundi i onda neočekivano počne izgovarati prigušenim glasom psovke upućene volovima, a zatim povisuje glas i izdere se na njih najgorim psovkama.

- U redu je, volovi su krenuli, - promrljali su članovi komisije zadovoljno klimajući glavama.

Glumac je čovjek od umjetnosti. Ako on počne osjećati strah od budućnosti, jaku ovisnost o nečemu u dubini duše, to on neće moći stvoriti ulogu. Umijeće da se situaciju kontrolira izvana, da ju drži - to je umijeće građenja lika na pozornici. Nije slučajno da se u kazališnim akademijama uči mačevanje. S jedne strane ljubav koja ne ovisi ni o čemu, kao viši akt kreativnosti, stvaralaštva; s druge - maksimalna kontrola nad situacijom na vanjskoj razini; i treća komponenta - to je apsolutno potčinjavanje iznutra, koje je izraženo odsutnošću želje za upravljanjem budućnošću, uz saznanje da Bog tvori i sadašnjost i budućnost. Šalama, humorom, natjecanjima, nepristojnim ponašanjem, apsurdnim nelogičnim postupcima itd. umjetnici pokušavaju skinuti ovisnost o vrijednostima koje ih okružuju, jer će takva ovisnost smanjiti rezerve njihove ljubavi i umanjiti pristup kreativnosti. Ali svi mi imamo svoju prijemnu komisiju koja nas tjera povećati svoj svjesni potencijal, a nerijetko i jako okrutno.

Navest ću primjer iz svog života.

Ja sam, iz prošlog života, dobio snažnu ovisnost o ljudskim vrijednostima, a u kritičnim situacijama - naglo uzdizanje iznad njih.

Zato sam s jedne strane stalno kod sebe primjećivao kukavičluk, okrutnost i nepoštenje, a s druge strane - element altruizma, velikodušnosti i hrabrosti. U običnim situacijama bio sam jako plašljiv. Ali kad je bilo previše, znao sam biti nekontroliran. Cijelo vrijeme sam bio u maštanju o budućnosti, a zakvačenost za budućnost daje jaki kukavičluk, često i panični. Takvog čovjeka je lako sebi potčiniti. I mene je neprekidno netko davio, naguravao mi svoju volju. U našem zajedničkom stanu živio je alkoholičar sa svojom prijateljicom. Kod njih se stalno okupljalo polukriminalno društvo. Malo po malo, oni su prešli sve granice i počeli krasti moje stvari. To mi se nije dopalo i ja sam nekoliko puta izmlatio susjeda. Ali on je osjećao moj unutarnji kukavičluk i zauzvrat se počeo groziti da će dovesti prijatelje, a oni će me zaklati u haustoru. Tada sam bio mlad i neiskusn. Perspektiva da budem zaklan u ulazu me je plašila. Znao sam da će policija raspravljati tek s lešom ili invalidom, pa baš nisam želio čekati. Zato sam se unaprijed počeo pripremati kako bih mogao spriječiti nepoželjni ishod. I tako su jednom kod susjeda došli prijatelji i prigovorili zbog neke sitnice: okružili su me u hodniku i počeli se groziti. Jedan od njih, koji je bio višnji i jači od mene, gurao me prstom u trbuh i cijedio kroz zube:

- Sutra ćemo te priklati.

Pričekao sam da prođu prve emocije i pokušao otići u kuhinju.

- U kuhinju te nećemo pustiti, - izjavio je jedan od njih.

- Dečki, pa nećemo tu stajati dva sata, dajte da prođem.

Krenuo sam u kuhinju, oni su ostali u hodniku. Na stolu sam od prije imao pripremljen nož. Uzeo sam ga za oštricu, obrisao krpom dršku i pružio njima.

- Tko želi, može priklati.

Oni su nekako odugovlačili, ne shvaćajući u čemu je stvar. Moja razmišljanja bila su vrlo jednostavna. Čim netko uzme za dršku, ja bih odstupio korak unatrag i izvadio već pripremljenu sjekiru. Mislim da bih svu trojicu sredio sjekirama. Ali Bog je čuvao i mene i njih. Oni nisu ništa poduzeli, povukli su se natrag i otišli u sobu kod susjeda. Nakon toga, pošto sam dokazao da mogu ne ovisjeti o prijateljima, od straha za budućnost, straha za svoju fizičku opnu, mene su ostavili na miru, ali se za mjesec dana dogodilo nešto nepredviđeno. Došao sam kući malo pijan, susjed me, već po navici, počeo zaplašivati. Nisam se sudržao i lupio sam ga, i taj je s prijelomima završio u bolnici. U to vrijeme u hodniku je stajala susjeda i dvojica mojih znanaca:

svi su čuli što se dogodilo. Nakon nekoliko dana došao je policajac i priopćio mi da je protiv mene pokrenut krivični postupak.

- Vama ne gine osam godina zatvora, - priopćio mi je.

Ja sam, naravno, lagao da susjeda nisam ni pipnuo.

- Pokušajte uvjeriti u to istražitelja, - savjetovao mi je policajac.

I evo prvog poziva u policiju. Dugo i mučno su me ispitivali kako se to dogodilo, u kakvim okolnostima, a ja sam se uporno držao svoje verzije. Pritom su mi pomogle upravo glumačke kvalitete. Što sam se jače koncentrirao na zamišljen scenarij, to je on postajao neovisniji o meni i poprimao svoj život. Što sam se manje bojao na saslušanjima, to sam više izgleda imao. Pozivi istražitelju su se prekinuli i sve se završilo sretno. Ali, kako se kasnije ispostavilo, nisam to dobro shvatio. Tek što sam se umirio i opustio, opet su me počeli zvati kod istražitelja. Jaki brkati muškarac sjedi ispred mene i dobronamjerno priča:

- Čuj, dobro znam kakav ti je susjed. Takvog gada je već odavno trebalo ubiti. Šteta što ga nisi ubio, olakšao bi nam brige. Ovako si se, dečko, uvalio u gadnu gužvu. Najvjerojatnije ćeš dobiti osam godina. Pokušat ću ti, budalo, pomoći, ali nema puno izgleda. Reci iskreno, jesi li ga istukao?

- Ne, nisam, - napeto sam odgovorio.

- Što ti meni farbaš, rekoh da sve shvaćam, - kaže on. Vidiš, nema kazetofona, ono što ti pričaš ne zapisujem.

Prijateljski me je potapšao po ramenu.

- Kazna već visi, i ako ćeš se i dalje tako ponašati neću ti moći pomoći.

U socijalizmu nije bio potreban odvjetnik. Ipak, čovjeku je tako bila potrebna bilo čija pomoć. Ako je netko preuzimao ulogu branitelja, čovjek bi se nesvjesno otvarao. Ali lisica kokoši nije najbolji odvjetnik. To sam kasnije shvatio. U tom trenutku sam popustio i sve ispričao. Pa čovjek je želio pomoći i spasiti me. Opet sam se zakvačio za budućnost, i zbog straha od budućnosti počeo raditi gluposti. Istražitelj me je stavio u ovisnost bez poteškoća. S jedne strane je slikao grozne perspektive, s druge - mogućnosti spasa. Uz svaku emociju straha, uvrede i nade sve sam više padao pod njegov utjecaj i sve više podataka sam mu davao.

Da, usput, susjed je rekao da je još dvoje ljudi bilo prisutno i da su vidjeli kako si ga lupio. Oni su napisali da nisu ništa vidjeli ni čuli. A jesu li zapravo stajali pored vas ili iza vrata?

- Ne, nije ih bilo, i oni stvarno nisu ništa vidjeli niti čuli.

- Jesi, dečko, pretjerao! Tvoj susjed je ipak normalan. On jest alkoholičar, ali nije lud. Shvaćaš li da nije on izmislio tvoje prijatelje koji su stajali u hodniku. Sve si mi ispričao, što sad izvodiš?

- Čuj, stvarno ih nije bilo.

U tom trenutku u mojoj se duši razvijala mučna dilema: s jedne strane nisam htio pokopati svoje prijatelje, a s druge - to bi bio prekid kontakta s istražiteljem i gubitak mogućnosti da se izbjegne zatvor. Govoreći jezikom mojih istražitelja, bio sam prisiljen odabrati između dvaju sustava vrijednosti: između budućnosti i ljubavi. Da sam izabrao budućnost i da sam se za nju zakvačio, ne bi ju imao. Bog bi mi ju uništio. Odabrao sam ono da ako tome težimo, nikada to nećemo izgubiti. Jedino što ne gubimo, ako to stavimo za najviši cilj, je ljubav koja nas spaja s Bogom. Da bi izabrao budućnost, morao sam pogaziti ljubav prema svojim prijateljima. Odabrao sam ljubav i zato dobio budućnost. Koliko se god istražitelj trudio, svaki put sam rekao "ne" kada se radilo o mojim prijateljima. Tek kad sam izašao iz sobe istražitelja shvatioh da je njemu bilo najbitnije, čak i bez kazetofona i bilježenja, moje verbalno priznanje. On ne bi ništa zapisivao, odmah bi poslao policijski auto za mojim prijateljima i rekao im da ih je njihov prijatelj izdao. A da nisu povjerovali, nas bi jednostavno suočili. Uglavnom spasilo me je čudo. Kasnije sam shvatio da za istražitelja nisam predstavljao mladog i nesretnog dečka kojem je potrebna pomoć, već pravu priliku za dobivanje nagrade za rješavanje kriminalnog postupka. Neriješeni slučajevi štete karijeri. S jedne strane, on je dobio moje priznanje, a s druge je plašio susjeda da povuče prijavu. Susjed je popustio prvi i povukao prijavu. Slučaj je bio zatvoren. Sada, kad je prošlo puno godina, shvaćam da se istražitelj ponašao prilično plemenito.

On je pred mene stavio ne isuviše visoku prepreku. Uspiješ li preskočiti - budi slobodan. A da postoje i jače prepreke, saznao sam kasnije.

Jedan pacijent mi priča:

- Mislite da se zakoni sprovode ? To je sve mačji kašalj - iluzija zakona. Kako je u socijalizmu pobjeđivao jači, tako i sada. Jednom se moj prijatelj vozio u "Žiguliju", pali se zeleno na semaforu. Auti složno kreću s mjesta, a u tom trenutku na crveno izlijeće auto u raskrižje i zalijeće se u drugi auto. Štete su na četirima automobilima, doduše, bez ljudskih žrtava. Na jednom je autu prednji dio jednostavno izbačen. I eto, dolazi moj prijatelj u policiju i kaže:

- Neću davati na sud i tražiti naknadu materijalne štete. Trebam samo novac, sam ću popraviti auto.

A policija je bila na uviđaju, napravljen je zapisnik.

- Zna li što su mu odgovorili ?

- A čovjek je rekao da je on išao na zeleno, i da ste krivi Vi. Naknadu njegovih troškova ćete snositi vi.

Moj prijatelj mu kaže:

- Ja sam biznismen, imam dobro pokriće, znam kako se to radi u takvim slučajevima.

- Onda moramo razmisliti, - kaže policajac. Dođite za tjedan dana.

Došao je za tjedan dana, i znate li što su mu rekli ? Što mislite, tko je kriv? Ona četvorica vozača ili onaj koji se u njih zaletio ? Nećete pogoditi, - muškarac se smije - ispostavilo se da je krivac semafor. On je, navodno, sa svih strana pokazivao zeleno svjetlo. "Možemo Vam dati zapisnik, imate se pravo žaliti službi cestovnog prometa i tužiti ih", - rekao je policajac.

U policiji postoji puno plemenitih i poštenih ljudi, a postoje i nitkovi. Nema dobre ili loše policije. Postoji loš i dobar zakon koji može oštetiti poštenog čovjeka i pružiti šansu nitkovu. Zemljom ne upravljaju predsjednik ili sabor: zemljom upravlja zakon. Zakon se pak oslanja na određena moralna, strateška usmjerenja, a ključna karika u tome jest očuvanje ljubavi i života. Ako se zakoni stvaraju bez orijentacije na ljubav, moral i očuvanje života, oni prestaju funkcionirati. Na snagu onda stupa zakon snage: jači je danas - moralan u prošlosti. Tijekom zadnjeg stoljeća Rusija se bacala u najrazličitije vrijednosti, pokušavajući na pijedestal uzdići i štitići čas budućnost, čas prošlost, čas duhovno, čas materijalno. Danas sporo i mučno, kako Rusija tako i cijelo čovječanstvo, neizbježno počinju dolaziti do razumijevanja onoga što je najveća vrijednost. Novo shvaćanje svijeta će pomoći stvaranju zakona koji će omogućiti preživljavanje ne samo jednoj grupi ljudi ili jednoj zemlji, već cijelom čovječanstvu.

- Prije mjesec dana moj se pas otrovao, - priča pacijent. - Nekoliko puta pas je imao napade epilepsije. Da li je to povezano s karmom obitelji ?

- Da, povezano je. Kod Vas je program samouništanja. Vi ste gazda programa ali ste i gazda psu. On je sve preuzeo na sebe. Još jednom gledam polje čovjeka. U zoni glave je jaka deformacija. Ali, podsvjesna agresija nije velika. Čudno, zašto onda tako snažna reakcija kod životinje ?

- Kod Vas sada izlazi na površinu zakvačenost za sudbinu i budućnost. Skidajte uvrede i nezadovoljstvo sobom i drugima. Sada je proljeće i povećana je veza s potomcima, s onostranim svijetom. U skladu s time, svi se prekršaji prenešeni na potomke aktivno vraćaju natrag.

Pacijent klima glavom. Ne mogu se riješiti osjećaja da je problem nestao. Za svaku sigurnost, gledam polje sina čije je ime priopćio pacijent. Sada shvaćam u čemu je problem. Kod dječaka je orijentacija na sposobnosti, savršenstvo, upravljanje sudbinom i budućnošću. To je tako jako zasjenilo ljubav prema Bogu da polje ima deformacije koje su karakteristične za smrt.

- Da, znate, moj sin ne umije podnositi neuspjeh. Jako to proživljava, nervira se, - kaže pacijent nakon moje informacije.

- Ako se čovjek sekira zbog neuspjeha, rušenja planova, karijere ili prestiža, bolje je da ne misli na budućnost, - kažem mu. - Naučite ga prihvaćati neuspjeh, da je rušenje nada gorak, ali dragocjen lijek. Onda će on imati prilike ne samo da preživi, već i da bude zdrav.

Znanac mi priča:

- Čuj, uočio sam jednu zanimljivu stvar. Prije sam pio votku i trežnjenje je bilo jako teško. Jednom sam popio čaj od pelina i drugi sam se dan osjećao izvrsno. Sada, eto, pijem čaj od pelina prije i poslije konzumiranja votke. Od tada se drugi dan osjećam kao novorođenče.

- Kod tebe je oduvijek postojala snažna oholost, - kažem mu, - koja se bazirala na sposobnosti, savršenstvu, upravljanju sudbinom i budućnošću. Votka zaustavlja svijest i aktivira podsvijest. I jelo također. Zato je jako bitno uz kakvu emociju počinješ jesti i piti. Ako se moliš prije jela ili pića, to se isplivajuća karmička "prljavština" neutralizira. Ali neposredno na podsvijest utječe i ono što jedemo. Pelin ponižava oholost, zakvačenost za savršenstvo i za sretnu sudbinu. Zato, dok konzumiraš votku u izbalansiranom stanju, ti ga time pojačavaš.

- Da li postoji još nešto što blokira zakvačenosti za savršenstvo i sretnu sudbinu ?

- Kopar i češnjak, hren. Može se dodati u kupku češnjak i kopar. Možeš se namazati petrolejem. Petrolej je u ovom smislu jako snažno sredstvo.

Alkoholna pića su prilično jaki katalizatori. Jesi li primijetio kako se u društvu koje ti se ne dopada brzo opiješ i postaješ ljući ?

- Točno, - iznenađeno kaže sugovornik.

- E, u takvim je situacijama bolje da ne pijesh puno. A različite trave treba piti kao i vino, prema osjetu. Nas uvijek intuitivno privlači ono što je za nas dobro.

- Da, a može se svašta i pojesti, - smješka se sugovornik.

Smješkam se i ja.

- Ništa strašno. U djetinjstvu sam jeo školjkice. Kad su mi vezali ruke na leđima, ja sam stao na koljena i dalje sam ih jeo. Tada sam imao dvije godine. U to doba nisam bio svjestan onoga što radim. Ali intuitivno, svi mi poznajemo sliku svijeta.

Drugi slučaj se dogodio kad sam imao nešto više od 20 godina. U to vrijeme sam radio na gradilištu i živio u hotelu za samce. Imao sam trajne bolove u lijevom dijelu trbuha. To je trajalo nekoliko mjeseci. Nisam želio ići doktorima i odlučih se liječiti sam. Ako su pas ili mačka bolesni, oni će tražiti one trave koje će ih izliječiti. Počeo sam zamišljati svakakve namirnice i zamišljati da ih jedem, istovremeno prateći promjene jačine bolova. Počeo sam od crvenog i crnog kavijara. Bez promjena. Crni i bijeli kruh. Prema osjetu bijeli je nešto bolji, ali praktički isto. Zatim sam oko sat vremena zamišljao kako gutam različite namirnice - nikakvog efekta. Onda sam se raspojasao. Počeo sam zamišljati kako jedem sve što se može jesti i žvakati. U trenutku kad sam zamislio sapun za pranje rublja, bol se iznenada stišala.

Nekoliko puta sam provjerio: efekt je bio isti. Naravno, sapun nisam mogao jesti, ali se odlučih za kompromis. Bacio sam komad sapuna u vodu, dobro promiješao i zatim sam popio bjelkastu mutnu tekućinu. Drugi dan su bolovi nestali i više nikada se nisu pojavili. Analizirajući tu situaciju s današnje pozicije, ispostavilo se da su u to vrijeme kod mene počele na površinu izbijati uvrede i ljubomora, tj. zakvačenosti za ljubav prema ljudima i okolini. Sapun je blokirao taj program. Ako se čovjek moli, promjene preko svijesti ulaze u podsvijest i liječe ga. Ako uz to on sebi pomaže pravilnom dijetom i travama, proces ozdravljenja se ubrzava.

- Htjela bih saznati kako stojim sa zdravljem ? - pita pacijentica.

- Nije baš sjajno, - odgovaram. - Kod Vas se u skoroj budućnosti može pojaviti ozbiljna bolest.

- Čitala sam vaše knjige, - kaže ona. - Za što se onda zakvačila moja duša ?

- Za savršenstvo i za budućnost.

- Kako to shvatiti?

- Pa, zamislite da se moja duša zakvačila za novac i ja počinjem zavidjeti, krasti, ponižavati i pakostiti.

- Nisam pakosna prema ljudima, - smješka se žena.

- Kod Vas je jako loše polje u zoni maternice i desne dojke. Ako je problem na lijevoj strani tijela - mi se vrijeđamo, ako na desnoj - vrijeđamo druge. Vi vrijeđate ljude i riječima, i mislima i ponašanjem.

Ona začuđeno gleda u mene i sliježe ramenima.

- Shvaćate, kažem joj, - ako su za mene savršenstvo i budućnost viši cilj, ja ću neizbježno izvršiti niz postupaka koji se ne poklapaju s višom etikom. Mogu Vam sada priopćiti svu informaciju o Vama, ali to će stvoriti ogromno preopterećenje za mene. Pomognite, i idemo tražiti zajedno.

Mi nabrajamo moguće varijante prekršaja. Ja njoj navodim vrijeme kada su se dogodile.

- Znaate, u to vrijeme koje vi navodite, - zamišljeno kaže žena, - ja sam se počela baviti gatanjem. Da li bi to moglo biti povezano s nekim prekršajima ?

- Izgleda da da. Ispričajte mi zadnji slučaj kada ste gatali, vidjet ćemo što je bilo s Vašim sugovornikom.

- To je bila žena. Karte su pokazale da će se ona uskoro udati i imat će harmonično dijete.

Gledam polje te žene. U njemu je moguća smrt dvoje njezine djece. Uzrok - isplivavanje programa samouništanja koji se produbio unutra. Gledam budućnost žene koja je došla kod gatara i počinjem shvaćati.

- Da li ste joj rekli da će se rastati s mužem?

- Ne sjećam se, - odgovara moja sugovornica. - Dok gatom moja svijest drijema.

- Pokušajte se sjetiti, - molim ju.

- Da, pričala sam joj o rastavi.

Napeto razmišljam na koji način joj priopćiti informaciju.

- Da li znate zašto je u Bibliji čvrsto definiran odnos prema gatarama i astrolozima ? - pitam ju.

- Možda zato jer daju nepreciznu informaciju ? - odgovora žena.

- Ne, zato što daju točnu informaciju. Ponekad je znati o budućnosti opasno.

- Dobro, zašto onda vidovnjaci predviđaju budućnost i osjećaju se normalno ?

- Sjećate se priče: Krez je odlučio provjeriti vidovnjakinje: samo je jedna točno rekla što je on napravio u navedeno vrijeme. Onda je Krez pitao što će se dogoditi ako se uputi u osvajanje susjednog kraljevstva. "Poginut će velika imperija", - rekla je vidovnjakinja. I imperija je nestala. Samo što je to bila njegova imperija. Nije slučajno što su orakule davale neodređene odgovore. Mi jako ovisimo o budućnosti - ona nas stvara. Ali, što jasnije vidimo budućnost, to je jače iskušenje od nje napraviti viši cilj. Ako čovjek ne zna budućnost, on shvaća da su njegova ljubav prema Bogu i etika najjača zaštita. Što preciznije čovjek zna svoju budućnost, to je veće iskušenje da, ne mijenjajući sebe, promijeni svoju sudbinu. To se završava tragično. Zato i znati budućnost nije dato svakome. Ako ide informacija, ona mora pružiti izbor. I koliko je čovjek iznutra pravilno usmjeren, toliko će biti ispravna varijanta koju će on izabrati. Često vidovnjaci dobivaju informaciju od nekih suština. Odgovornost za tu informaciju snose ti vidovnjaci. Kod toga postoji prečistač kroz koji opasna informacija ne prolazi. Ako vidovnjak radi direktno, on ili upućuje pitanje što se pacijentu smije reći a što ne, ili sam osjeća koju informaciju smije priopćiti a koju ne, ili pak unaprijed zatvara informaciju koja može nanijeti štetu pacijentu, tj. jednostavno ne uzima ju. Vi ste radili bez filtra. Čudno, ali kada Vi dajete netočnu informaciju o budućnosti, čak i lošu, to nije tako opasno za zdravlje pacijenta. Ponekad čak djeluje i povoljno. Ali precizna informacija može uništiti čovjeka. Vi ste dali takvu informaciju. Ako će program samouništanja koji se uključio kod žene, izazvati bolesti i udariti po djeci, Vi možete za to odgovarati zdravljem i sudbinom svoje djece. Takvim postupkom ste višestruko pojačali svoje zakvačenosti za savršenstvo i budućnost. U skladu s time Vama će oduzeti i budućnost i savršenstvo. To se događa kod teških bolesti, raspada sudbine, smrti.

Žena se zamislila.

- Dobro, a što Vi kažete svojim pacijentima kada vidite njihovu budućnost ?

- Kao prvo, nikada im ne pričam ono što ne vidim realno: "Kod Vas se može dogoditi to i to...". "Možda" ne znači da će se obvezno i dogoditi. Ja kažem : "Ako se ne promijenite, može doći do sljedećeg..." To jest čovjek shvaća da mijenjajući sebe on mijenja svoju budućnost. Ja sam sebi zabranjujem vidjeti konkretnu budućnost - to je neetično. Navest ću primjer: U jednoj zemlji sam imao predavanje. Pored mene je sjedila prevoditeljica. Za vrijeme pauze ona mi je rekla: "Imam jednu veliku molbu: ne gledajte u mene kao vuk ako sporo prevodim". Zbunio sam se - bilo mi je neugodno. Nakon nekoliko dana, neočekivano, njezina mi je sudbina počela prenositi informaciju : "Ona će umirati sporo i u bolovima ako ne rodi sina". Imali smo zajedničku znanicu. Mislio sam : da li ima smisla prenijeti ovu informaciju ili ne ? Prevoditeljica je imala preko 30 godina i vjerojatno već imala djecu, a uz to i nije bilo naglašeno da prenesem tu informaciju.

- Znaš, kažem znanici, sudbina prenosi da bilo bi dobro da tvoja prijateljica rodi dijete.

Nakon nekoliko dana znanica rekla:

- Prevoditeljica ti se zahvaljuje.

- Zašto ?

- Ona se udala prije četiri mjeseca, i dugo je razmišljala da li treba roditi ili ne. Skoro je prevagnulo razmišljanje da bi dijete ometalo rad i planove, a odjednom ti prenosiš informaciju. Odlučila je roditi.

- Na početku je informacija bila prilično teška, - objasni joj. - Ona je imala mogućnost izbora. I odabrala je pravilno.

Nastavljam razgovor sa ženom koja se bavi gatanjem:

- Glavna indikacija da li kršimo zakon jest osjećaj ljubavi u duši. Ako se usporava isijavanje ljubavi, to je znak: počinjemo nepravilno doživljavati svijet. Ako se ljubav zaustavlja, to znači da smo počeli iznutra zamjerati svijetu. Kada smo potiskivali osjećaj ljubavi, to znači da se u duši pojavila agresija. A kada se radi o sudbini i zdravlju ljudi, mora se pojaviti pojačani osjećaj opasnosti. Zamislite: iscjelitelj želi pomoći pacijentu. Taj se muči u tijelu, ali njegova duša nije spremna ići naprijed. Iscjelitelj, žaleći ga i zaboravljajući na dušu, prvo liječi tijelo. Tijelo je povezano sa stvaralaštvom, kreativnošću, rađanjem djece, ljubavlju prema ljudima. Svaki put dok "izvlači" tijelo, iscjelitelj pojačava zakvačenost za sve što je s njim povezano. To se prenosi na njegovu djecu. Odjednom kod njega se pojavljuje ljubomora i uvredljivost, kod djece nesređeni osobni život i raspad sudbine. Ako mi, spašavajući svoje tijelo, izdajemo nekoga i odričemo se ljubavi, zapravo nanosimo štetu duši, jer tijelo uzdižemo iznad nje, a kasnije tijelo i sve što je s njim povezano, strada. Ljubav preko koje idemo i dolazimo pred Boga mora biti svetionik viši od svih onih koje imamo u životu.

Sjedim u udobnom holu kuće u okolini Rima. Talijanka koja sjedi nasuprot meni došla je na tretman drugi puta. Opet gledam polja njezine djece i zaustavljam se na jednom sinu.

- Znaš, to je već njegova osobna karma i karakter. Ako on ne prestane o ljudima loše misliti i osuđivati ih, on može umrijeti.

- Sada on posjećuje psihoterapeuta, - rekla je ona, mislim da će biti bolje.

- Zamislite ono vrijeme kad ste bili trudni sa sinom - kažem joj. Dok ste u tom stanju, molite Boga da za Vašeg sina i njegove potomke najveća sreća bude ljubav prema Stvoritelju. A život je, uz bilo koje ljudske vrijednosti - samo sredstvo za to. Ali, prije toga skinite pretenzije prema roditeljima, mužu, većim grupama ljudi, sudbini i Bogu. Jedan sat Vaše molitve - to je nekoliko mjeseci rada psihoterapeuta. No, za razliku od liječnika, Vi ćete zagwarantirano pomoći sinu da pravilno doživi svijet.

Nastavljamo naš razgovor.

- Imam jednog znanca, on je u konfliktu s djecom. Da li biste mogli reći u čemu je uzrok ?

- Taj čovjek je jako žestok, - odgovaram, - on stalno okrivljuje i loše misli o svijetu oko sebe. Da, a u roku godine - godine i pol, on se može razboljeti od raka debelog crijeva. Energetika polja u ovoj zoni nije najbolja. Prvi sin se udaljuje od oca jer otac nije pravilno

usmjeren i osjeća da oholost oca i njegova zakvačenost za savršenstvo mogu nanijeti štetu njegovoj duši. Drugi sin može jednostavno umrijeti ako se otvori prema ocu i uspostavi s njim unutarnji kontakt. Kćerka ima izbalansirano polje i ona se prema ocu odnosi normalno. On pak prema njoj ima previše zamjerki.

- Zamislite, - smješka se žena, - ja Vam izgovaram imena a Vi sve znate o tim ljudima.

- Nije to teško naučiti.

Naš razgovor na talijanski jezik prevodi moja znanica.

- Recite, - pita ona, - neki čitaju knjigu, počinju raditi na sebi i postižu dobre rezultate. A nekima ništa ne uspijeva. Zašto to ?

- Ako je čovjek imao jake pretenzije prema ocu, uvrede na sudbinu i Boga, njegovo polje napada moje polje i kod tog čovjeka prestaje kontakt s knjigom. Mnogi imaju istu grešku: čovjek radi na programima, moli se da očisti dušu od vanjske agresije, ali uz to ne želi mijenjati karakter. Zato je, naravno, i rezultat žalostan. Ako ja radim retrospektivu života, a pritom i dalje smatram da je novac najveća vrijednost u životu, to se čišćenje, kako god da se molim, neće dogoditi. Ako radim retrospektivu života i sebe poistovjećujem s obitelji, moja ljubomora neće nestati. Ako idem kroz život poistovjećujući sebe sa sposobnostima, intelektom i savršenstvom, oholost neće nestati. U bilo kojoj kritičnoj situaciji ja ću razmišljati o spašavanju novca, obitelji, savršenstva. Za to vrijeme ću ubijati ljubav. A ako ću svoje unutarnje "Ja" apsolutno i zauvijek poistovjetiti sa ljubavlju, - uvijek i svugdje ću spašavati ljubav. To će spasiti mene i moju djecu.

Prevoditeljica zamišljeno gleda kroz prozor.

- Znate li što je još jako važno u vašim knjigama? - pita ona.

- Što ?

- To što sustav radi bez Vašeg sudjelovanja. Hoću reći, da su duhovni zakoni otvoreni i svatko može raditi samostalno. Na Sardiniji imam jednog rođaka. Prije šestaest godina on je obolio od hepatitisa "B". Posljednjih se godina njegovo stanje pogoršalo. Jednom je doživio jaki napad. Bilo je jako loše i rođak mi je telefonirao. Rekla sam mu da je bolest jetre - želja da se loše misli o ljudima i okolnom svijetu. Uz to, on je ljubomoran i uvredljiv. Malo sam mu ispričala o drugoj knjizi. Napad je prošao. On je trebao ići na kontrolu kod liječnika dva puta mjesečno. Nije uzimao lijekove. Nakon uobičajenih pretraga se ispostavilo da je virus nestao i čovjek je potpuno zdrav. Već gotovo mjesec dana liječnici ga gnjave kako bi saznali kamo je bolest nestala. Jučer su četiri doze krvi poslali na analizu u drugi grad u pokušaju da razjasne što se dogodilo.

Neočekivano postavlja pitanje: "Recite, zašto svi pričaju o kraju svijeta i kataklizmama. Zar će to stvarno tako biti ?"

- Dobro, da li se slažete da se čovječanstvo mora uzdići na novi stupanj razvoja ?

- Naravno.

- Da li se slažete da poštenje i moral ne dostižu naša tehnička dostignuća ?

- Da, to svi shvaćaju.

- Vjerojatno treba dobiti snažnu dozu ljubavi od Boga da bismo preživjeli u sutrašnjem danu.

- A što će ta doza napraviti ?

- Što je više ljubavi u nama, to je jače naše poštenje i moral. Iz toga proizlazi da su i veće prilike za preživljavanje.

- Da.

- Znači, u trenutku dobivanja doze ljubavi, sve ljudske vrijednosti moraju biti zatvorene, da se ne dogodi sljepljivanje čovjeka s njima. Obično čovjek zbog toga umire. Ponekad se događaju neprijatnosti, poniženja, nesreće i bolesti. Prilično rijetko se čovjek dragovoljno odriče zemaljskih vrijednosti i ide prema Bogu te se počne brinuti ne samo o tijelu, već i o duši. Sve dok čovječanstvo nije spremno za dragovoljno čišćenje, uključuju se prisilni mehanizmi. I ako su za čovječanstvo bile koje vrijednosti uzdignute iznad ljubavi, tu novu dozu će ono dobiti u onostranom svijetu. Premda, sudeći po dinamici tijekom zadnjih godina, spremnost čovječanstva da poveća usmjerenost prema Bogu raste. I to daje puno nade.

Jednom mi je čovjek ispričao svoj slučaj.

- Dobio sam jaku traumu koja bi mogla uništiti sve moje blagostanje: i moju karijeru, i sudbinu, i sve izgleda za budućnost. Dospio sam u bolnicu. Rodbina mi je počela nositi raznovrsnu, najbolju hranu i slatkiše, i molili su me da jedem. Međutim, osjećao sam da to ne smijem jesti, da moram zaboraviti na sve i povući se u sebe. Rodbina je međutim inzistirala na svome. Ali nije mi bilo do toga: mučile su me misli o budućnosti, o prekinutim planovima. Odbio sam jesti sve što je ukusno. Osjećao sam da to ne smijem. Pokušavao sam izbaciti sve misli o budućnosti. Tjerao sam sva maštanja, nade i planove. Ali nisam u tome uspio: zaglibio sam na onome što će se dogoditi, što moram napraviti, i opet sam počeo maštati o budućnosti. Iza toga se probudio jaki apetit, i počeo sam jesti delikatese.

Nakon nekoliko dana išao sam bolničkim hodnikom i iznenada izgubio svijest. Pao sam i jako sam se udario, a pao sam na isto mjesto koje je bilo traumatizirano i prije. Moje stanje time se još pogoršalo. Shvatio sam da nisam iskoristio datu mi priliku. I tek sada će moja budućnost biti stvarno zatvorena. Ne znam što me čeka. Ali sada, nakon razgovora s Vama, shvatio sam u kakvom smjeru moram ići, čini se da je to najvažnije.

Ne tako davno jedna iscjeliteljica ispričala mi je zanimljiv slučaj. Njezin znanac se razbolio od raka, iza čega je došlo do jakog metastaziranja. Sve je počelo od bubrega. Liječnici su napravili snimke i analize i rekli da nema šanse preživjeti, te su pustili čovjeka na miru. Iscjeliteljica je odlučila napraviti neočekivani i originalan potez.

- Kod tebe je sve počelo od bubrega, - rekla je znanцу. - Hajde da ti zamijenim bubreg na astralnoj razini.

Taj nije imao što izgubiti i pristao je. Ona je izvela astralno presađivanje. To jest, zamislila je zdravi bubreg i ubacila ga u polje bolesnika. On se počeo puno bolje osjećati. Nakon mjesec - mjesec i pol, otišao je u bolnicu. Liječnici su bili jako začuđeni da je on još živ. A nakon kontrole i analiza začudili su se još jače: metastaze su nestale, oteklina također. On je doduše odlučio da je uzrok ozdravljenja bila urinoterapija.

- Da li sam mu stvarno ja pomogla ?

- Naravno. U ovom slučaju je najmanje koristi bilo od urinoterapije. Želite znati što se događalo ?

- Jako, - kaže iscjeliteljica.

- Samo, recite prvo kako se zove njegova žena ? Gledam polje žene tog čovjeka i počinjem pričati:

- Kod njege nije samo ljubomora, već i oholost. Bilo je jako puno pretenzija prema ženi. Njezina podsvjesna agresija došla je do 300 jedinica. Otvorio se program samouništanja. Ako program "udara" po urogenitalnom sustavu, to se blokira ili funkcionalno, ili organski. U skladu s time stvorio se karcinom bubrega. Sada se je taj program kod njega zaustavio. A program uništavanja žene je ostao i pojačao se. Polje žene tog čovjeka jako je deformirano. I karakter upućuje na smrt.

- Što će se dogoditi ako ona umre ?

- Nakon određenog vremena kod Vas može biti rak desne dojke, jer ste Vi autorica njezine smrti. Kada vi na duhovnoj razini "izvlačite" bolesnika na takav način, a promjene u karakteru i potpunost ljubavlju ne stižu fizičko poboljšanje, događa se apsolutizacija budućnosti. Zato Vi iz nje uzimate ljubav i energiju kojima liječite pacijenta. U skladu s time, i Vi sami se možete lišiti te budućnosti. Kod tog muškarca, usput bude rečeno, potomci su nakon trećeg koljena ispražnjeni. I tako, sudeći po svemu, Vaše liječenje djeluje kao jako dobra tableta. Ali radi se o odgađanju: ako duša ne stiže tijelo, počinju problemi.

Po glasu žene osjeti se da je uzrujana.

- Je li moguće promijeniti situaciju ?

- Da, treba izvući suprugu tog čovjeka iz kritične situacije. Molite se za nju, da iz njezine duše nestane ljubomora. Da najveća sreća za nju postane ljubav prema Bogu, a voljeni čovjek - sredstvo. Onda će ona biti pod zaštitom, a agresija muža neće joj nanijeti štetu.

Drugi dan iscjeliteljica je opet nazvala:

- Recite, da li se nešto promijenilo, postoji li šansa?
- Da, situacija se promijenila. Polje žene je obnovljeno, smrt je otišla iz njega.
- A kako je s njezinim mužem ?
- Kod njega se program uništavanja žene opet pretvorio u program samouništavanja. Za godinu ili godinu i pol, on može oboljeti od raka prostate.
- Da li mu se može pomoći ?
- Neka skida pretenzije prema ženi i moli se. Onda će biti zdrav.

RAZINE LJUBAVI

- Prebrzo pričate, - rekao mi je nedavno jedan pacijent. - Ne mogu uhvatiti smisao rečenog. Za Vas, naravno, sve je to već vrlo jednostavno. A ja ne samo što to ne mogu osjetiti, već ne stignem osmisliti.

- Taj problem mi je poznat od prije. Što više dolazi informacije to više vremena i snage odlazi na prijenos pacijentu. Izlaz je samo jedan - informacija mora biti maksimalno sabijena. Ono što sam prije objašnjavao satima, sada objašnjavam u dvije-tri rečenice. Prvu knjigu sam mogao razvući na desetak tomova, ali sam ljenčina i ne da mi se raditi ono što baš ne moram. A i razvučena informacija za mene je jednostavno muka. Dok stotinu puta obrađujem rečenicu, ja ne šaljem samo informaciju. Ispostavilo se da maksimalni dovod informacije dolazi za vrijeme maksimalnog odašiljanja, tj. što je više generalizirana informacija koja se odašilja, to veću količinu informacije mogu dobiti, i obrnuto.

Takva politika je u korist knjige koju pišem.

I eto, već po tko zna koji put ponavljam: sve što volimo u ovom životu, bilo koje ljudske vrijednosti, oduzimaju nam i snagu, i ljubav i energiju. Bog pak sve daje. Znači ako Boga volim više od svega ostalog, uključujući i život, to ljubavi i snage dobivam više nego što dajem, a taj ostatak trošim na sebe i na svoje potomke. Ispostavlja se da na finoj razini mi stalno napajamo duše svojih potomaka svojom ljubavlju. Ako pak nešto volimo više od Boga, dajemo više nego što dobivamo i počinje degradacija ljubavi. Onda uzimamo ljubav iz snaga strateških rezervi - od duša naših potomaka i iz naših budućih života. Da bi se čovjeku sačuvala duša, oduzimaju ono za što se njegova duša zakvačila, ono što on voli više od Boga. Ako je čovjek to prihvatio i teži prema Bogu, on dolazi u ravnotežu i spašava svoju dušu.

Kako odrediti stanje kada je duša počela voljeti nešto jače od Boga ? Onda kada počinjemo nešto postavljati za cilj i najveću sreću, to je već prvi znak slabljenja ljubavi prema Bogu, postajemo ovisni o tome. Zatim se već bojimo, žalimo, zamjeramo, postavljamo uvjete. To je drugi korak. Treći korak - to je već direktna agresija, uvreda, mržnja, osuđivanje, prezir itd. Iz ljubavi prema Bogu rađaju se dvije vrijednosti. Prva se linija realizira kao ljubav prema svijetu i prema ljudima. U osnovi želje da se ima obitelj leži ljubav prema bliskom čovjeku. U osnovi ljubavi prema drugom čovjeku leži želja imati s njim djecu, tj. instinkt razmnožavanja. U osnovi instinkta za razmnožavanje leži instinkt stvaralaštva i stvaranja. To jest, što su značajnije ljudske vrijednosti, to smo bliže Bogu. Ali one svejedno ostaju ljudske i zato podliježu rušenju, tj. stvaranju u novoj kvaliteti. Druga linija vrijednosti je povezana s razvojem. U osnovi sposobnosti i intelekta leži takva vrijednost kao što je savršenstvo. U osnovi savršenstva je sudbina. U osnovi sudbine je budućnost. Ako čovjek postavi za cilj liniju ljubavi prema ljudima i prema svijetu, pojavljuju se bolesti ljubomore koje se liječe izdajom, svađama, uvredama i prevarama. Kod želje da se za višu vrijednost postavi linija savršenstva i razvoja, pojavljuju se bolesti oholosti. One se liječe neuspjesima, prevarama, nepravednim uvredama, neprijatnostima u sudbini, rušenjem planova za budućnost. Ako se apsolutizira obje linije, moguće je pojavljivanje teških bolesti: rak, shizofrenija, dijabetes, skleroza itd. Često nije prijeko potrebno sjetiti se cijelog života u detaljima, ponekad je dovoljno sjetiti se nekih većih događaja i promijeniti odnos prema njima. U kajanju nije najbitnije to da se žali za prošlosti, već to da se

promijeni sebe i da se ne ponavljaju greške u budućnosti. Čovjek koji vjeruje u Boga može izvući korist iz svake situacije, jer shvaća da ona nije slučajna.

Zadnje vrijeme osjećam snažno preopterećenje. Zamolili su me pregledati jednog čovjeka. Nakon njegovog odlaska potpuno sam skrahirao. Osjećao sam da više nemam snage za objašnjenja. Za drugi dan sam imao predviđenih pet-sedam ljudi za tretman. Shvatio sam da moram prekinuti primati pacijente na duže vrijeme. Istovremeno mi je bilo žao ljude koje su računali na moju pomoć. Odlučio sam riskirati. Ako opet doživim jake glavobolje, onda je kraj. Sljedeći dan primam prvog pacijenta. Osjećam da nemam snage za objašnjenja. Vidim uzroke koji su izazvali bolest pacijenta, probleme s djecom i potomcima, a objasniti ne mogu, nemam snage. Pojavila se misao: stvarno, čemu objašnjavati, sve ću objasniti u knjigama ! Pokušavam se slikovito izražavati.

- Znete li zašto starimo i umiremo ? Da bi dobili novu dozu ljubavi kad dođemo Bogu. Sve što je stvoreno Bogom treba Njemu periodično vraćati kako bi se dobila nova doza ljubavi i energije. Glavni uvjet kontakta s Bogom - to je odricanje od svega što je On stvorio. Dok starimo i umiremo, mi ostavljamo sve svoje ljudske vrijednosti i onda postaje moguće dobiti nove doze ljubavi, no može se dogoditi da za cijeli život neće biti dovoljno. Za novi kontakt moraju biti ponižene sve ljudske vrijednosti, uključujući i najviše. Naročito jako takvo poniženje mora biti prije začeca djece, kako ne bismo samo sebe, već i njih obdarili ljubavlju. Što će naša ljubav manje ovisiti o ljudskim vrijednostima, to ćemo se u duši više poistovjetiti s Bogom. Bog nije ovisan ni o čemu. I čim više poistovjećivanja s Bogom, to više ljubavi u duši. Onda iz prljave kaljuže postajete čisti izvor. Napravite retrospektivu svog života uz osjećaj da Vaša ljubav ne ovisi ni o čemu. Molite se da to bude dato Vašim potomcima.

Sljedeći pacijent postavlja pitanje:

- Kažete da je vjera u Boga najveća sreća. I istovremeno kažete da se vjera u Boga mora rušiti. Kako da Vas shvatim ?

- Recite, da li je naša svijest savršena ? - pitam ga.

- Ne, naravno.

- Ona se mora razvijati i mijenjati se za nešto savršeniju svijest ? Znači, stara svijest, i u skladu s time poimanje okolnog svijeta, mora se rušiti i mijenjati se za vrednije. Tako je vjera naše svjesno poimanje Boga, naše poimanje o njemu. Tijekom vremena ova shvaćanja se mijenjaju.

- Mislio sam da su Bog i vjera jedno te isto.

- Da je to tako, onda bi ako nestane vjera, nestao bi i Bog. Na svijetu ipak živi puno ateista koji tvrde da Boga nema, oni odbacuju pojam vjere i bez obzira na to žive i imaju djecu. Ali, kada ateisti i vjernici pokušavaju odbaciti osjećaj ljubavi, postaju neplodni, bolesni i umiru. Bilo koje vrijednosti koje su povezane s našom svješću rođene su od ljubavi. Sve naše emocije ovise o okolnom svijetu, one oživljavaju od uzajamnog djelovanja s njim. Jedini izuzetak je osjećaj ljubavi koji rađa okolni svijet, i ne ovisi o njemu. Ako ovaj osjećaj pokušavamo staviti u ovisnost od okolnog svijeta i ako se taj svijet ruši, u sebi i drugima počinjemo rušiti ljubav, bolujemo i umiremo.

Ispred mene sjedi mladi muškarac. Prije godinu dana on je oslijepio. Ima šećernu bolest i neplodnost.

- Prije nekoliko godina sam doživio snažan osjećaj ljubavi, ali to je bilo povezano s jakim poniženjima i kosilo se sa svim mojim principima. Tu ljubav sam uspio pobijediti. Sada shvaćam da su svi problemi koje imam rezultat moje "pobjede". To nije bila pobjeda, već pokušaj pobjede.

- Pobijediti ljubav nije moguće - to je Bog.

Muškarac dugo šuti, zatim klima glavom.

- Počnite od osjećaja da svaku sekundu sve što postoji oko Vas može nestati, da Vas voljeni čovjek svaku sekundu može izdati, otići, uvrijediti ili umrijeti, da svaki trenutak možete umrijeti i Vi. Onda će, malo po malo, zamjerke nestati, a ljubav će ostati. Vaš osjećaj ljubavi ne

mora ovisjeti ni o čemu. Okolni svijet i Vaš život su samo povod za ljubav. Sunce sije, bez obzira na odnos prema njemu.

- A ako počnem voljeti svijet oko sebe jače od Boga ?

- Ako nema pretenzija, volite svijet oko sebe što jače, i što ćete više ljubavi davati, to će više ljubavi dobiti Vaša duša.

Sljedeći pacijent pita:

- Eto, ja volim Boga i molim se, zašto onda imam bolesti i nesreće ?

- Ljubav prema Bogu pruža Vam mogućnost da budete sretni, ali u pojedinostima sreću morate zaraditi sami. Ako se vozite u autu i molite se da prijedete na suprotnu traku, Vi ćete neizbježno doživjeti veliki problem. Postoji molitva, postoje saobraćajna pravila. Pored materijalnih zakona postoje i duhovni zakoni. Njih također treba proučavati i pridržavati ih se. Svaka religija daje pojam o Bogu, podatke o zakonima razvoja duha. Mistika, magija i okultizam proučavaju samo zakone duha. Ako oni postanu samocilj, tragični rezultati su neizbježni. Zato i materijalna i duhovna istraživanja moraju biti zagrijana ljubavlju. Za razvoj i za preživljavanje je to glavni uvjet.

Sjećam se kako sam prije nekoliko godina pokušavao ući dublje u slojeve Božanskog. Najlakše je to bilo ostvariti preko magnetskog polja. Kod prijelaza iz jednog svijeta u drugi, karakteristike magnetskog polja iz nepoznatog su razloga bile stabilne upravo tamo gdje se nalaze magnetna polja Zemlje. Tamo se mijenjaju karakteristike vremena i prostora. Južni pol teži ka prošlosti. Ova tendencija se premješta na Zapadnu polutku - Američki kontinent. Sjeverni pol teži prema budućnosti, preko Rusije i Srednje Azije se spušta prema Himalajama. U Istočnom dijelu Južne Amerike postoji zona s maksimalnom orijentacijom na prošlost. Prije nisam mogao shvatiti jednu stvar: ako je čovjek u prošlom ili pretpošlom životu živio u toj zoni, on je u pravilu imao tendencije crnog maga, tj. svoje sposobnosti je upotrebljavao u svoju korist. Ako je živio u području Himalaja, onda je obrnuto, tendencije su bile altruističke. Onda sam neočekivano shvatio: prošlost je materijalno, ono što nas okružuje, budućnost je duhovno. Znači, Zapadna polutka teži da sve realizira, skupi materijalne vrijednosti, razvije materijalni svijet. Istočna polutka teži ka budućnosti, ka nerealiziranome, ka duhovnosti. Duhovni čovjek živi više budućnošću, propovijeda altruizam. Ali apsolutizacija budućnosti, tj. duhovnosti, vodi ka zaustavljanju razvoja i raspadu budućnosti. Materijalista živi prošlošću. Za razliku od duhovnog čovjeka koji se orijentira na intuiciju i koji rađa kulturu, materijalista se orijentira na činjenice i dokaze, iskustvo, tj. na analizu već prošlih događaja. Uzgred, jedan moj znanac je rekao, dok sam mu objašnjavao o Južnoj Americi, da južni magnetski pol ima pomak upravo u ovom području. Čovjek koji žali za prošlošću, koji ju ne prihvaća, uključuje program uništavanja materijalnog svijeta. Čovjek koji se boji budućnosti, koji loše misli o budućnosti, uključuje program uništavanja duhovnog svijeta. Ispostavilo se da je tjeskoba upravo nevjerovanje u budućnost, neprihvatanje budućnosti. Zato čovjek koji crno misli o budućnosti ubija sebe u toj budućnosti, i zatim, kada ona dođe, on se neočekivano razboli i umire. Jedan pacijent je pokušavao saznati kakve su njegove perspektive - dobre ili loše. Odgovorio sam mu da neću to otkriti : "Ako kažem da je u budućnosti sve dobro, vi ćete prestati raditi na sebi. Ako kažem da je sve loše, vi pogotovu ćete prestati raditi". Budući da su većinom ljudi težili prema materijalnom, prema prošlosti, sve religije su ih usmjeravale prema duhovnom, prema budućnosti. To je pojačavalo duhovnost, ali izazivalo dogmatizam i despotizam. Zato o budućnosti ne treba razmišljati ni dobro ni loše. U budućnosti nema raja, nema pakla. U budućnosti će biti Bog. Zato, nema se smisla bojati, biti tjeskoban i vrijeđati se: može se samo voljeti. Ali Bog nije samo u budućnosti, on je u prošlosti i u sadašnjosti. Zato, unutarnje nezadovoljstvo prošlošću i budućnošću - to je agresija protiv Boga.

Žena plače preko telefona.

- Već sam bila kod Vas. Imam ozbiljne probleme sa sinom. On je jako okrutan, stalno se svađa sa svima, vrijeđa nas, i premda sam bila kod Vas na tretmanu, ništa se nije promijenilo. Prije nekog vremena on je zaklao sjekirom psa, jučer je pokušao sjekirom ubiti ženu.

Gledam polje njezinog sina. Jedna, ali vrlo snažna zakvačenost - stvaralaštvo, rađanje djece, kreativnost. Zakvačenost je za rađanje djece, obitelj, voljenog čovjeka rađaju ljubomoru i uvredljivost.

- Slušajte, želju da voljeni čovjek postane cilj i smisao života niste skinuli. U velikoj mjeri ste to prenijeli na sina. A ako nešto volite više od Boga, to ćete kasnije i zamrziti.

- Ali sve sam radila onako kako ste rekli. Ne znam zašto nema rezultata, ja sam se jako trudila.

- Idemo ponoviti još jednom, - predlažem, - u rodu se kod Vas provlači apsolutizacija stvaralaštva, kreativnosti, rađanja djece.

- Da, - kaže žena. - Kod nas u obitelji postojale su snažne sposobnosti za slikarstvo i crtanje. Moj je sin također, doduše kao samouk, pokušao crtati i slikati. Ali ne uspijeva mu baš najbolje, strašno je ogorčen, samo što ne rida zbog toga.

- Prije začeca djece moraju biti ponižene više ljudske vrijednosti, čak i sama želja za rađanjem djece, želja za stvaranjem i kreiranjem. Vi ste se svojim rastrojstvom i sažaljenjem tako zakvačili za to, da i najmanji neuspjeh izbacuje Vašeg sina iz takta.

- Osam godina nismo mogli imati djecu, a ja sam jako željela djecu. Mom mužu se za to fućkalo, on nije htio ići na analize, niti se želio liječiti. Bilo mi je jako žao.

- Vaš sin u prošlom životu, kada su mu se rušili planovi stvaralaštva i kreativnosti, kada je bila ponižena njegova želja da ima djecu i obitelj, nije to prihvatao. U ovom životu Bog vam na početku nije davao djecu, Vi ste mogli imati želju da ih imate i sve napraviti u tom smislu, ali niste se smjeli zamjerati sebi, sudbini i Bogu. Vi ste se vrijeđali, vrijeđali ste se jako, i uglavnom na Boga. Dalje. Vaš muž Vam je poslan Bogom i sudbinom. Kada su Vam preko njega slali neprijatnosti, vrijeđajući se na njega Vi ste se vrijeđali na sudbinu i Boga. Vrijeđanje na Boga rađa đavolizam i snažnu okrutnost. Koliko ćete to shvatiti i kako ćete se moliti, toliko ćete preko sebe očistiti sina i potomke. Bolje je biti ateista koji ne poznaje Boga i koji se vrijeđa samo na drugog čovjeka, nego biti vjernik koji se u odgovoru na iskušenja vrijeđa na sudbinu i Boga.

Prema polju žene vidi se da je ona sada shvatila. Polje njezinog sina također se mijenja nabolje. Prvo, dok sam vidio u ovom programu samo ljubomoru, otežao sam ženi mogućnost da ispravi situaciju. Sve je, čini se, ispalo dobro, ali mene je mučilo jedno pitanje na koje nisam pronalazio odgovor.

Ja ne mogu voditi pacijenta po svim karikama lanca. Ja opisujem glavne karike, a ostale, slijedeći me intuitivno, on čisti sam. U ovom slučaju to se nije dogodilo. Iznova sam pokušavao napipati zašto se nakon prvog tretmana nisu dogodile nikakve promjene. Bio je tu nekakav problem, ali nisam uspio shvatiti koji. U tom trenutku su me pozvali na telefon. Telefonirao je pacijent s Dalekog Istoka. Njegov sin ima rak. Zahvaćen je bubreg i ima jaku oteklinu u trbuhu. Gledam polje dječaka i ne nalazim u njemu jake deformacije. Postoji zakvačenost za stvaralaštvo, kreativnost, rađanje djece, ali je to na vrlo finoj razini. Opet ništa ne mogu shvatiti. Neki uzrok postoji, ali ga ne vidim. Bezbroj puta vraćam se na događaje proteklih dana. Pokušavam uklopiti stečeno iskustvo s intuicijom. Prisjećam se razgovora sa ženom. Možda su kod dječaka bile uvrede na sudbinu i Boga. Izgleda da ovdje nailazim na glavnu kariku: ogromne uvrede na Boga zbog problema s voljenim čovjekom. Navikao sam se gledati duhovnu razinu koja je neposredno povezana s tijelom. Međutim, teške bolesti - to su oštećenja viših razina. Gledam prvu razinu : uvrede na žene. Bilo je 1300 jedinica, sada je 70 jedinica. Razina sudbine (uvrede na voljene žene, na sudbinu) : bilo je 3000 jedinica, ostalo je 1000 jedinica. Razina uvrede na Boga : bilo je 4000 jedinica, ostao je isti broj - 4000 jedinica. Osim toga postoje uvrede na budućnost.

Pojačanje kontakta s budućnošću - to je pojačanje duhovnosti, zato ako budućnost trpi uvredu, uvredi podliježe i duhovno. To se može podnijeti samo ako brzina davanja ljubavi iz duše pretiče pretenzije, tj. ljubav prema Bogu je veća od ljubavi prema svemu ostalom. Ali zašto se polje dječaka mijenja tako sporo ? Onda mi sine da nisam uspio sebe dovesti u red. Gledam

svoju razinu ovog aspekta: uvreda na ljude iznosi 2000 jedinica, uvreda na Boga - 33000 jedinica. Donekle sam zbunjen. Kakav sam ja to, ako imam takve parametre agresije prema Bogu? Čemu će moje knjige naučiti na finoj razini ako moja duša ne izgleda baš najbolje? Sjećam se kako sam u djetinjstvu prvi put skakao u vodu s velike visine, na glavu. Dugo sam stajao, bojao se, onda sam skupio hrabrost i skočio. Kada sam odskočio i preletio jedan metar, pojavila se čudna želja da se vratim natrag. Sada sam osjetio istu želju. Kada sam shvatio kamo sam zavirio i poželio se vratiti natrag, bilo je kasno. Ispostavilo se da prva knjiga tako jako mijenja energetiku da nisam mogao a da ne napišem drugu, jer vrlo bitne pojmove nisam uspio izložiti u prvoj knjizi. A da nisam pogledao svoje polje i nisam otkrio pojam "uvrede na sudbinu, na budućnost, na Boga"? Što bi se dogodilo? Ipak, jedna je stvar bila utješna: objašnjavao sam pacijentu da što je razina razvoja čovjeka veća, to su dublje njegove pretenzije ako se on zakvači za ovu razinu. Ako imam takve pretenzije prema Bogu, znači da je u pretprošlom životu, vjerojatno i moja razina razvoja bila prilično visoka. Upravo odande sam donio uvrede na Boga. Ako me Stvoritelj nije uništio na početku života, onda u meni nisu bili ne samo minusi, već i plusevi.

Dok sam završavao prvu knjigu, našao sam se u zanimljivoj situaciji. Informaciju sam dobivao tekstom, a tekst je bio otprilike sljedeći: "Ako ne priznaš da u sebi nosiš Božansko, knjiga neće izaći". Ja sam znanstvenik - istraživač struktura biopolja, moja metoda - to je znanstveno istraživanje, analiza, komparacija, pokušaji i greške. Pošten sam do kraja, i konkretno govorim o svemu što se sa mnom događa. Newton je otkrio zakon zemaljske teže. Ja se bavim time da otkrivam zakone duhovnog razvoja. Ali nisu mi dali da ostanem samo znanstvenik. Želio sam izdati prvu knjigu u kojoj je informacija bila veoma važna. Čim sam se smirio, sve se stabiliziralo. Prilikom završetka druge knjige situacija se ponovila. Moram priznati da nosim u sebi Boga. Dali su mi na znanje da neću biti samo znanstvenik ako pišem o takvim stvarima. Tek sam sada spoznao u čemu je stvar: svatko od nas nosi Boga u sebi, ali praktički se to ne ispoljava. Kod mene je to trebalo biti ispoljeno, jer ako ću ja pričati o stvarima do kojih sam došao samo kao znanstvenik, to može biti opasno za mene i za druge. Kako se razvijaju ljudske vrijednosti, mora se jače očitovati i unutarnji kontakt s Bogom. Čovjek mora sve jače osjećati da on nosi Boga u sebi. Spoznati svijet samo dizanjem po stepenicama nije moguće, one se mogu srušiti. Treba se ne samo penjati gore, već se i spuštati dolje. Što više izlazimo na tanku razinu, to dalje, u drugi plan, odstupaju logika, iskustvo i analiza. Znači, čovjek se mora istovremeno osjećati kao fizičko tijelo, meso koje je ovisno o okolnom svijetu i koje djeluje s njim i Bogom, i kao onaj koji ne ovisi o okolnom svijetu i koji samo isijava ljubav koja stvara, kreira i razvija. Ovu Božansku česticu moramo osjećati u sebi neprekidno, onda nas nikakve ljudske vrijednosti neće pokopati, bez obzira koliko ih voljeli.

Prije dva dana telefonirala mi je jedna žena:

- Sanjala sam vrlo neobičan i stravičan san. Vidjela sam svoje dijete, cijelo je njegovo tijelo bilo pokriveno tetovažom. Mali čovjek, skoro kepec, vodio je moje dijete za ruku u neku prostoriju, a ja sam znala da će se dogoditi ritualno ubojstvo.

Pogledao sam polje te žene i vidio da uznemirenost za sina nije bez razloga. Polje djeteta nije bilo najbolje. Uzrok je za mene bio neobičan i neočekivan: apsolutizacija struktura koje izlaze van margina prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Ja čak nisam imao ni termin za takve strukture. Kako izaći iz ove situacije? Predložio sam ženi sljedeće:

- U dvama prošlim životima Vi ste smatrali da je Bog ono što izlazi preko margina materije i prostora, čak skoro i preko granica vremena. Ali to nije bio Bog, vi niste štovali te bogove, već više ljudske vrijednosti. Ono što ste štovali bilo je oličenje tih vrijednosti. Molite se, sutra telefonirajte. Ako polje Vašeg djeteta bude čisto, znači ja sam u pravu. Kada ćete konstantno osjećati Boga u duši, iz Vaše duše će nestati prezir, osuđivanje i bilo koje nezadovoljstvo okolnim svijetom.

Drugi dan ona je telefonirala i vidio sam da je sve u redu. Znači, možemo dalje.

Majka i kćer mole za spas oca. Dijagnoza: rak pluća. Rak pluća i želuca je jako teško liječiti, jer tu nisu samo uvrede na bliske ljude, već na sudbinu i budućnost. Uzrok zbog kojeg je došlo do takvih posljedica je linija ljubavi. Voljeni čovjek, obitelj i djeca su za bolesnog oca postali najveća vrijednost. U mnogome je on prenio agresiju s time u svezi na svoje potomke. Objašnjavam njegovoj kćerci:

- Sav paket uvreda na bliske ljude, na okolni svijet, na sebe, na sudbinu i Boga, može ubiti Vas i Vašu djecu. Neophodno je promijeniti svoj svjetonazor. Bez obzira na to koliko je jako ponižena ljubav prema bliskim ljudima i okolnom svijetu, unutarnji osjećaj ljubavi mora ostati nedodirljiv. Ljubav prema voljenom čovjeku stvara ovaj svijet, a budući da je ovaj osjećaj povezan s ovim svijetom, to se kod rušenja ovog svijeta u znatnoj mjeri ruši i on. Ali iznutra postoji samo ljubav prema Bogu. Budući da je Bog vječan, taj osjećaj je također vječan. Zato se oni ne smiju sliječiti i spojiti. Premda, oni uzajamno prelaze jedan u drugi.

Božanska se ljubav očituje u nama utoliko jače koliko je jača ljudska ljubav. Zato se ljudska ljubav ruši, da se ne zalijepi za Božansko, zatim se ponovo rađa.

- Prisjećajte se svih trenutaka, - obraćam se djevojci - kada je bio ponižen Vaš osjećaj povjerenja i prolazite to ispočetka uz očuvanje osjećaja ljubavi.

Ona klima glavom, ali dok nakon određenog vremena ulazi u sobu, ne vidim značajnijih promjena. Ona telefonira ocu u bolnicu, vraća se nakon sat vremena na tretman i kaže da je ocu postalo još gore. Gledam koliko su duboko ušle uvrede u dušu oca, i vidim veoma tešku sliku.

Već sam grupirao ljudske vrijednosti u određeni redosljed. Jednom sam objašnjavao pacijentu:

- Osim ljudskih vrijednosti u prošlosti i sadašnjosti postoje vrijednosti u budućnosti. Njih izgubiti još je bolnije. Dok se molite, možete svojim riječima reći da je bilo koja ljudska sreća u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti sredstvo za ljubav prema Bogu.

Ali, nedavno sam opipao razine koje izlaze preko granica sadašnjosti, prošlosti i budućnosti. Nisam nikako mogao smisliti nazive za karike tog lanca. Mislio sam da neću tako brzo doći u dodir s njima. U ovom slučaju nije bio prikladan nijedan uobičajeni model. Doduše, postojala je jedna stvar: kada sam pokušavao odrediti s čime je kod čovjeka povezana prva karika ovog lanca, vidio sam da je to zona genitalija. I što to ispada: seksualna potreba izlazi preko granica sadašnjosti, prošlosti i budućnosti? Jako čudno. Druga karika je bila u području prsa, treća je glava.

Bolesnik kojeg sam gledao daljinski imao je apsolutizaciju nekoliko razina lanca. Ali nisam znao kako to protumačiti ženi i kćerci. Pokušao sam to objasniti uobičajenom metodom: stvaralaštvo, kreacija, voljeni čovjek. Ali djevojka me nije razumjela. Vidio sam da je očajna, a prema energetici bilo je jasno da se situacija samo pogoršava.

- Četrdeset minuta pauze, - kažem im. One odlaze a ja tonem u stanje polusvijesti. Na granici sna je lakše pronaći nova rješenja. Dvadeset minuta traje grozničavi rad, premda svijest skoro spava. Svijest je povezana s uobičajenim stereotipovima. Njoj je teško prihvatiti novu informaciju. Nakon pola sata u mozgu se pojavljuje misao: seksualni osjećaji na početku moraju biti dati Bogu, onda čovjeku. Čim sam to osjetio, odmah sam vidio poboljšanje u polju kćerke i njezinog oca.

Zovem pacijentice:

- I, kako je, postoji li poboljšanje? - pitam kćerku.

- Da, u duši je nekako postalo lakše.

- Prvi seksualni osjećaj mora biti dat Bogu.

- Kako to shvatiti?!

- U osjećaju ljubavi uvijek postoji element seksualne želje, a ako prvi osjećaj mora pripadati Bogu, to i seksualna želja - također. U običnom životu to izgleda vrlo jednostavno: ako je u Vašoj seksualnoj želji glavni cilj voljeni čovjek, onda ako muškarac uvredi tj. ponizi seksualne želje, Vi to nećete izdržati. Budući da taj osjećaj ovisi o voljenom čovjeku, neizbježno će planuti agresija. A ako on ne ovisi o voljenom čovjeku, onda bilo koje poniženje neće ubiti unutarnju ljubav. Telefonirajte ocu, a onda meni.

One odlaze, a ja čekam rezultat. On je jako važan. Ako je zaključak pravilan, mora doći do i najmanjeg poboljšanja. Nakon nekoliko sati djevojka mi telefonira.

- Da ne ureknem, ali ocu je puno bolje.

Shvaćam da u skoroj budućnosti neće biti lako spoznati kakav je to lanac koji izlazi preko granica sadašnjosti, budućnosti i prošlosti. Ako to ne osmislim, neću moći pomoći pacijentu čije su se uvrede spustile na tu razinu. I tako, dan za danom, pokušavam odrediti odnos komponenata ovog lanca. Ispostavilo se da su prošlost, sadašnjost i budućnost linije ljubavi prema svijetu i osobnom razvoju. Drugim riječima, sve što se nalazi u vremenu je rezultat djelovanja ovog redosljeda karmičkih programa. Prva karika lanca su seksualne težnje. Ona pripada ovom svijetu, istovremeno izlazeći preko njegovih granica. Druga je nekako povezana s dušom. Ona dalje prelazi preko granica vremena. Treća je povezana sa svješću. Četvrta mi nije za sada poznata: ona se nalazi iznad glave čovjeka.

Nekoliko tjedana sam pokušavao pronaći situacije u kojima mogli biti ponižene više ljudske vrijednosti. Kako god da sam vrtio svoj život i slučajeve iz života drugih ljudi, ja sam ustvari pronalazio situaciju, u principu onu gdje voljeni čovjek odbija ljubav. Onda je došlo nadahnuće: cijeli Univerzum, sa svim komponentama, rađa se iz ljubavi. Da, postoji dioba razina ove ljubavi. Prva je seksualna, ujedinjuje sve živo; druga - kada se voli ne samo tijelom već i dušom, što je karakteristično za više životinje, i treća - kada se voli tijelom, dušom i svješću. Kod životinja se to susreće veoma rijetko, uglavnom je to kod ljudi. Kod duhovnih, vanrednih ljudi, ljubav se očituje i prema četvrtoj razini. U principu se može osjetiti ljubav koja dolazi do sedme razine. Teoretski - do desete. Današnji čovjek jednostavno više ne bi izdržao. On neće moći podnijeti bol gubitka. Svega sam nabrojio sedamnaest takvih razina. Sigurno ih ima i više, ali na današnji dan to je granica moje osjetljivosti. Shvatio sam da sam došao do spoznaje kako se gradi ljubav u ovom Univerzumu. Da bi se doživjela Božanska ljubav u svijesti, treba proći svih sedamnaest stupnjeva. Zatim preživjeti bol zbog njihovog gubitka. U tu svrhu ljubav prema Bogu mora biti desetak puta viša od razine koju u ovom trenutku ima čovječanstvo.

Gledao sam kako se odvija proces razvoja: prvo se čovjeku daje dodirnuti viša očitovanja ljubavi koja mogu dostići četvrtu, sedmu, osmu i trinaestu razinu. Zatim ga počnu otkidati od ovog osjećaja, da ne bi prirastao Božanskoj ljubavi. U prosjeku čovjek može izdržati polovicu ovih razina: ako je on doživio ljubav sedme razine, tek treći-četvrti može izdržati; ako je to trinaesta razina, onda je to tek šesti-sedmi. Ako je poniženje jače od mogućnosti da se podnese gubitak, čovjek obolijeva i umire.

Imam naviku često se gledati u ogledalo: da li sam se postarao ili pomladio. Jednom sam odlučio razjasniti da li je to kršenje viših zakona. Ispostavilo se da jest: želja smrti budućnosti i sebe u budućnosti, to jest, podsvjesno sam se bojao starosti i nemoći. Kada sam vidio na svom licu tragove starenja, osjećao sam strah pred budućnošću, podsvjesna se agresija povećavala i procesi starenja su se ubrzavali. Čovjek ne bi trebao govoriti : "Ja sam bogat". Ne bi trebao govoriti : "Moje tijelo stari". Kada čovjek izgovara riječ "ja", on mora zamišljati ne novac, automobile i stanove, ne svoju fizičku čahuru i sposobnosti, intelekt i savršenstvo. "Ja" - to je ljubav koja sija u mojoj duši: sve ostalo dobivamo na privremeno korištenje, i nemamo pravo spajati to s besmrtnom iskrom u svojoj duši.

- Otputovala sam iz naše republike, - priča mi žena, - kada se digao val nacionalizma. Shvatila sam da to ne ide uz moj karakter. Recite: nacionalizam - da li je to kršenje zakona ili ne ?

- Naravno, to je kumirstvo sretne sudbine naroda i to izaziva raspad sudbine. Što jači začetak nacionalizma, to se veći raspad može očekivati u budućnosti.

Mladi čovjek ima bolest kod koje se odvija proces sušenja mišića. Ova bolest blokira snažan program samouništanja.

- Na prošlom tetmanu sam objašnjavao da se kod Vas odvija apsolutizacija ljubavi prema svijetu i ljudima, što izaziva ljubomoru, podozrivost i uvredljivost. Ali program uništavanja

voljenog čovjeka zbog ljubomore istovremeno je i program uništavanja njegove djece. On se veoma brzo pretvara u program samouništavanja. Istovremeno, ovaj program pogađa djecu, zato se teške bolesti pojavljuju da bi se spriječilo sakaćenje duša djece i potomaka. Kod Vas je ova agresija tako velika jer ste zakvačeni za liniju razvoja savršenstva, to jest morate i dalje nastaviti raditi na sebi.

- Znae, osjećam da je za mene voljeni čovjek za sada najveća sreća, - kaže pacijent.

- Objašnjavam zašto: sve se vrijednosti rađaju iz osjećaja ljubavi. U području prve čakre ljubav se realizira kao seksualna želja. U području prsa ljubav se realizira kao prijateljstvo, dobri odnosi i dobrodušnost. U području glave ljubav se realizira kao produhovljenost, stvaralaštvo i kreativnost. Iznad glave, u energetsko-vremenskom tijelu čovjeka, ljubav se realizira kao kontakt s budućnošću, snovi o budućnosti, osjećaj približavanja Bogu u budućnosti. Kod Vas su skinute zakvačenosti za drugu i treću razinu, ali su ostale za prvu i četvrtu. Što to znači? To znači da ste prvi seksualni osjećaj spremni dati ženi, kao što ste spremni dati joj i snove o ljubavi. Shvatite jednostavnu istinu: Bog nije samo otac, Bog je i majka, i brat, i sestra, muž i žena. Najviši snovi o ljubavi - to su snovi o susretu i spajanju s Bogom. A snovi o susretu s voljenim čovjekom - to je sredstvo za pojačanje jedinstva s Bogom.

- A koje su moje glavne bolne točke? - pita mladi čovjek.

- Gledajte, Bog stvara Univerzum. Bog njime upravlja i Bog ga vraća u Sebe. U indijskoj mitologiji to se zove udah i izdah Brahme. Znači, prva ljudska vrijednost je stvaranje svijeta, stvaralaštvo, rađanje djece, ljubav prema ljudima i svijetu. To je upravljanje svjetom, sposobnosti, intelekt, savršenstvo, sudbina. Sve je to povrat Bogu koji će se ostvariti u budućnosti. Po ovim trima točkama čovjeka "gađaju", da se ljubav koja je povezana s okolnim svijetom ne bi zalijepila s Božanskom ljubavlju.

U ožujku 1996. godine zamolili su me da nastupim u Društvu slijepih. U dvorani se nalazilo otprilike pedeset-šezdeset ljudi. Početak je bio predviđen u 16 sati. Prije toga sam morao srediti određeni posao u svom ateljeu. Dan prije toga telefonirao je moj znanac. Poznao sam ga otprilike petnaestak godina, ali se dugo nismo vidjeli.

- Sada ti se obraćam kao pacijent, - kaže on. Da li bi mi mogao pomoći?

- Dođi sutra u atelje, oko 12 sati. Popričat ćemo. Kada je došao, ovlaš sam ga pregledao. U principu, on je bio zdrav. Samo, zbog nečega je bila zatvorena prva čakra. To su problemi s potomcima. Duše djece jako su opterećene.

- Kod tebe je sve prilično dobro. Samo je jaka zakvačenost za stvaralaštvo, rađanje djece. Zbog toga je prisutna uvredljivost, ljubomora, problemi u osobnom životu.

On vidi da sam ga samo ovlaš dijagnosticirao i diskretno mi nudi pomoć.

- Kod nas se u obitelji rodilo osamnaest ljudi, - počinje pričati, - dvanaest je umrlo, a sada počinju umirati i ostali. Muškarci u našoj obitelji nemaju djece. Samo jedan brat ima sinove.

- Reci mi imena umrle braće.

Oboje imaju karakteristične deformacije smrti u poljima, jako snažnu apsolutizaciju stvaralaštva, kreativnosti, rađanja djece, plus apsolutizaciju savršenstva. Ljubav prema drugom čovjeku. Poznata tema.

- Kod tebe je situacija bolja nego kod pokojne braće, na račun dobrodušnosti. Nema zakvačenosti za savršenstvo, samo su ljubavni problemi. Gledaj, Bog stvara Univerzum, Bog vlada i upravlja njime, i Bog ga vraća sebi. Čovjek radi to isto, ali u čovječjim dimenzijama. Ako on apsolutizira čovječju dimenziju, onda on pokušava ljudske vrijednosti spojiti s Bogom kako bi one postale vječne. Onda slijedi prestanak produžetka roda, bolesti i smrt.

Još neko vrijeme pričamo i on odlazi.

Nakon nekoliko sati sjedim u manjoj dvorani Društva slijepih. Prije početka predavanja, u dvorani se nalaze uglavnom slijepi. Dijagnosticiram dvoranu i vidim snažnu apsolutizaciju sljedećih pojmova: stvaralaštvo, rađanje djece, kreativnost i savršenstvo. Prvo čitam poslane ceduljice i vidim stalno isti uzrok: oholost i ljubomora.

- Smanjenje vida, sluha, dijabetes, glavobolje - to su bolesti ljubomore, - objašnjavam, - to je u cilju spašavanja naših duša. Bog nam oduzima ono što smatramo najvećom srećom. Duša umire ako se uz nešto vežemo jače nego uz Boga. Bolest je zaustavljanje našeg nepravilnog svjetonazora. Ako nepravilno doživljavamo svijet, stres neće roditi ljubav, već ljubomoru.

U dvorani se diže jedna žena i pita:

- Recite, a zašto nam se Bog tako osvjećuje? Zašto je on tako nepravedan?

- Organizam se nikada ne osvjećuje stanicu, - odgovaram, - izopačena se slika svijeta stvara onda ako Božansku logiku pokušavamo podrediti svojoj, veoma ograničenoj logici. Onda i najmanja nepodudarnost našeg poimanja o svijetu sa samim svjetom rađa agresiju. Ako se vrijeđamo na drugog čovjeka, to je kao kada pokušavamo čašu napuniti blatom: kada se čaša napuni, blato će se vratiti nama, a kasnije ćemo se od njega morati čistiti bolešću i patnjama. Ako se vrijeđamo na sudbinu, onda blatom punimo kadu, i bit ćemo prisiljeni ponoviti isti postupak, ali sada u puno većoj dimenziji. Dimenzija budućnost je još veća, a dimenzija Boga je beskonačna. Uvijek postoji crvena crta preko koje naša agresija ne može prodrijeti. Može se skupiti svega tako puno da prilike za preživljavanje roda postanu minimalne. Zato pokušajte osjetiti da u odnosu na Boga, na budućnost, sudbinu i ljude, možemo imati samo jedan osjećaj - to je osjećaj neograničene ljubavi. Prema sebi, iznutra, uz sve glumačke metamorfoze mora postojati i osjećaj neograničene ljubavi.

Dok sam održavao predavanje sjetio sam se kako sam u mladosti skoro oslijepio. Imao sam ranu na rožnici desnog oka. Ali prvo sam izgubio vid na oba oka. Godinu dana prije tog događaja ja sam se uvrijedio na svoju sudbinu jer se dogodio krah svih mojih snova i nada, a također i mladenačke ljubavi. Prilikom drugih trauma često su stradale moje oči. Uvijek sam se bojao da ću oslijepiti, i osjećao sam da će se to najvjerojatnije i dogoditi. A ja sam samo smatrao da su moji pojmovi morala, principa i pravde nepromjenljivi kada je bila riječ o ljubavi. Nisam se mogao poniziti pred osjećajem ljubavi, nisam mogao ispustiti situaciju van kontrole. Za mene je osjećaj mog savršenstva, mudrosti i umijeća da upravljam okolnim svjetom bio kao kamen temeljac i glavna točka odbrojanja.

Završio sam predavanje, napravio sam dijagnostiku dvorane. Promjene su bile izvanredne. Zatim sam se odvezao kući i razmišljao koliko je jako moj osjećaj ljubavi bio zaprljan nadmenošću, osuđivanjem i prezirom, ljubomorom, uvredama na bliske ljude i okolni svijet. Hoću li uspjeti da moja ljubav postane neovisna. Hoću li uspjeti zaista očistiti dušu? Po koji put sam postavljao sebi ovo pitanje i nisam pronalazio odgovor. Samo što me to više nije plašilo kao prije. Rezultat mi više nije bio toliko bitan. Osjetivši u duši Božanski osjećaj, čovjek koji izvana teži prema nečemu uvijek shvaća da je iznutra on to već postigao.

U drugoj i trećoj knjizi sam opisivao kontakte i uzajamno djelovanje s različitim strukturama sve većih dimenzija. Uspoređivao sam ih sa stepenicama koje vode prema Bogu. Sve su to stepenice ljubavi. Nisam znao koliko stepenica mi još predstoji svladati. To neznanje, kako sam osjećao, mnogima može zatvoriti mogućnost za ispravljanje svojih grešaka. Budući da svaka struktura proizlazi iz ljubavi, to je poniženje svih ljudskih vrijednosti adekvatno poniženju ljudskog osjećaja ljubavi.

Znači, što je viši osjećaj ljubavi koju čovjek doživljava, što je manje pretenzija u njemu, to je veća pričuva sigurnosti prema poniženju ovog osjećaja, i to je čovjek bliže Bogu.

ZAKLJUČAK

U drugoj i trećoj knjizi opisujem kontakte i uzajamno djelovanje s različitim strukturama sve većih dimenzija. Uspoređivao sam ih sa stepenicama koje vode prema Bogu. Sve su to stepenice ljubavi. Nisam znao koliko stepenica mi još predstoji svladati. To neznanje, kako sam osjećao, mnogima može zatvoriti mogućnost za ispravljanje svojih grešaka. Budući da svaka struktura proizlazi iz ljubavi, to je poniženje svih ljudskih vrijednosti adekvatno poniženju ljudskog osjećaja ljubavi.

Znači, što je viši osjećaj ljubavi koju čovjek doživljava, što je manje pretenzija u njemu, to je veća rezerva sigurnosti prema poniženju ovog osjećaja.

Rukopis treće knjige bio je završen. Trebalo je malo korigirati zaključak. U principu, trima knjigama je bilo dovršeno oslikavanje okolnog svijeta. Ali, da su nestali svi problemi i da sam se izvrsno osjećao - to bi bilo dobro.

Nije bilo tako. Ili nisam sebe doveo u sklad sa sustavom, ili su prve tri knjige bile samo etapa iza koje sam trebao započeti novu - nisam znao. Ovih dana je na tretmanu kod mene bila jedna žena koja rekla da skida uroke.

- Da li se mogu time baviti ? - pitala je. - Ja skidam uroke pomoću molitvi.

Pogledao sam njezinu pacijenticu prije intervencije i poslije, na prvi pogled nisam uočio naročite promjene.

- Sve je normalno, rekoh. - Možete se time baviti.

Onda sam se sjetio pitati:

- Usput, ima li uroka na meni?

Odgovor me je pogodio:

- Da. Postoji urok i to vrlo snažan. I nije samo jedan.

- Možete to skinuti ?

- Naravno.

Žena je zamislila moj fantom i počela ga čistiti.

- Gotovo. Vaše se polje očistilo, - rekla je ona nakon određenog vremena.

Dogovorili smo se da ćemo se čuti telefonom drugi dan zbog kontrole. Ona je telefonirala i rekla da je kod mene sve čisto i dobro. Ipak smo se dogovorili da ćemo se čuti i sljedeći dan. Sjedio sam i razmišljao o situaciji u kojoj sam se našao: napisao sam tri knjige o tome kako vratiti zdravlje, a u meni samome je urok. Moram reći da sam se nakon njezine intervencije stvarno fizički osjećao puno bolje. Hvala Bogu da ti duhovni zakoni koje sam opisao djeluju pored mene. Izgleda čudno: učio sam onome što sam ne mogu napraviti.

Drugi dan zvonio je telefon. To je bila ta iscjeliteljica:

- Znae, kod vas se opet vratio urok. Iza glave i pored prve čakre.

Gledam polje i shvaćam o čemu se radi.

- Ono što ste doživjeli kao urok jest apsolutizacija ljudskih vrijednosti i agresija zbog toga. To sam trebao svladati razvijajući sustav. A ako se to sve skida preko molitve, sustav više nije potreban. Znači, opet odgađanje a ne liječenje. Međutim, budući da se kod mene procesi odvijaju stotinu puta brže nego kod drugih, moja odgoda ne traje godinu ili dvije, već nekoliko dana. Izgleda da za mene nema smisla da se liječim bilo kakvim lijekovima. Situacija koja se stvorila slikovito je to pokazala. Ali u tome postoji veliki plus: treba nastaviti razvijati sustav i razumijevanje svijeta. Znači, neće biti dosadno. Kod mene nisu bili zatvoreni programi apsolutizacije razina ljubavi. Upravo te deformacije polja je žena vidjela kao urok. Pomislih: a što ako ona uspije sve to jednim udarcem skinuti i ja se neću trebati još jednom mučiti ?

Šuteći promatram proljeće 1996. godine, nježno zelenilo koje se pojavilo na grančicama drveća još prije nekoliko dana. Izgleda da istraživanja ipak još nisu završena.

Što dalje ?